

Той ги изцели всички

Достъп до Божията благодат за божествено изцеление и здраве

БАРИ БЕНЕТ

Превод: Емил Енчев

Съдържание

<i>Препоръки</i>	3
<i>Посвещение</i>	4
<i>Предговор</i>	5
Въведение	7
Глава 1 – За днес ли е изцелението?	10
Глава 2 – Посланието на Царството	19
Глава 3 – Болестта прикрито благословение ли е?	322
Глава 4 – Изцеление в изкуплението	43
Глава 5 – Изкупени от проклятието	56
Глава 6 – Защо сме болни?	64
Глава 7 – Физическа и емоционална травма	84
Глава 8 – Плевели	89
Глава 9 – Отношението на драве и изцеление	93
Глава 10 – Какво очаквате?	100
Глава 11 – Освобождаване на изцелеие	107
Глава 12 – Силата на думите	113
Глава 13 – Какво е вярата?	123
Глава 14 – Видове вяра	132
Глава 15 – Какво можете да видите?	142
Глава 16 – Властта на вярващия	149
Глава 17 – Зачеване на изцеление	156
Глава 18 – Как сме изцелени	164
Глава 19 – Здравето е жътва	179
Глава 20 – Битката за разбиране	186
Глава 21 – Целта на Исус	192
Глава 22 – Кой е Господ?	196
Глава 23 – Какво да кажем за тръна на Павел?	201
Глава 24 – Какво да кажем за Йов?	210
Глава 25 – Има благодат за вас	217
За авторът	222

Той ги изцели всички

Препоръки

Поученията на Бари Бенет са променили и обновили умовете ни. С хиляди часове преподавателски опит в библейското училище Карис, способността на Бари да представи Божието обещание за изцеление е ясна и точна. Стойте под дарбата на Бари Бенет в тази книга и животът ви никога няма да бъде същият.

— **Джон Теш и Кони Селека**

Бари Бенет е един от главните учители в тялото на Христос днес. Познавам го от много години и всеки път, когато го слушам да поучава или чета книга или статия, която той е написал, аз съм обогатен и насърчен чрез откровението, което той предава от Словото. Тази книга, *Той ги изцели всички*, е една от най-пълните книги по предмета за изцелението, които съм чел. Бари отговаря на много въпроси, които хората имат относно изцелението и аз съм уверен, че след като прочетете тази книга към вас ще дойде откровение и вяра ще се надигне в сърцето ви, за да приемете изцелението си!

— **Грег Мор**
Директор в
Библейски колеж Карис, Колорадо

Той ги изцели всички

Посвещение

На моята любяща съпруга, Бети Кей, и на нашите три деца, Дейвид, Даниел и Леа, и на техните семейства, които всички са били част от това пътуване в Божиата благодат за здраве и изцеление.

Предговор

Изцелението е нещо, което влияе на всеки отделен човек на тази планета. В този паднал свят, ние всички се сблъскваме с болестта и с разрушението, което носи. Хората харчат милиарди долари за лечения и още милиарди, опитвайки се да предотвратят болести. Това е един от най-големите проблеми в живота и Господ не ни е оставил на произвола в тази много важна област.

Исус купи изцеление за нашите тела точно толкова, колкото купи опрощението на нашите грехове. Това е радикално твърдение за повечето хора и това е една от големите причини повечето хора да не преживяват Божествено изцеление. Те просто не знаят истината за това, което Исус е направил в тази област.

Исус каза, че истината ще ни направи свободни (Йоан 8:32), но само истината, която знаем, ни прави свободни. Това, което хората не знаят за изцелението, буквално ги убива.

В тази книга Бари Бенет споделя тези основни истини за това как да получите изцеление директно от Бог по толкова практичен начин, че да не можете да го пропуснете. Той също така обяснява как да се преодолеят много от пречките, които пречат на хората да получат изцелението, което Исус вече е осигурил. Това ще отговори на много въпроси.

Това не е просто теория с Бари. Самият той е преживял чудотворни изцеления, а също и в семейството си. Той преподава курс по изцеление в нашия библейски колеж Карис и не вярвам, че е преувеличено да кажа, че хиляди хора също са получили своето изцеление благодарение на истините, които Бари споделя с тях.

Ако имате нужда от изцеление или познавате някой, който има, или ако не се нуждаете от изцеление в този момент, в бъдеще ще се нуждаете и затова тази книга е за вас. Най-доброто време да научите за изцелението не е, когато битката за здраве забушува. Това е преди бурята да избухне и можете да положите основата на изцелението в тишината преди бурята.

Познавам Бари и семейството му от години и той е последователен. Той ходи с Господа и никога не пропуска да достави ново откровение директно от престола. Бари е смирен човек, който издига Господ, а не себе си и затова има голяма благодат в живота си (1 Петрово 5:5-6). Това взаимоотношение и благодатта върху него осигуряват канал, през който Господ да тече, което ще обогати живота ви. Имате нужда от тази книга.

Вярвам, че Господ се протяга към вас чрез тази книга. Господ е помазал Бари да сподели тези истини по толкова прост и практичен начин, че никога да не бъдете същите. Пригответе се да получите вашето изцеление и оставете тази чудотворна изцелителна сила да тече през вас към другите.

—Андрю Уомак

Въведение

Божиято сърце за вас е изобилен живот

...Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно (Йоан 10:10).

Има благодат за вас да изпитате изобилен живот. Преди да продължите да четете тази книга, искам да знаете, че Исус е загрижен за вас и иска да сте добре. Здравето и изцелението са Неговата воля за всички мъже, жени и деца на тази планета. Той е осигурил прошка и изцеление за цялото човечество. Неговото осигуряване е известно като „благодат“ в Библията. И има достатъчно за вас.

*И Исус излезе и видя голямо множество, и се смили над тях, и **изцели болните им** (Матей 14:14 KJV).*

Състраданието на Исус не е намаляло. Не мога да намеря никакво доказателство в евангелията, че Исус някога е питал защо някой е бил болен или да му е приписвал вина. Не мога да намеря доказателства, че Исус показва, че болестта е имала божествена цел или че е била прикрито благословение. Не мога да намеря нито един пример за Исус да казва „не“ на всеки, който Го е потърсил за изцеление. Той беше пълен със състрадание

и изцеляваше болните. Той беше пълен с благодат и Неговата благодат е жива и днес.

*...И голямо множество Го последва, и **Той ги изцели всички** (Матей 12:15).*

Бог мрази болестта! Той мрази източника ѝ и мрази въздействието ѝ върху човешкия живот. Тя не е била част от Неговото творение и винаги е споменавана с отрицателни термини в Библията. Защо толкова много християни са намерили положително място за болестта в своята теология, когато Исус толкова очевидно водеше война срещу нея?

Голяма част от служението на Исус се въртеше около изцелението на болните. Прави впечатление, че всички, които идваха при Него, бяха изцелени. Няма случай в Писанието, в който Исус да е отказал изцеление на някой, който е дошъл при Него, или да е казал, че болният страда според божествената цел на Бог. Той ги изцели всичките.

След възкресението на Исус, в ранната църква в Деяния, глава 5, намираме следното:

*Събираше се още и множество от градовете около Ерусалим, които носеха болни и измъчвани от нечисти духове; и **всички се изцеляваха** (Деяния 5:16).*

Няма да е погрешно да кажем, че ако сте имали нужда от изцеление и сте били в тълпата, която се е запътила към църквата в Ерусалим, сте щели да бъдете изцелени. Изцелението беше за всички в служението на Исус и беше за всички в ранната църква. Променило ли се е нещо?

Той ги изцели всички

Позволете на надеждата да се роди в сърцето ви. Божията благодат е по-голяма от всяко страдание или болест, които може да изпитвате. Прочетете и размишлявайте върху всяка истина, представена на тези страници. Вярвайте, че Неговото Слово работи във вас, за да ви освободи и изцели.

Глава 1

За днес ли е изцелението?

Беше 1989 г. и жена ми, аз и трите ни деца живеехме в Уеуетенанго, Гватемала, за да учим испански. Пристигнахме в Гватемала през януари и щяхме да преминем към служение в Чили през ноември.

По някое време през септември направихме пътуване до едно планинско село, за да споделим Евангелието. Бяхме поканени да ядем храна, докато бяхме там и средата беше много селска. Няколко дни след това пътуване започнах да се чувствам болен и слаб. Това продължи няколко дни, докато накрая една сутрин се погледнах в огледалото и забелязах, че очните ми ябълки са жълти! Отидох при жена ми и я попитах дали е забелязала нещо и тя веднага каза: „О, Бари, ти имаш хепатит!“

Отидох при местен лекар, който ми направи кръвни изследвания и потвърди, че имам много сериозен случай и че ще трябва да лежа в леглото на строга диета в продължение на четири месеца. Не ми оставаха четири месеца в страната, така че не бях щастлив.

Един приятел мисионер се отби при мен с кутия с книги и касети за вярата и изцелението, които да изучавам. Вече бях вярващ в изцелението и можех да преподавам принципите на изцелението до известна степен. Нямаше нужда да бъда убеждаван, но имах нужда да бъда изцелен.

Прекарвах часове на ден през следващите четири седмици в четене, слушане на касети и молитви. Един

ден, докато семейството ми беше на пазара, аз излязох от „карантината“ на спалнята си и седнах в нашата кухня. Молах се и размишлявах върху всичко, което бях изучавал, и изведнъж „чух“ Бог да ми казва: „Бари, с Моите рани ти беше изцелен“. Знаех това, но изведнъж го РАЗБРАХ! Бог ми беше говорил по подобен начин няколко години по-рано и ми беше дал откровение за праведността. Това беше вторият път, когато откровение на истината ме промени.

ОТКРОВЕНИЕ НА ИСТИНАТА

Изведнъж разбрах, че съм изцелен! Нямах съмнение нито в ума, нито в сърцето ми. Запитах се: *Какво би направил един изцелен човек в момента?* Станах, облякох се и излязох от къщата за първи път от четири седмици и се разходих нагоре-надолу по улицата. Бях отслабнал много и все още бях жълт, но бях изцелен. Върнах се към нормална диета, нормални дейности и никога не погледнах назад. Оттогава никога не съм имал проблем с черния дроб.

Дали тялото ми щеше да се възстанови естествено с течение на времето, всъщност не е смисълът на тази история. Истинският смисъл е, че можем да чуем Бог и че изцелението е завършена част от нашето изкупление. В Божиите очи винаги съм бил изцелен. Просто ми трябваша четири седмици, за да го повярвам. Колкото по-скоро го видим и повярваме, толкова по-скоро болестта ще изгуби властта си над живота ни.

Някои биха казали, че изцелението е отминало с последния от апостолите или изцелението е отминало, когато новозаветните писания са били завършени. Мнозина няма да отрекат, че Бог може да изцели, ако

пожелае, но те вярват, че изцелението не е нещо, на което можем да разчитаме. Те гледат на изцелението като на една от мистериите на Бог и че някои са изцелени, но много не са.

Преминали ли са изцелението и другите дарби на Духа? Нека разгледаме някои причини, които потвърждават, че дарбите на Духа и изцелението остават живи в църквата днес.

И [Исус] им каза: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на цялото творение. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен; а който не повярва, ще бъде осъден. И тези знамения ще придружават повярвалите: в Мое Име демони ще изгонват, нови езици ще говорят, змии ще хващат, а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да им навреди, на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват (Марк 16:15-18).

В Марк 16:15-18 заповедта към учениците и оттам към църквата е да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието. Можем да видим, че тази заповед не е само за първоначалните апостоли на Господ, тъй като за тях е било физически невъзможно да изпълнят тази задача в рамките на живота си. Те не само бяха ограничени от продължителността на земния си живот, те бяха ограничени от липсата на наличен транспорт, за да достигнат до всяко племе и нация на земята. Евангелието или е за всяка нация и всеки човек, или не е.

ЗА ВСИЧКИ, КОИТО ВЯРВАТ

Поръчението на Исус не беше само към апостолите, но към цялата църква. Ако не е, тогава не сме призвани да проповядваме евангелието днес, защото това поръчение умря с последния апостол. Това е сериозен въпрос. Призовани ли сме или не сме да достигнем до народите с благовестието? Дали тази заповед беше само към апостолите на Господа? Ако заповедта е жизнеспособна и действаща за нас днес, тогава това, което следва, също е уместно.

В Марк 16:16 Исус каза: *„Който повярва“*, което се отнася до онези от народите, които стават вярващи при проповядването на Евангелието. В стих 17 Той продължава: *„И тези знамения ще придружават повярвалите.“* Това е обещание към същите тези нови вярващи. Новите вярващи от стих 16 са същите вярващи, които имат знамения, които ги следват в стих 17.

Какви знамения ще последват тези нови вярващи? Те ще изгонват демони, ще говорят на нови езици, ще хващат змии — както в случая с Павел на острова, когато една го ухапа и той не пострада (Деяния 28:3-6) — ако изпият нещо смъртоносно, няма да ги повреди и ще полагат ръце на болните и те ще оздравяват.

Когато учениците получиха тази поръчка, Марк продължава: *„А те излязоха и проповядваха навсякъде, като Господ им съдействаше и потвърждаваше словото със знаменията, които го придружаваха“* (Марк 16:20).

Господ работеше с тях, потвърждавайки Словото със знамения. Господ все още работи с онези, които вярват и все още потвърждава Словото със знамения — изцеления и чудеса — които следват.

Ако проповядването на Евангелието е предназначено за всички народи, тогава знаменията, които следват това проповядване, са все още валидни. И

тези, които откликнат на това проповядване, също ще имат знамения, които да следват. Логиката диктува, че апостолите на Господ не могат да бъдат поколение след поколение, за да полагат ръце на всеки нов вярващ, за да получава силата на Духа. Силата не беше силата на апостола, тя е силата на Господа и потвърждава благовестието. Все още го прави.

ОБЕЩАНИЕТО НА ТАТКО

Нека сега разгледаме обещанието на Татко, което беше получено от 120-те в деня на Петдесятница и беше проповядвано от Петър на същия този ден. „Дарът на Святия Дух“ беше обявен като за „колкото Господ нашият Бог ще призове“ (Деяния 2:38-39).

А Петър им каза: Покайте се и нека всеки от вас се кръсти в Името на Исус Христос за прощаване на греховете ви; и ще приемете дара на Святия Дух. Защото на вас е обещанието и на децата ви, и на всички далечни, колкото Господ, нашият Бог, ще призове при Себе Си (Деяния 2:38-39).

Това обещание няма срок на валидност! Дарът на Святия Дух е обещан на всички, които Господ призовава – и Той е призовал всички! Той „не желае никой да погине“! (Вижте 2 Петрово 3:9.)

И ето, Аз изпращам върху вас обещанието на Баща Ми; а вие стойте в града (Ерусалим), докато се облечете със сила от горе (Лука 24:49).

И като се събираше с тях, Исус им поръча да не напускат Ерусалим, а да чакат обещанието на Татко, „за което, каза Той, чухте от Мене“ (Деяния 1:4).

Защо учениците трябваше да бъдат надарени със сила?

Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух, и ще бъдете свидетели за Мен както в Ерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята (Деяния 1:8).

Силата беше, за да бъдат свидетели за Господа до края на земята! Отново, първоначалните апостоли нямаше да завършат работата по достигането на краищата на земята. Но вярвам, че повечето биха се съгласили, че достигането до изгубените все още е сърцето на Бог. Трябва ли да стигнем до изгубените и да бъдем свидетели със сила или без сила? Ако поръчението да отидем по целия свят остава валидно, силата за изпълнение на Божията воля също трябва да остане валидна.

ДАРБИТЕ НА ДУХА

Сега нека разгледаме Божия план относно дарбите на Духа.

Защото даровете и призванието от Бога са неотменими (Римляни 11:29).

Гръцката дума за дарби е харизма и е същата дума, използвана за обозначаване на дарбите на Духа, описани в 1 Коринтяни, глава 12.

Дарбите са различни, но Духът е същият (1 Коринтяни 12:4).

Павел заявява, че дарбите, харизма, на Бог са неотменими и има разнообразие от харизма. Какво означава неотменими?

Гръцката дума за неотменим е *аметамелетос*, което означава да не се разкайваш. С други думи, Бог няма да промени мнението Си относно ролята на Святия Дух в делата на човечеството и в проповядването на Евангелието на народите.

Тези неотменими, дарби харизма са описани в 1 Коринтяни 12:

Защото на един се дава чрез Духа слово на мъдрост, а на друг – слово на познание чрез същия Дух, на друг – вяра чрез същия Дух, а пък на друг – изцелителни дарби чрез същия Дух, а на друг – да върши чудеса, а на друг – пророчество, а на друг – разпознаване на духове, на друг – разни езици, а на друг – тълкуване на езици (1 Коринтяни 12:8-10).

Тези дарби са харизмата, която е неотменима и следва проповядването на Евангелието. Тези дарби са част от великото поръчение да се достигнат всички нации. Изцелението е част от евангелското послание към всички хора.

Дотук имаме свидетелство на три неща: 1) Великото поръчение към всички нации със знаменията, които следват; 2) Обещанието на Татко за кръщението в Святия Дух (надаряване със сила отгоре, изберете любимия си

термин), което е за всички, които идват при Господа; и 3) Божиите дарби, които са неотменими.

Можем да добавим към това ясното изявление на Павел в 1 Коринтяни, глава 1: „Така че не ви липсва нито една дарба, като чакате явяването на нашия Господ Исус Христос“ (1 Коринтяни 1:7).

Думата „дарба“ отново е гръцката дума харизма. Разбирането на Павел беше, че дарбите на Духа ще действат до идването на Господ. Можем да потвърдим това с известния цитат на Исус в Деяния 1:8:

Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух, и ще бъдете свидетели за Мен както в Ерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.

Това обещание е за силата, от която се нуждаем, за да достигнем до народите с евангелието на Божията любов. Докато това поръчение не бъде завършено, силата е тук и е достъпна за онези, които вярват.

Исус заяви:

И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по целия свят за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде свършекът (Матей 24:14).

След като това евангелие бъде проповядвано на целия свят като свидетелство (Деяния 1:8), тогава силата, знаменията, езиците и другите дарби ще са изпълнили целта си. Няма да има повече нужда. Но докато Великото поръчение е в сила, силата, дарбите и знаменията са неотменими.

ИЗЦЕЛЕНИЕТО Е НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ ДНЕС

Изцелението е достъпно днес. То е достъпно за вас. Когато отворим сърцата си за истините на Божието Слово, това ще събуди надеждата ни и ще изгради вярата ни да очакваме изцеление. Исус е същият вчера, днес и завинаги (Евреи 13:8). Не е разумно да се предполага, че Исус ще изцели всички, които дойдоха при Него, и че всички, които дойдоха в първата църква в Ерусалим, са били изцелени, но сега отношението на Бог към човешкото страдание е донякъде променено. Ако бяхте живели преди 2000 години и бяхте потърсили Исус или бяхте стигнали до първата църква, щяхте да сте изцелени. Защо не сега? Възможно ли е нашите очаквания да са твърде ниски?

Изцелението трябва да бъде толкова очаквано днес, колкото е било в евангелията и книгата Деяния. Моето намерение е да внесе така необходимата светлина по темата и да насърча сърцето ви да **Го чуе и да бъде изцелено** (Лука 5:15).

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, отвори сърцето ми, за да чуя наистина Твоето Слово и да позная сърцето Ти за моя живот. Съгласен съм с Твоето обещание за изобилен живот! Амин!

Глава 2

Посланието на Царството

Исус никога не поучаваше за изцеление. Той проповядваше Царството и демонстрираше Царството. Изцелението е полза от Царството.

А множествата, като разбраха това, Го последваха; и Той ги прие с готовност и им говореше за Божието царство, и изцеляваше онези, които имаха нужда от изцеление (Лука 9:11).

Евангелието на царството беше въведение в значението на изкуплението. Свободата от вината и осъждането, опрощението на греховете и физическото изцеление са включени в евангелското послание. Вярата в завършеното дело на кръста е вратата към живота в Царството.

Не можем да отделим изцелението от прошката. Исус не го направи. Един парализик беше донесен при Исус на носилка от четирима приятели. Когато не успяха да влязат в къщата, където Исус служеше, те се изкачиха на покрива и издърпаха керемидите, като направиха дупка, през която беше пуснат парализикът. Очевидно Исус трябваше да спре Своето послание и да се справи с разсейването.

А Исус, като видя вярата им, каза на парализика: „Синко, прощават ти се греховете“ (Марк 2:5).

Поставете се на мястото на парализирания човек. Той беше дошъл от известно разстояние, носен на носилка. Бил е блъскан през тълпата, изнесен е на покрива и след това е спуснат на въжета през дупка в покрива. Несъмнено той очакваше нещо, но не мисля, че очакваше казаното от Исус! *„Прощават ти се греховете.“* Какво?

Много е важно да разгледаме това твърдение, защото то разкрива мощна истина относно състоянието на човечеството и изкуплението, което Исус дойде да ни даде. След дебат с религиозните водачи, които бяха обидени от това, че Исус обяви, че греховете на човека са простени, Исус продължи с предизвикателството.

Кое е по-лесно да кажа на паралитика: Прощават ти се греховете, или: Стани, вдигни постелката си и ходи? (Марк 2:9)

В наши дни със сигурност е по-лесно да се говори за прощение на греха, защото това е невидимо за естественото око. Изцелението е много видимо. Но свързани ли са? Ще изучаваме това повече в следващите глави, но нека проследим историята на паралитика.

Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове – каза на паралитика: Казвам ти: стани, вдигни си постелката и си иди у дома. И той веднага стана, вдигна си постелката и излезе пред всичките; така че всички се зачудиха и славеха Бога, и говореха: Никога не сме виждали такова нещо (Марк 2:10-12).

В ума и сърцето на Исус прошката и изцелението са взаимосвързани. Всъщност опрощението на греха беше ключът, който отключи изцелението. И прошката, и изцелението говорят за спасение. Едното е невидимо, а другото съвсем видимо. Болестта е резултат от греха на земята. Ако грехът е бил простен, силата на болестта е победена! Ако се справим с корена, който е грехът, ние сме се справили с плода, който е болестта.

КОРЕНЪТ Е ГРЕХА – ПЛОДЪТ Е БОЛЕСТТА

Какво да кажем за множеството хора, които Исус изцели през годините на Своето служение? Това означава ли, че Той прощаваше и техните грехове?

И така, братя, нека ви бъде известно, че чрез Него ви се проповядва опрощаване на греховете (Деяния 13:38).

Исус проповядваше и демонстрираше Царството. Ако е имало изцеление, то е защото е имало прошка. Благодатта се случваше! Исус демонстрираше Божието Царство. Тази благодат кара някои да се спъват и да се съмняват, но аз вярвам, че Писанията са ясни, че Божията благодат за човечеството включва прошка и изцеление за всеки, който желае.

Тоест, че Бог беше в Христос и примири света със Себе Си, като не счита на хората прегрешенията им... (2 Коринтяни 5:19).

В този век на благодат грехът не се вменява. Това означава, че Бог не осъжда греха. Грехът носи своите

последствия; но това са последствия, а не божествена присъда. *Болестта не е Божия присъда! Прощката и изцелението са Божията благодат!*

Ето защо на учениците беше възложено да отидат по целия свят, да проповядват евангелието и да изцеляват болните. Това демонстрира Исус, когато изцели парализика. Силата на болестта и смъртта е грехът, грехът на Адам. Ако Исус прощава греха, болестта няма основа, на която да стъпи. Ако наистина разбирахме това, изцелението щеше да се освободи в телата ни.

Божията воля винаги е била здраве и изцеление за мъжете и жените, които Той създаде по Своя образ. Ако искаме да разберем изцелението, трябва да разберем Божието сърце.

И Бог видя всичко, което създаде. И ето, беше твърде добро... (Битие 1:31).

В началото Божието творение беше много добро. Беше съвършено. Нямаше смърт, нямаше болест, нямаше загуба и нямаше страдание. Адам и Ева бяха в мир с Бог и живееха в свят на съвършенство. Какво стана?

Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха – смъртта... (Римляни 5:12).

Грехът на Адам отрича силата на смъртта. Грехът в най-простото му определение е „независимост от Бог“. Адам и Ева можеха да изберат да зависят от Бог и Неговите думи или можеха да станат независими и да слушат гласа на змията. Техният избор на независимост отрича последствието от отделянето — смъртта. Смъртта, покварата и управлението на сатана на земята

бяха отприщени от един акт на независимост от Бог и Неговото Слово.

Болестта е просто смърт в първите ѝ етапи. Всички болести имат само една цел — да крадат, убиват и унищожават. Болестта ускорява смъртта. Смъртта поради заболяване винаги е преждевременна. Болестта краде време и осуетява нашата божествена цел в този свят. Болестта разрушава качеството на живот. Тя краде ресурси и унищожават бъдещето. Болестта е ужасна последица от греха в човешката раса. Болестта не беше част от Божието творение.

Можем да разберем отношението на Бог към болестта, като разгледаме думите и действията на Исус:

Защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, който Ме е пратил (Йоан 6:38).

От тази декларация можем да разберем, че служението на Исус е пряко откровение за сърцето на Татко към човечеството. Това, което Исус направи на земята, беше проява на природата и волята на Татко.

*Как Бог помаза със Святия Дух и със сила **Исус** от Назарет, който **обикаляше, като правеше добрини и изцеляваше всички** угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него (Деяния 10:38).*

Моля, обърнете внимание, че изпълняването на волята на Онзи, Който изпрати Исус, включваше „правене на добрини и изцеление на всички“. Защо? Защото Бог беше с Него. С други думи, там, където е Бог и където се изпълнява Неговата воля, се извършва

изцеление. Ясно е, че там, където е Божието присъствие, трябва да има изцеление.

Тогавя дойде при Него един прокажен и Му се молеше, като коленичеше пред Него и казваше: Ако искаш, можеш да ме очистиш. А Исус го съжали, простря ръка и се допря до него, и му каза: Искам, бъди очистен (Марк 1:40-41).

Това е единственият случай, който имаме в евангелията, когато някой пита Исус дали е Неговата воля да изцелява. Неговият отговор трябва да ни убеди, че ако това беше Неговата воля за този прокажен, това е Неговата воля за всички. Бог не цени един страдащ живот повече друг. Исус не се запита защо този човек може да има проказа. Той не попита сърцето си, не спомена някакъв грях или да обясни, че Татко го учи на нещо. Исус просто беше раздвижен от състрадание и го изцели. Той имаше желание. Защо? Защото Той вършеше волята на Татко.

Този тип сцена се повтаря в евангелията. Исус изцели всички, които дойдоха при Него. Той ги изцели всички!

Исус Христос е същият вчера, днес и до века (Евреи 13:8).

Някои биха заявили, че Исус вече не изцелява днес или изцелява само ако иска при специални обстоятелства. Съмнявам се обаче, че някой би поставил под въпрос Неговата прошка за всички, които вярват. Защо да заемем позиция за продължаващото изкупително дело на прошката, но да ограничим изцелението до специална категория на несигурност?

ДА И АМИН

В Марк 5 глава намираме историята за Яир. Той умоляваше Исус да дойде в дома Му и да изцели дъщеря му. Исус тръгна с него. Той не задаваше въпроси. Той се занимаваше с работата на Своя Баща, а Татко изпрати Исус да изцелява.

Докато Исус се отправяше към къщата на Яир, към него се приближи жена, която страдаше от кръвоизлив от дванадесет години. Знаейки, че се смята за нечиста според закона на Мойсей, тя въпреки това си проправи път през тълпата и се приближи зад Исус без Неговото знание. Тя просто докосна полите на дрехата Му и мигновено беше изцелена. Как? Исус дори не знаеше кой Го е докоснал. Нямаше време за изцелително интервю. Нямаше време да разпознае дали е достойна, дали е в грях или е била „наказвана“ от Бог за нейно добро.

Тя просто вярваше, че ще бъде изцелена; и когато докосна дрехата на Исус, тя беше изцелена. Защо? Когато става дума за вяра, Исус винаги е да и амин. Жената взе предложеното. Всеки би могъл. Изцелението винаги е да и амин! Имаше благодат за нея.

Понеже, колкото са Божиите обещания, всичките в Него са Да! – затова и чрез Него е Амин! за слава на Бога чрез нас (2 Коринтяни 1:20).

Изцелението е обещание за всеки, който иска. За съжаление много християни се борят с тази концепция и възпрепятстват Божията воля в живота си.

Чудото на жената с кръвотечение породи движение!

И където и да влизаше, в села или в градове, или в колиби, слагаха болните по пазарите и Му се молеха те да се допрат поне до полите на дрехите Му. И колкото души се допиреха, се изцеляваха (Марк 6:56).

Когато добрите новини за естеството и силата на Бог излязат, надеждата се ражда и вярата се зачева. Същите тези добри новини не са загубили силата си и днес. Изцелението е част от посланието на Царството.

Ако изцелението не е за всички, как може да бъде за някои? Самият факт, че телата ни са проектирани да се борят с болестите и да се самолекуват, е свидетелство за факта, че Бог ни иска да сме добре. Силните, здрави тела могат да устоят или да победят повечето болести. Когато злоупотребяваме с тялото си или страдаме от емоционална или физическа травма или живеем в страх и стрес, телата ни отслабват и болестите търсят възможност срещу нас. Въпреки това, изцелението е достъпно за всички, точно както спасението от греха е достъпно за всички.

Докато продължаваме с тази книга, се надявам да ви убедя, че изцелението е част от нашето изкупление в Христос. Знаем, че Исус дойде, за да разруши делата на врага и че Той обикаляше, правейки добро и изцелявайки всички, които бяха угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него. Това, че все още има грешници на земята, не означава, че Исус се е провалил в мисията Си да сломи силата на греха на кръста. Това, че все още има болести по света, не означава, че Исус не е успял да победи и това проклятие.

Той ги изцели всички

...Затова се яви Божият Син – за да унищожи делата на дявола (1 Йоан 3:8).

Как Бог помаза със Святия Дух и със сила Исус от Назарет, който обикаляше, като правеше добрини и изцеляваше всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него (Деяния 10:38).

Делата на дявола в 1 Йоан 3:8 са свързани с болести в Деяния 10:38. Не вярвам, че Исус се е провалил в мисията Си.

Проблемът не е дали изцелението е Божията воля или не. Проблемът често е липсата ни на разбиране на Божията воля. Бог каза: „Народът Ми загива от липса на знание“ (Осия 4:6).

Нашето изкупление беше извършено преди две хиляди години и всички ползи от това изкупление станаха достъпни по това време за всички, които вярват. Бяхме освободени от силата на греха и всичките му проявления, включително болестта.

Можем да намерим Божието сърце, за да видим Неговия народ изцелен в много стихове в Стария и Новия завет. Бог се разкрива в едно от Своите изкупителни имена като Бог, който ни изцелява – Йехова Рафа.

...Аз съм ГОСПОД, който те изцелявам (Изход 15:26).

Божието естество не може да се промени, така че ако Той е бил изцелител преди Закона на Мойсей и по време на Закона на Мойсей, колко повече под благодатта на нашия Нов завет в Исус? Нашият завет е по-добър, а не по-лош. Обещанията на Новия завет са по-добри, а не по-лоши.

Но служението, което Христос е получил, е толкова по-превъзходно, колкото и заветът, на който Той е Посредник, е по-добър, тъй като е узаконен въз основа на по-добри обещания (Евреи 8:6).

ДУХОВНО И ФИЗИЧЕСКО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Някои може да кажат, че изцелението, налично след смъртта на апостолите, е само „духовно изцеление“. Никога не съм разбирал този термин, но нека помислим малко. Освен очевидния фокус на Исус върху физическото изцеление, имаме и великото поръчение със знаменията, които го следват. Ние имаме дарбите харизма на Духа, които включват изцеление, които не бива да пренебрегваме до идването на Господ (1 Коринтяни 1:7).

Имаме също увещанието на Яков, че молитвата на вяра ще спаси болните и Господ ще ги привдигне (Яков 5:14-16). И имаме невероятния пример за множество болни хора, идващи в Ерусалим и всички са изцелени (Деяния 5:16). Във всички тези случаи изцелението е физическо. Защо би било различно за вярващите днес?

Ако изцелението днес е само духовно, каква е духовната болест? Когато сме новородени, ние ставаме завършени в Него.

И вие също имате пълнота в Него, който е глава на всяко началство и власт (Колосяни 2:10).

Каква част от нас е завършена? Духът ни е завършен.

Той ги изцели всички

И така, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина, ето, (всичко) стана ново! (2 Коринтяни 5:17).

Какви неща станаха нови? Нашият дух стана нов.

Който за нас направи грешен Онзи, който не знаеше грях, за да станем ние в Него праведни пред Бога (2 Коринтяни 5:21).

Каква част от нас е станала праведна? Духът ни е направен завършен, нов и праведен!

Трябва да разберем, че тези невероятни декларации са описание на нашия нов и възроден дух.

И сте облекли новия човек, създаден по образа на Бога в истинска правда и святост (Ефесяни 4:24).

Ако нашият дух е завършен, нов, праведен и свят, в какъв смисъл може да се нуждае от изцеление? Няма ли изцелението да е необходимо за нашите души и тела, не и за нашите пресъздадени духове? Не сме ли едно с Него?

Но който се съединява с Господа, е един дух с Него (1 Коринтяни 6:17).

Изключително важно е да разберем новото създание и нашите преродени духове, ако искаме да разберем Новия завет. Вместо да търсим извинения да отречем Божието сърце за нашето физическо изцеление, ние трябва да прегърнем Неговата воля за нашия живот, за да можем да завършим пътя си със сила!

Исая пророкува, а Петър потвърди, че чрез раните на Исус бяхме изцелени:

*А Той всъщност понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари. А ние Го сметохме за наказан, поразен от Бога и унижен. Но Той беше прободен заради нашите престъпления, беше съсипан заради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, докарващо нашия мир, **и с Неговите рани ние бяхме изцелени** (Исая 53:4-5).*

*Който Сам възнесе в тялото Си нашите грехове на дървото, така че ние, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; **чрез чиито рани вие оздравяхте** (1 Петрово 2:24).*

С други думи, прошката съществува за всички хора, независимо дали я приемат или не. Цената беше платена на кръста. Следователно изцелението също е достъпно за всички, въпреки че мнозина не се възползват от него. Изцелението е също толкова достъпно за болния, колкото и прошката за грешника.

Исус възложи на църквата да изцелява болните и ние виждаме ранната църква да ходи в тази сила. Исус даде дарби на изцеление на църквата и изцелението се очакваше.

Яков пита дали някой от църквата е болен:

Болен ли е някой от вас, нека повика старейшините на църквата и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното Име (Яков 5:14).

Самият въпрос предполага, че не трябва да има болни сред нас, а Яков даде необходимите стъпки за получаване на изцеление.

Трябва да се раздвижим, за да устоим на работата на врага в нашите тела. Точно както вземаме Неговата благодат, за да ходим в святост, нека да вземем Неговата благодат, за да ходим в здраве. Евангелието на Царството е евангелието на изцеление за целия човек.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, отвори сърцето ми, за да чу Татко, отварям сърцето си за откровението на изкуплението в живота. Духът ми е нов и е едно с Теб и аз приемам пълното благословение на изцелението в името на Исус! Амин я наистина Твоето Слово и да позная сърцето Ти за моя живот. Съгласен съм с Твоето обещание за изобилен живот! Амин!

Глава 3

Болестта прикрито благословение ли е?

Често чувам искрени християни да описват своето страдание като Божията воля за някакво по-голямо добро. Много пъти болестта се оприличава на благословение или част от тайнствената Божия воля. Когато основаваме нашите вярвания на предполагаеми мистерии, а не на разкритото Божие Слово, ние несъзнателно си сътрудничим с покварата в света и силата на врага да краде, убива и унищожава (Йоан 10:10).

Как Бог описва болестта в Библията? Когато отидем в Писанията, за да видим Божия възглед за болестта, ние излизаме с различно разбиране от това, което се поучава в много църкви днес. За съжаление, мнозина са научени, че Бог използва болестта за наше добро. Някои заявяват, че Той ни учи, усъвършенства ни и ни държи смирени чрез болестта.

Това повдига въпросите: Ако болестта, трагедията и загубата са наши учители, защо Бог ни е дал Своето Слово и Своя Дух? Те не са ли предназначени да ни учат и усъвършенстват?

Цялото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправяне, за наставление в правдата; за да бъде Божият човек усъвършенстван, свършено подготвен за всяко добро дело (2 Тимотей 3:16-17).

Болест, загуба, трагедия, сърдечна болка и унищожение не са изброени като полезни, за да можем да бъдем подготвени за всяко добро дело. Прочетете го отново. Тези преживявания не са изброени. Нашето обучение в правдата не се постига чрез болест.

А Застъпникът, Святият Дух, когото Татко ще изпрати в Мое Име, Той ще ви научи на всичко... (Йоан 14:26).

Болестта учител ли е, който Бог е изпратил? Словото и Духът не са ли подходящи учители за вашия живот? Защо болестта не се споменава като един от нашите учители в Новия завет? Когато вярващите приемат идеята, че Бог ни учи чрез болести, трагедии, загуби и провал, те всъщност заявяват, че нямат нужда от Святия Дух или Библията, или че Словото и Духът са недостатъчни, за да изпълнят Божиата воля в нашия живот.

Съществува религиозно мислене, което несъзнателно е отхвърлило пълното откровение за изкуплението и е прегърнало теологията за промяна на поведението. Някои виждат себе си като недостойни или непълноценни и единственият начин да получат добро от Бог е да страдат от Неговата ръка и да го нарекат „любов“. Поради тази причина милиони искрени вярващи се оказват болни и объркани.

Помислете за следните стихове, в които Бог говори за болест за първи път в Писанието.

Ако усърдно слушаш гласа на ГОСПОДА, своя Бог, и вършиш онова, което е правилно пред Него, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му

Той ги изцели всички

*наредби, няма да ти нанесе нито една от болестите, които нанесох върху египтяните; защото **Аз съм ГОСПОД, който те изцелявам** (Изход 15:26).*

В този пасаж Бог споменава болестите на египтяните като резултат от неслушане на гласа Му. Неговото сърце към Израел е да ходят в Неговите пътища. Египет се отнася символично към робството, което Израел издържа в продължение на стотици години. Болестта беше проява на робство, а не на свобода. Бог разкри природата Си във факта, че искаше доброто на Неговия народ. Той разкри името Си като Този, който изцелява.

ЙЕХОВА РАФА

„Аз съм Господ, който те изцелявам.“ Думата „изцелявам“ е еврейската дума *рафа*. Ще обсъдим тази дума по-късно, но е достатъчно да кажем, че Божието име е разкрито като Господ, който изцелява! Името Му е отражение на Неговата природа, на Неговата воля и целта Му за Неговия народ. Болестта не отразява Божието сърце към човечеството.

Нека разгледаме друг пример за Божия възглед за болестта.

И ще върне обратно върху теб всичките египетски болести, от които си се страхувал, и те ще се залепят за теб. Също и всяка болест и всяка язва, която не е записана в книгата на

*този закон, ГОСПОД ще докара върху теб,
докато бъдеш изтребен (Второзаконие 28:60-61).*

Второзаконие 28 е глава, която разкрива в големи подробности благословенията от подчинението и резултатите от неподчинението на Божия закон. Разбира се, новозаветните вярващи не са под закона за правилно стоеие пред Него. Исус стана това проклятие за нас (Галатяни 3:13). Въпреки това можем да научим природата на Божиите благословения и Божия възглед за болестта в тази глава.

Второзаконие 28, от стих 15 до края на главата, описва проклятия, които ще паднат върху непокорните. Всяка болест и всяка чума се считат за проклятия, а не за благословение. Болестите на Египет — пленничеството и робството се наричат проклятия.

Дори според закона на Мойсей болестта не беше Божията воля и беше представяна като проклятие, а не като благословение. Колко необичайно е, че според нашия по-добър завет на благодат толкова много вярващи приемат болестта като един от Божиите любящи начини да ни доведе при Себе Си или да ни научи на нещо! Време е умовете ни да бъдат обновени за Истината, която ще ни направи свободни!

По някаква причина никога не съм имал проблем да вярвам, че Бог е откъм мен, а не против мен. Никога не съм се изкушавал да гледам на болестта като на благословение или инструмент за обучение, което да ме усъвършенства. Винаги съм виждал болестта като крадец. Но познавам много добри християни, които нямат това убеждение. Ще обсъдя корена на това мислене малко по-късно.

Помислете за Божия възглед за страданията на Йов:

И Господ обърна пленничеството на Йов, когато той се помоли за приятелите си... (Йов 42:10 KJV).

Йов беше поразен от циреи от главата до петите от ръката на сатана. Бог нарича това „плен“. Йов не беше благословен с болест. Той беше измъчван пленът на неволята. Неговото страдание не беше наречено благословение. Обръщането на плена му се отнасяше за изцеление. Ще разгледаме историята на Йов по-късно в тази книга.

Когато Исус започна Своето служение в Израел, Той прочете от пророк Исая и заяви следното:

Духът на Господа е на Мен, защото Ме е помазал да благовестявам на бедните; изпратил Ме е да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените (Лука 4:18).

В това встъпително изявление за целта на Исус и Божията воля можем да открием Божието сърце за Неговите хора. Мисията на Исус беше да помага на бедните, да изцелява съкрушените, да проповядва освобождение на пленниците, възстановяване на зрението на слепите и да освобождава потиснатите. В това изявление за целта Исус не споменава да разболява хората или да използва болестта им, за да ги научи на нещо.

Фактът, че голяма част от служението на Исус включваше физическо изцеление, показва, че бедните, с разбити сърца, пленените, слепите и наранените включваха онези, които страдаха физически. Болестта е пленничество. Тя причинява съкрушено сърце и

потисничество. Създава бедност. Болестта е проклятие, никога благословение.

Интересно е, че природата на сатана, врагът, и природата на болестта са еднакви. В Йоан 10:10 четем: „Крадецът влиза само, за да открадне, да убие и да погуби. Аз [Исус] дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.“ Няма ли смисъл, че крадецът и неговите дела – болестта – имат една и съща цел? Болестта е крадец, който краде време, пари и цел. Болестта ще ви убие, ако може, и със сигурност разрушава животи, семейства и бъдеще.

ИСУС Е ОТГОВОРЪТ

Ако Исус дойде като отговор на покварата от греха и престъпленията на сатана, не би ли било очевидно, че изобилният живот, споменат в Йоан 10:10, ще демонстрира обратното на делата на крадеца? Не би ли включвал животът в изобилие здраве и изцеление? Вярвам, че да, би било така.

В Лука 13 имаме историята на една бедна жена, прегърбена в продължение на осемнадесет години.

И ето, една жена, която имаше дух на немощ от осемнадесет години; тя беше прегърбена и не можеше никак да се изправи (Лука 13:11).

Исус видя жената и предприе действие. „А Исус, като я видя, я повика и ѝ каза: Жено, освободена си от своята немощ“ (Лука 13:12). Интересно е, че за пореден път нямаше нито интервю, нито сочене с пръст, нито задаване на въпроси, нито предположение, че е болна поради Божите дела.

Исус положи ръце върху тази страдаща жена и тя мигновено беше изцелена. След това Той каза нещо интересно. „А тази жена, която е дъщеря на Авраам, която сатана е държал вързана цели осемнадесет години, не трябваше ли да бъде развързана от тази връзка в съботен ден?“ (Лука 13:16). Забележете, че нейното страдание е причинено от сатана и Исус говори за нейното изцеление като за „освобождаване“ от робството.

Болестта не е живот в изобилие. Болестта не беше целта на Бог в Едем и няма да бъде открита на небето. Исус изцеляваше всички, които идваха при Него, независимо от причината за болестта им. Исус се противопоставяше на болестите в Своето земно служение и сърцето Му към тези, които страдат, не е по-различно сега.

И пак влезе в синагогата; и там имаше човек с изсъхнала ръка. И те Го наблюдаваха дали ще го изцели в съботен ден, за да Го обвинят. И Той каза на човека с изсъхналата ръка: Стани и ела по средата. А на тях каза: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? Да се спаси ли живот, или да се погуби? А те мълчаха. И като ги изгледа с гняв, наскърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на човека: Протегни си ръката. Той я протегна и ръката му оздравя (Марк 3:1-5).

В тази невероятна история откриваме, че Исус е изправен пред друга възможност за изцеление в съботния ден. Думите на Исус често се разбират погрешно, така че нека обърнем голямо внимание. „Позволено ли е в събота да се прави добро или зло, да се

спасява живот или да се убива?“ Виждате ли го? Исус е в опасност да бъде обвинен в нарушаване на съботата, задето изцелява, но той отговаря и сравнява отказа да изцели човека с вършене на зло и убийство! С други думи, да не изцелите човека, независимо от деня, би било зло и оприличено на убийство! Това ни дава удивителен поглед върху сърцето на Бог по отношение на изцелението. Ако отказът от изцеление е зло, тогава изцелението очевидно е добро.

Как Бог помаза със Святия Дух и със сила Исус от Назарет, който обикаляше, като правеше добрини и изцеляваше всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него (Деяния 10:38).

В това добре известно писание вършенето на добро и изцелението са свързани. Болестта се идентифицира като угнетяване от дявола.

...Затова се яви Божият Син – за да унищожи делата на дявола (1 Йоан 3:8).

Когато гледаме служението на Исус, виждаме как Той изцелява множество болни хора. Болестта беше дело на врага, което Исус дойде да унищожи! Болестта не е инструмент, от който Бог се нуждае, за да изпълни Своята цел. Всъщност Неговата цел е да унищожи болестите! Докато не разберем Божието сърце за Неговите хора и не разберем Неговия възглед за болестта, ще се борим да вярваме и да получаваме.

Думите, намерени в Библията, които разкриват Божието мнение за болестта, включват: робство, прокълнат, пленен, със съкрушено сърце, немощен, вързан от сатана, поразен от злото и потиснат от дявола.

Няма стихове, които описват болестта като благословение от Бог. Болестта не е в природата Му. Изцелението е Неговата природа. Той иска да сте добре!

Всяко дадено добро и всеки свършен дар е от горе и слиза от Татко на светлините, в когото няма изменение, нито сянка от промяна (Яков 1:17).

Тъжно е, че толкова много вярващи са разбрали погрешно сърцето на Бог и Му приписват това, което всъщност е работата и природата на врага! Нищо чудно, че толкова много християни страдат. Точно както Исус дойде, за да изпълни волята на Татко, а Татко дава само добри дарове, Исус обикаляше да прави добро и да изцелява всички. Той направи изцелението достъпно за всички. Ваше изкупително право е да бъдете изцелени!

БОЖИЯТА ЛЮБЯЩА ВОЛЯ

Изцелението е израз на любов. Всеки родител ще разпознае собствената си човешка любов и състрадание към болното дете. Никой здравомислещ родител няма да се съгласи, че страдащото дете е нещо добро и нещо, което трябва да бъде прегърнато като Божията любяща воля.

Ако болестта е Божията воля или ако болестта може да бъде „позволена“ от Бог за някаква божествена цел, тогава защо търсим медицинска помощ? Има непоследователност в мисленето, че болестта може да е Божията воля или мистериозна цел за живота ми, но ще потърся медицинска помощ, за да видя дали мога да облекча страданието. Ако вярвате, че Бог иска да сте

болни, тогава не трябва ли да оставите болестта да извърви своя курс и да ви научи на това, на което трябва да ви научи? Глупостите имат смисъл за много религиозни умове!

Когато същите християнски родители, които вярват, че болестта е инструмент на Бог, се сблъскат с това, че детето им е болно, те не декларират, че болестта е от Бог. Родителите веднага ще направят всичко по силите си, за да донесат изцеление на детето си. Те няма да желят пари за едно страдащо малко дете. Защо тогава някои биха казали уверено, че болестта на възрастен може да е Божията воля? Не сме ли Божии деца? Каква е възрастта, на която болните вече не могат да разчитат на Божието сърце за изцеление и сега трябва да променят теологията си, за да приемат болестта като от Бог?

Със сигурност мнозина са съгласни, че болестта по номинална цена не е нещо добро и че лекарите са дадени от Бог, за да ни помогнат да се възстановим. Няма нищо лошо в лекарите и болниците, но ако помощта им е недостатъчна? Тогава ставаме ли теологични относно обстоятелството и заключаваме ли, че тъй като науката е ограничена, тази болест трябва да е от Бог? Науката отпреди сто години е била значително по-малко ефективна от днешната и мнозина са умрели в миналото, които биха живели днес. Бог имал ли е роля в тези смъртни случаи?

Ако лекарите и медицината са Неговият отговор, защо те са били исторически неефективни и дори днес не могат да излекуват много болести? В кой момент решаваме, че болестта е от Бог? Трябва ли да изчерпим всички медицински възможности, преди да се оставим в ръцете Му? Несъответствията в този ред на мисли са огромни.

Той ги изцели всички

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, съгласен съм с Твоето Слово, че болестта не е Твоята воля за живота ми, не е благословение и не е мой учител! Амин!

Глава 4

Изцеление в изкуплението

В началото на тази книга разказах историята на моето откровение за изцелението през 1989 г. докато бях в Гватемала. Имах откровение от Исая 53:5:

Но Той беше прободен заради нашите престъпления, беше съсипан заради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, докарващо нашия мир, и с Неговите рани ние бяхме изцелени.

Това откровение беше семе, което продължи да дава плод в живота ми. Духовното откровение често има слоеве на разбиране, които постепенно виждаме, докато пътуваме през живота. Това със сигурност беше случаят с мен и без съмнение имам още много да уча. Искам да споделя с вас силата на изкуплението и какво означава кръстът за вашия живот и здраве.

КОРЕНЪТ НА ГРЕХА

За да разберем Божията воля за изцелението, трябва да разберем откъде идва болестта и какъв е нейният корен.

Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха – смъртта... (Римляни 5:12).

Грехът и смъртта са свързани. Грехът влезе в света чрез човека и смъртта беше резултатът. Когато говорим за смърт, ние говорим за пълния спектър от загуби, поквара, трагедия, сърдечна болка, депресия, безпокойство, страх и всяко друго състояние, което засяга човечеството. Болестта е следствие от смъртта, отприщана от Адам и Ева. Болестта съществува, за да ускори смъртта.

Всяка болест има за цел смъртта на болния. Ако обикновена настинка можеше да ви убие, щеше да го направи. Всъщност за тези, които са слаби по други причини, настинката може да бъде фатална. Няма болест, която да укрепва, благославя или подобрява живота на болния. Болестта ще доведе до преждевременна смърт, ако ѝ се даде възможност.

Грехът в човешката раса е коренът на болестта. Отделно от греха, болестта и смъртта не биха съществували. Моля, разберете, че в този момент нямам предвид личен грях. Грехът на Адам отприщи смъртта, а болестта е продукт на силата на смъртта в човечеството. Първоначалното Божие намерение беше човекът да яде от Дървото на живота и да живее вечно (Битие 2:9 и 3:22).

Въпреки това изборът на Адам за независимост от Бога – ядейки от дървото за познаване на доброто и злото отприщи смъртта и всичките ѝ последствия. Започна смъртността и смъртното тяло в един паднал свят стана обект на въздействието на греха и покварата. Оттогава нищо не е същото.

Ако можем да разберем болестта като плод на греха, тогава можем да разберем, че грехът е коренът, с който трябва да се справим. Ако коренът на греха може да бъде унищожен, плодът на болестта няма източник на духовна власт в телата ни.

Нека да разгледаме нечестивия съюз на греха и болестта в Библията.

Благославяй ГОСПОДА, душо моя, и не забравяй всичките Му благодеяния. Той е, който прощава всичките ти беззакония, който изцелява всичките ти болести (Псалм 103:2-3).

Давид разбра връзката между греха и болестта и можеше да предвиди бъдещото избавление на човечеството както от корена, така и от плода. Когато беззаконията са простени, болестите могат да бъдат изцелени.

А Той всъщност понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари. А ние Го сметохме за наказан, поразен от Бога и унижен. Но Той беше прободен заради нашите престъпления, беше съсипан заради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, докарващо нашия мир, и с Неговите рани ние бяхме изцелени (Исая 53:4-5).

Въпреки че има много дебат по този пасаж от онези, които поставят под въпрос изцелението като част от изкуплението, няма дебат, че Той беше наранен за нашите беззакония и чрез Неговите рани ние сме изцелени, каквото и да означава това. Може да възникне въпросът дали става дума за физически болести или за „духовни болести“. Някои ще се опитат да разберат значението на кръста само като духовно. Има ли доказателства, че Бог е снабдил и физическите нужди?

Матей цитира Исая по време на служението на Исус.

А когато се свечери, доведоха при Него мнозина обладани от демони; и Той изгони духовете с една дума и изцели всичките болни, за да се сбъдне реченото чрез пророк Исая, който казва: „Той взе на Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе“ (Матей 8:16-17).

Това определено се отнася до физически заболявания. Пасажът от Исая се отнася до служението на Исус, изцеляващ онези, които страдат физически. Исус прощаваше грехове и изцеляваше болните в Своето земно служение като демонстрация на Неговата воля, Неговата любов и Царството, което Той обяви чрез Евангелието. Ако все още можем да получим прошка днес, тогава изцелението също е налично. Те са неразделни в посланието на спасението.

След като Исус възкръсна от мъртвите и седна от дясната страна на Бог, всички, които отидоха в църквата в Ерусалим в Деяния 5 глава, бяха изцелени. Как да обясним това, ако физическото изцеление вече не е налично? Великото поръчение да отидем по целия свят, да проповядваме евангелието и да полагаме ръце на болните, за да оздравеят, са всички обещания за църковната епоха. Дарбите на изцеление, дадени на църквата в 1 Коринтяни 12:9, са за ерата на църквата, както беше обсъдено по-рано.

Така че не ви липсва нито една дарба, като чакате явяването на нашия Господ Исус Христос (1 Коринтяни 1:7).

Раните върху Исус бяха за нашето физическо изцеление. Някои настояват, че физическото изцеление може да бъде изведено в Исая 53, но тази част от

пророчеството е изпълнено в служението на Исус и вече не е валидно. Проблемът с тази линия на разсъждение е, че Исус също прощаваше грехове в Своето земно служение.

Дали и прошката на греха вече не е валидна? Трябва да сме последователни. Истината е, че Исус демонстрира Царството, което беше въведено в деня на Петдесетница и което осигурява както прошка, така и изцеление за всички, които вярват. Той прощава всичките ни беззакония и изцелява всичките ни болести.

Нека разгледаме по-отблизо Исаия 53:4-5. Следното е по-буквален превод на тези стихове от еврейски език:

- „Наистина Той понесе нашите болести и понесе нашите болки“
- „Но Той беше прободен заради нашите престъпления“
- „Той беше смазан заради нашите беззакония“
- „С Неговите рани сме изцелени.“ (Рафа)

Както бе споменато по-рано, думата *Рафа* е едно от изкупителните имена на Бог, разкрити в Стария завет. „Аз съм Господ, който те изцелявам [Йехова Рафа]“ (Изход 15:26). „С Неговите рани сме изцелени“ (Исаия 53:5). Неговото име е Рафа, Господ, нашият Изцелител. Точно както Той е нашата правда и понесе нашите грехове, Той е нашият Изцелител и понесе нашите болести. Точно както Бог е вечен, Неговите изкупителни имена разкриват Неговата вечна природа. За да изчезне изцелението, Бог трябва да престане да бъде Бог.

Исая 53:10 заявява: „*Но ГОСПОД благоволи Той да бъде наранен, остави Го да страда.*“ На еврейски става още по-ясно: „*Но Господ благоволи да Го смаже; Той Го направи слаб, болен, немощен*“.

Това е, което Исус пострада на кръста за нас! Това „духовни болести“ ли бяха? Не. Исус взе върху Себе Си всички болести на човечеството в същия момент, когато беше направен грях за нас.

Който за нас направи грешен Онзи, който не знаеше грях, за да станем ние в Него праведни пред Бога (2 Коринтяни 5:21).

И коренът на греха, и плодът на болестта бяха отнесени на кръста, за да можем да се освободим и от двете. Би било объркващо грехът да бъде отнесен на кръста, за да се изкупи човечеството от неговата сила и вечна смърт, но същевременно да се оставят хората на милостта на болестта, която е резултат от греха на Адам.

ЧОВЕШКАТА СМЪРТНОСТ

Разбирам, че сме смъртни и докато Исус не се върне първо, всички ще умрем. Смъртността очевидно е резултат от греха на Адам, но трябва ли да умрем болни? Смъртта само резултат от болест ли е или е резултат от процеса на стареене на смъртността?

Защото, както тялото без дух е мъртво... (Яков 2:26).

Смъртта настъпва, когато духът напусне тялото. Болестта само ускорява покварата на смъртността. Не е

необходимо да умрете болни. Телата ни ще се износят поради смъртността, но не е необходимо да умираат от болест.

Исаия 53:11 заявява: „и ще се натовари с беззаконията им“. Думата за „натовари“ е еврейската дума *наса*. Порано, в Исаия 53:4, Той понесе нашите „скърби“, нашите болести. Еврейската дума за понесе/натовари е *наса*. Каквото направи Исус с греха, Той го направи и с болестта. Той ги понесе и двете. Когато силата на греха беше победена на кръста, силата на болестта загуби своята власт.

Защото законът на животворящия Дух в Христос Исус ме освободи от закона на греха и на смъртта (Римляни 8:2).

Надявам се, че ще спрете и ще размишлявате върху този стих. Това е един от най-силните стихове в Библията и описва с много малко думи невероятното дело на изкуплението. Законът за греха и смъртта не се отнася до закона на Мойсей. Това се отнася до първоначалната Божия заповед към Адам и Ева.

И ГОСПОД Бог заповяда на човека и каза: От всяко дърво в градината свободно да ядеш, но от дървото за познаване на доброто и злото, от него да не ядеш, защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш (Битие 2:16-17).

Адам отприщи смъртта, а с нея и всяко бедствие, което се случи на земята. „Законът за греха и смъртта“ може да се опише като независимост от Бог, която води до тъмнина, загуба, поквара, бедност, болест, трагедия и смърт.

Какво е „законът на животворящия Дух в Христос Исус?“ Това е новото създание, което сега е достъпно чрез вяра в изкупителното дело на Исус на кръста.

*И така, ако **някой е в Христос**, той е **ново създание**; старото премина, ето, (всичко) стана ново! (2 Коринтяни 5:17).*

С други думи, онези, които избират да повярват и приемат живота на Христос, стават нови създания, които вече не са подчинени на закона на греха и смъртта! Това не означава, че смъртността не съществува. Изкуплението на нашите смъртни тела е бъдещо събитие, но законът на смъртта, който позволява болестите и немощите, е разрушен! Можем да бъдем толкова свободни от грях и болести, колкото изберем да бъдем.

И ако живее във вас Духът на Този, който възкреси Исус от мъртвите, то Този, който възкреси Христос от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който живее във вас (Римляни 8:11).

Ето го! Ако Духът, който възкреси Исус от мъртвите, живее във вас, въпреки че сме смъртни, Неговият Дух ще ни даде живот! Ако можете да схванете тази истина, ще видите, че сте точно толкова изцелени, колкото и простени. Нужно е само едно „откровение“ от Бог, за да ви освободи от всичко, което ви измъчва. Моля ви, отделете време за размишление и молитва върху тези стихове. Има благодат за вас.

Който Сам възнесе в тялото Си нашите грехове на дървото, така че ние, като сме умрели за

греховете, да живеем за правдата; чрез чиито рани вие оздравяхте (1 Петрово 2:24).

Петър цитира Исая и отново се потвърждава съюзът на греха и болестта. Праведността чрез вяра е заменила греховната природа с „новото създаване“ на човека, а физическото изцеление е право на изкупление. Отново, някои може да се запитат дали това се отнася до физическо изцеление или до „духовно изцеление“.

ИЗЦЕЛЕНИЕТО – ИЗКУПИТЕЛНО ПРАВО

Когато разгледаме гръцката дума за „изцелен“, която е *иаомай*, в 1 Петрово 2:24, откриваме, че тя означава „лекувам, изцелявам и правя цял“. Тази дума се появява двадесет и осем пъти в Новия завет и се отнася специално за физическо изцеление поне двадесет и три пъти. Останалите пет случая предполагат физическо изцеление. Физическото изцеление беше осигурено от раните на Исус.

Повечето биха се съгласили, че Бог може да изцелява, ако пожелае. Но ако божественото изцеление изобщо съществува, трябва да има духовен закон, който го поддържа. Бог не е Бог на капризите. Мистерията и объркването съществуват, защото не всички преживяват изцеление в телата си. Липсата на видими доказателства ги убеждава да вярват, че Бог избира да изцели едни, а други не. Така започва богословското блато, което краде вярата на толкова много хора и ги оставя в страдание. Когато основаваме вярата си на това, което виждаме, ние ограничаваме духовните възможности, които Бог ни е дал.

Когато погледнем живота на някои християни или дори нашия собствен живот, може да забележим, че въпреки че праведността е дар, не всички действат праведно. Павел дори говори на плътски християни в 1 Коринтяни 3:1. Дали Бог отказва да ги остави да ходят в правда поради някаква мистериозна причина? Това, че някои християни все още съгрешават, не е аргумент срещу дара на праведността и само защото някои все още са болни, не е аргумент срещу дара на изцелението. Проблемът не е в Бог.

Нека продължим да разглеждаме връзката между греха и болестта за повече разбиране.

Защото аз от Господа приех това, което ви и предадох – че Господ Исус през нощта, когато беше предаден, взе хляб и като благодари, разчупи и каза: Това е Моето тяло, което е (разчупено) за вас; това правете за Мое възпоменание. Така взе и чашата след вечерята и каза: Тази чаша е Новият Завет в Моята кръв; това правете всеки път, когато пиете, за Мое възпоменание. Защото всеки път, когато ядете този хляб и пиете (тази) чаша, възвестявате смъртта на Господа, докато Той дойде (1 Коринтяни 11:23-26).

За по-голямата част от църквата кръвта на Исус има голямо значение. Кръвта е тази, която ни очиства от греха. Имаме изкупление чрез кръвта Му (Ефесяни 1:7). Ние разбираме значението на пиенето на чашата. Чрез вяра ние признаваме силата на кръвта, която ни избави от властта на греха.

Какво да кажем за хляба? Какво означава яденето на хляба? Хлябът беше разчупен, за да представи Неговото

тяло. „Вземете, яжте; това е Моето тяло.“ Това има ли значение за нас? Каква роля изигра Неговото тяло в нашето спасение? Нека се върнем към първата Пасха, когато Бог беше на път да освободи децата на Израел от робството на Египет.

Агнето ви да бъде без недостатък, едногодишно мъжко...тогава цялото събрание на израилевото общество да го заколи привечер. После да вземат от кръвта и да сложат на двата стълба и на горния праг на вратата на къщите, където ще го ядат. През същата нощ да ядат месото, печено на огън; с безквасен хляб и с горчиви треви да го ядат...Така да го ядете: препасани през кръста си, с обувките на краката си и тоягите в ръцете си. Да го ядете набързо, Пасха на ГОСПОДА е....И кръвта ще ви бъде за знак на къщите, където сте, и когато видя кръвта, ще ви отмина, и язвата няма да бъде у вас, за да ви погуби, когато поразя египетската земя (Изход 12:5-13).

Без да отделяме време да развиваме в детайли мощното значение на това събитие, нека се концентрираме върху два важни аспекта. Жертвеното агне беше преобраз на Христос, който трябваше да бъде заклан и кръвта му да се намаже по стълбовете на вратите на къщата. Това ние ясно разбираме в светлината на Божия Агнец и Неговата кръв, която беше пролята за нашето освобождение от греха, образ и сянка на робството в Египет.

Но защо ядоха агнето? Тялото на агнето беше изядено от хората, въпреки че кръвта беше знак за избавление от проклятието на смъртта. Нека отидем в Псалмите за

отговора. Псалмистът размишлява върху освобождението на Израел от Египет и разказва събитията от онова време.

Порази и всичките първородни в земята им, първите рожби на цялата им мъжественост. После ги изведе със сребро и злато и между племената Му нямаше нито един, който се спъваше (Псалм 105:36-37).

Той изведе Израел от египетското робство със сребро и злато и нямаше нито един слаб човек (както е в англ. пр.) сред няколко милиона души! Думата „слаб“ означава да залиташ или да се колебаеш, да се разлагаш, да се проваляш или да си слаб. Масите от хора, които напуснаха Египет с Божията сила, не бяха слаби! Те не бяха болни! Защо не бяха? Защото бяха изяли агнето. Те бяха участвали в тялото, което беше разчупено за тях.

Може ли този старозаветен преобраз и сянка да бъдат по-силни за Израел, отколкото е реалността на Христовото тяло за църквата? Не вярвам: „Вземете, яжте; това е Моето тяло, което е разчупено за вас.“ „С Неговите рани бяхме изцелени.“ „Който прощава всичките ти беззакония и изцелява всичките ти болести.“

Исус се справи с корена — греха — с кръвта Си. Той се справи с плода — болестта — с тялото Си. Пролятата кръв унищожи силата на греха и донесе прошка на човечеството. Неговото тяло, което понесе рани за нашето изцеление, се справя с проявата на болест и страдание, които грехът отприщи.

Изкуплението е правен въпрос. Бог не избира да прости на едни, а на други не. Бог избра да изкупи цялото човечество от проклятието на греха и да предложи

Той ги изцели всички

прошка на всеки, който ще я приеме. По същия начин се предлага и изцеление на физическото страдание. Ако коренът на греха е победен, плодът на болестта няма духовна власт.

Ако Исус понесе нашите грехове и понесе нашите болести, тогава нито грехът, нито болестта трябва да имат власт над нас. Ако можем да се противим на дявола и той ще избяга, можем да се противим и на неговите зли дела!

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, оживи ме да видя широтата и дълбочината на Твоето изкупително дело чрез Исус на кръста. Нека наистина видя греховете си и всички болести понесени от Него вместо мен. Избирам да вярвам и да приема Твоята пълна изкупителна сила сега, в името на Исус. Амин!

Глава 5

Изкупени от проклятието

Вече видяхме как Библията нарича болестта проклятие. За съжаление много християни все още вярват, че проклятието може да е прикрито благословение. Докато нямаме Божието отношение към болестта и не разберем цената, която Исус плати, за да ни освободи от греха и болестта, ние ще продължаваме да бъдем колебливи и неспособни да приемаме от Бог.

В книгата Числа намираме една невероятна история за бунт, благодат и изцеление, докато Израел се скиташе в пустинята. Това е перфектна картина на изкуплението и е пряко свързана с Исус и кръста.

И народът говореше против Бога и против Мойсей: Защо ни изведохте от Египет да измрем в пустинята? Защото няма нито хляб, нито вода и душата ни се отвращава от този никакъв хляб. Затова ГОСПОД изпрати между народа отровни змии, които хапеха народа, и много народ от Израил измря. Тогава народът дойде при Мойсей и каза: Съгрешихме, че говорихме против ГОСПОДА и против теб. Помоли се на ГОСПОДА да махне змиите от нас! И Мойсей се помоли за народа. И ГОСПОД каза на Мойсей: Направи си една отровна змия и я сложи на прът. И всеки ухапан, като я погледне, ще остане жив. И така, Мойсей направи бронзова змия и я сложи на прът. И когато змия ухапеше

някаго и той погледнеше бронзовата змия, оставаше жив (Числа 21:5-9).

Народът на Израел се оплакваше от Мойсей и от Божието снабдяване за тях в пустинята. Бог изпрати змии сред тях и много бяха ухапани и умряха. Тогава хората се покаяха и Мойсей се помоли на Бога. Под Стария завет бунтовното поведение имаше ужасни последици. Не позволявайте това да ви обърква. Под Новия завет ние не сме под Закона за благословенията и проклятията, но можем да се поучим от тези примери.

Интересно е, че Господ заповяда на Мойсей да направи медна змия, която да постави на прът, и всеки, който погледне медната змия, щеше да живее. Какво е значението на това събитие? Защо Бог настояваше да издигне това, което беше проблемът, змията, на стълб, за да донесе изцеление на Своя народ? Исус ни даде отговора:

И както Мойсей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син, че всеки, който вярва в Него (да не погине, а) да има вечен живот (Йоан 3:14-15).

Много години по-късно след събитието с Израел в пустинята, Исус сравнява Себе Си със змията на пръта! Защо? Не би ли било по-добре да идентифицира Себе Си като жертвения Агнец? Исус със сигурност беше и е Божият Агнец, но когато Той беше издигнат на кръста, се случи нещо невероятно. Точно както бронзовата змия беше представяне на проклятието от змиите сред народа на Израел, Исус се идентифицира с проклятието на греха в човешката раса.

Христос ни изкупи от проклятието на закона, като стана проклет за нас; защото е писано: „Проклет всеки, който виси на дърво“ (Галатяни 3:13).

Както е обяснено в Закона за благословенията и проклятията във Второзаконие 28, проклятието на закона включва всяка болест и страдание, познати на човека.

Ако не внимаваши да вършиши всичките думи на този закон, които са написани в тази книга, и да се боиш от това славно и страшно Име, ГОСПОД, твоят Бог, тогава ГОСПОД ще направи твоите язви и язвите на потомството ти изключителни, големи и продължителни язви и лоши и продължителни болести. И ще върне обратно върху теб всичките египетски болести, от които си се страхувал, и те ще се залепят за теб. Също и всяка болест и всяка язва, която не е записана в книгата на този закон, ГОСПОД ще докара върху теб, докато бъдеш изтребен (Второзаконие 28:58-61).

Отново, тези проклетия бяха резултат от бунт срещу Господ под Закона на Мойсей. Това е специфичен контекст, който разкрива какво се има предвид под проклятието. Галатяни 3:13 заявява, че Христос беше направен проклетие на кръста! Той стана това, което порази човечеството. Защо? За да не погине никой, който вярва в Него. Всички, които вярват в Този, Който виси на кръста, ще живеят.

Който за нас направи грешен [англ. „грях“] Онзи, който не знаеше грях, за да станем ние в Него праведни пред Бога [англ. „Божията правда в Него“] (2 Коринтяни 5:21).

Докато не разберем напълно какво означава това, изкуплението и изцелението ще останат мистерии. Исус стана проклятие и стана грях за нас на кръста, за да можем да бъдем напълно, законно изкупени от силата на греха и всичките му проявления, включително болестта. Събитието със змиите в пустинята беше дадено като пример, за да могат новозаветните вярващи да разберат силата на кръста! Много години по-късно Павел пише в Новия завет следното:

Но тези неща бяха пример за нас, за да не жадуваме за злото, както те жадуваха...Нито да изпитваме Христос, както някои от тях Го изпитаха и погинаха от змиите. И не роптайте, както роптаеха някои от тях и погинаха от изтребителя. А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена (1 Коринтяни 10:6-11).

Когато Исус говореше за Себе Си като преобраз на издигната змия, Той разкриваше мощна истина. Това, което беше отрицено от Адам и измъчваше човечеството оттогава, беше тотално, напълно и цялостно победено на кръста. Когато силата на греха беше унищожена, многото му проявления загубиха своята власт. Бяхме освободени, за да живеем живота, предвиден от Бог. Историята за змията на кръста е написана за наше наставление!

Учили сме за проблема с греха. Повечето християни разбират темата за кръвта и изкупителната жертва за греха. Но мнозина никога не са разбрали, че ако коренът на греха бъде преодолян, всичко, което грехът е отприщил в човечеството, губи своя авторитет! Ако можем да станем праведни и чисти пред Бог, тогава тази праведност е много по-силна от греха и болестта! Болестта е загубила властта си. Болестта е толкова победена, колкото и грехът.

Защото законът на животворящия Дух в Христос Исус ме освободи от закона на греха и на смъртта (Римляни 8:2).

Ако сте участвали в Неговия живот чрез Духа, независимо дали го знаете или не, вие сте свободни от силата на греха и от силата на болестта! Това е правен акт, който освобождава човечеството от въздействието на греха на Адам.

На нас обаче остава да повярваме и да го приемем. Свободата от силата на греха не означава, че всички избират да живеят свободни от греха. Свободата от силата на болестта също е избор, който мнозина не са разбрали или избрали да влязат в него. Това, което е постигнато за човечеството на кръста, трябва да бъде разбрано и усвоено чрез вяра.

СПАСЕНИЕ И ИЗЦЕЛЕНИЕ

Трябва да извадим темата за изцелението извън областта на „Ако е Твоята воля“ и да се подчиним на факта, че спасението и изцелението са волята на Бог и са достъпни за всички, които вярват.

Нека да разгледаме думата „спасение“.

Понеже Бог не изпрати Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него (Йоан 3:17).

Спасен е гръцката дума *содзо*, която означава „да спася, да пазя безопасно и здраво, да спася от опасност или унищожение. Да спася страдащ човек (от загиване), т.е. човек, който страда от болест, да изцеля, да излекувам, да възстановя здравето. Да запазя този, който е в опасност от унищожение, да спася или изкупя.“

Исус стана проклятие и стана грях на кръста за нас, за да можем да бъдем избавени от унищожение, спасени, изцелени, възстановени към здраве и запазени! Можете ли да видите, че спасението включва нещо повече от прощение на греховете и вечен живот?

Как се използва думата „спасен“ в Новия завет? Следват някои примери:

Тя ще роди син, когото ще наречеш ИСУС, защото Той е, който ще спаси народа Си от греховете му (Матей 1:21).

Тук думата „спаси“, *содзо*, се използва за описание на спасението от греха.

Тогавя се приближиха, събудиха Го и казаха: Господи, спаси! Загиваме! (Матей 8:25).

В този случай намираме, че *содзо* означава освобождаване от опасност.

А Той ѝ каза: Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир и бъди здрава от болестта си (Марк 5:34).

В Марк 5 *содзо* се превежда като „изцели“, отнасяйки се до физическо изцеление. Жената с кръвотечението беше физически изцелена.

Връщайки се към Йоан 3:17, там се казва: „Бог не изпрати Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него“ – *содзо*, което означава освободен, запазен и изцелен!

Спасението включва всички аспекти на нашата дилема – дух, душа и тяло. Изцелението е законна част от изкуплението и е достъпно за всички, които вярват. Ако изцелението не е част от изкуплението, щеше да бъде избрана друга гръцка дума и доказателствата за физическо изцеление в Новия завет биха били обяснени като временно явление.

Ако преобразът и сянката на Христос на кръста, змията на пръта, беше достатъчна, за да изцели физически децата на Израел, не трябва ли да вярваме, че самият Исус, който извърши изкуплението за нас и стана грях и проклятие за нас, е осигурил както духовно, така и физическо спасение за света? Старият завет по-добър ли е от Новия? Аз мисля, че не е.

Но служението, което Христос е получил, е толкова по-превъзходно, колкото и заветът, на който Той е Посредник, е по-добър, тъй като е узаконен въз основа на по-добри обещания (Евреи 8:6).

Нашият Нов завет в Исус Христос е много по-ефективен и силен от Стария завет на Закона. Като

Той ги изцели всички

новородени, свободни от вина Божии деца, ние имаме достъп до всички обещания, които изкуплението предлага. Изцелението е наше право.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, благодаря Ти, че ме освободи от проклятието на греха и болестта. Приемам Твоето завършено дело в тялото си и заявявам, че изцелението е мое! Амин!

Глава 6

Защо сме болни?

Говорил съм с много искрени вярващи, които знаят, че изцелението е новозаветно право и те вярват, изповядват, декларират и правят всичко, което смятат, че може да работи, за да бъдат изцелени. Аз съм правил това. Понякога съм се чудил защо съм бил болен или защо не съм бил изцелен. Мисля, че установихме, че правната страна на изкуплението включва изцеление, но това, което знаем в съзнанието си, понякога не се превежда в нашия опит. Как можем да преодолеем празнината?

По времето на Исус болестта изглеждаше нещо много обичайно. Големи тълпи Го следваха, за да бъдат изцелени: *„И голямо множество Го последва, и Той ги изцели всички“* (Матей 12:15).

В Израел, въпреки обещанията за благословение, установени в Закона на Мойсей и стъпките за получаване на изцеление, множество бяха болни. Въпреки че Исус не отдели време да изследва защо толкова много са болни, Той ни даде известна представа в контекста на взаимоотношението на Израел с Бог.

Защото сърцето на този народ е надебеляло, и с ушите си тежко чуват, и очите си затвориха, да не би да видят с очите си, и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и аз да ги изцеля (Матей 13:15).

Проблемът беше закоравялото сърце. Въпреки че заветът на Закона осигуряваше изцеление за всички в Израел и въпреки че пасхалното агне беше преобраз на Христос, донесъл изцеление на Израел много години преди това, сърцето на хората беше истинският проблем. Закоравяване на сърцето, нежелание за чуване и затворени очи са всички причини, поради които множествата в Израел бяха болни.

Както видяхме по-рано, грехът навлезе в човешката раса чрез Адам и резултатът беше смъртността. Болестта и смъртта са плод от греха на Адам. В момента нямам предвид индивидуалния грях, а по-скоро въздействието на греха върху хората. Нямаше генетични дефекти, нямаше ужасни ракови заболявания, нямаше сърдечно заболяване, нямаше Алцхаймер, нямаше слепота или глухота и нямаше смърт, докато грехът не влезе в света. Грехът дойде пръв. Болестта дойде втора.

И Сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати вашият дух, душа и тяло без порок при пришествието на нашия Господ Исус Христос (1 Солунци 5:23).

Хората се състоят от дух, душа и тяло. Въздействието на греха не е ограничено до физическото тяло. Хората могат да страдат и на други нива. Непосредственото въздействие на греха на Адам беше да откачи човечеството от Бог в духовен смисъл. Човешкият дух стана независим от Източника на живота – беше паднал и не можеше да се бори срещу силата и покварата на греха на нито едно ниво. Независимият дух стана подчинен на желанията на плътта, тялото и душата. Човечеството все още може да откликне на Бог и Старият завет е пълен с такива истории; но освен чуването на

пряко слово от Бог, човешкият дух беше подчинен на душата и плътта.

Душата, обикновено разбрана като ум, воля, емоции и личност, стана обект на страдание. Психическата болка и депресията са често срещани симптоми при мнозина днес, които могат да се разбират като болест на нивото на душата. Емоционалните срывове също са често срещани поради греха в света. Изблици на гняв, огорчение, раздори, похот, алчност, гордост и други подобни емоции могат да причинят големи щети.

ЦЯЛОСТНО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Изцелението не се отнася само за физическото тяло! Хората са същества, състоящи се от дух, душа и тяло и всички тези области могат да страдат. И всички тези области могат да бъдат изцелени и да се радват на здраве. Да бъдем новородени не само изцелява нашите духове, то е „ново създание“, създадено в праведност, което е едно с Него (2 Коринтяни 5:17, 1 Коринтяни 6:17).

Но ние не сме само дух. Също така имаме и душа и тяло. Психическото страдание може да доведе до емоционални срывове и физически заболявания. Физическото заболяване може да създаде умствени и емоционални симптоми. Когато една област от нашето същество страда, другите области също стават кандидати за страдание. Много пъти изцелението от емоционална травма може да доведе до физическо изцеление. Ще разгледаме темата за травмата в следваща глава.

Явният факт е, че дори новородените християни могат да продължат да страдат. Да бъдеш новороден не прави така че всички страдания да изчезнат. Исус заявява, че в този свят ще имаме скръб:

...В света имате скръб, но дерзайте: Аз победих света (Йоан 16:33).

Исус говореше за преследване заради нашата вяра и предизвикателството да живеем в един паднал свят. Въпреки че беше обещано преследване, болестите не бяха обещани. Болестта не е видът страдание, което Исус или новозаветните автори споменават, когато говорят за страдание. Благодаря на Бог, че Исус победи последствията от греха и че чрез вяра можем да влезем в Неговата победа!

Това, което е станало достъпно чрез кръста, трябва да бъде достъпно чрез вяра. Въпреки че сте ново създание, създадено в праведност, освободено от силата на греха, вие все още можете да изберете да съгрешите. Въпреки че сте новородени християни, които вярват, че чрез Неговите рани сте били изцелени, все още можете да сте болни. Ползите от изкуплението не винаги са автоматични. Подобно на търсенето на финансово наследство, което може да бъде обвързано в съда, често има стъпки, които трябва да бъдат предприети, за да получим това, което законно е наше. В нашия случай това е просто въпрос на разбиране и вярване.

МЪДРОСТ И БЛАГОДАТ

Разбирането защо може да сме болни може да помогне за изцелението, от което се нуждаем. Съвсем наясно съм, че Исус не разпитваше тези, които изцели, за да посочи източника на тяхното страдание. Въпреки това, Неговото изявление за закоравялото сърце е показателно (Матей 13:15). Няма да ни навреди да

обмислим някои от възможностите за заболяване, които може да сме пренебрегнали или да сме се закоравили към тях. Мъдростта от Бог може да бъде част от изцелението, което търсим.

Моля, помнете, че има благодат за всяка нужда и всяка болест. Източникът на болестта няма да спре Божията благодат, но е възможно източникът на болестта да попречи на очакването за здраве и мир. В крайна сметка източникът на болестта е грехът на Адам. Само това откровение може да ви изцели. Но може би има някои проблеми в живота ни, които са резултат от греха на Адам и могат да бъдат адресирани, за да получим изцелението, което е наше.

Двете теми, които често предизвикват най-негативната реакция в темата за изцелението, са когато говорим за личен грях и лична вяра. Тези две теми са „свещени крави“ за мнозина, така че съм напълно наясно, че може да има известна съпротива срещу следващата дискусия. Въпреки това, ако не желаем да бъдем брутално честни със себе си, само ще забавим изцелението, което е толкова лесно достъпно.

ВЪЗМОЖНИ ОТВОРЕНИ ВРАТИ ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Личен грях

Според Исус е възможно личният грях да бъде причина за физическо страдание. Личният грях е просто симптом на първородния грях на Адам. В историята за човека в къпалнята Витесда откриваме Исус да служи на човек, който страдаше от тридесет и осем години (Йоан

5:1-4). След като беше изцелен, мъжът по-късно срещна Исус в храма. Исус му каза: *„Ето, ти оздравя; не съгрешавай вече, за да не те сполети нещо по-лошо“* (Йоан 5:14). Подтекстът е ясен. Личният грях съдържа потенциал за болест и дори по-лоши неща. Фактът, че Исус каза: *„Не съгрешавай вече,“* предполага, че грехът на този човек е бил проблемът на първо място. Грехът не спря изцелението, но беше причината за болестта. Имаше благодат за този човек, последвана от наставление.

Можете ли да получите венерическа болест, ако вие и вашият съпруг никога не сте правили секс с други хора преди или след брака? Не. Можете ли да получите рак на белия дроб от пушене, ако никога не пушите? Не. Можем да продължим да изброяваме редица физически проблеми, които са пряко свързани с нашия личен избор. Последствията от нашите избори се дължат на греха на Адам; но въпреки това нашите избори са позволили на последствията да навлязат в живота ни.

Възможно е личният ни начин на живот да е отворена врата за болести. Павел говори за сеене в плътта и казва следното:

Защото, който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот (Галатяни 6:8).

Този принцип може да се приложи към всеки аспект от живота ни.

Сеенето в плътта може да говори за нашия морал, нашата почтеност, нашия начин на живот, отдаване на чувствата ни, лоша диета и т.н. Тлението може да се появи в много форми и болестта със сигурност би била възможна.

Нека поясня, че не всички болести са резултат от личен грях. Грехът в човешката раса е коренът на всички болести, но не всяка болест може да бъде проследена до личния грях. Въпреки това, както Исус посочи на човека във Витесда, личният грях може да бъде източникът на проблема.

Нека разгледаме някои други възможности в нашия живот, които биха могли да бъдат отворена врата за болестта. Какво означава да сееш в плътта? Раздорите в нашите взаимоотношения със сигурност попадат в тази категория.

Раздор и разделение

Но ако в сърцата си имате горчива завист и свадливост, не се хвалете и не лъжете против истината. Това не е мъдрост, която слиза от горе, а е земна, плътска, дяволска; защото, където има завист и свадливост, там има неуредици и всякакво зло (Яков 3:14-16).

Раздорите в нашите взаимоотношения не само ще създадат психически и емоционален стрес, но могат да доведат и до физически проблеми. В същото това послание на Яков намираме неговото заключение за тези, които са болни:

И така, изповядавайте един на друг греховете си и се молете един за друг, за да оздравеете... (Яков 5:16).

Когато четем книгата на Яков в контекст, можете да намерите редица увещания относно раздора и борбите между тях (вижте Яков 4). Не мисля, че би било погрешно

да се каже, че някои от болестите сред тях са били резултат от раздори. Поради тази причина Яков призовава към изповядване на грешки един към друг. Когато престанем да бъдем обвинители и решим да бъдем ходатаи за онези, с които имаме спорове, създаваме среда за изцеление. Исус учи и за това:

Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте онези, които ви проклинат, правете добро на онези, които ви мразят, и се молете за онези, които ви обиждат и гонят (Матей 5:44 НП).

Борбата със сигурност е симптом на неконтролируема плът. „*Всяко зло нещо*“ може да има за свой източник раздор и горчивина. Болестта със сигурност може да се счита за зло нещо.

Познавам мнозина, които са живели живот на раздори и огорчение, които по-късно са се борили с хронични заболявания. Въпреки че моите наблюдения не са научни, не се съмнявам, че може да има взаимна връзка. Не казвам, че това ще важи за всеки човек всеки път, но е възможно.

Същата тема може да се намери в 1 Коринтяни:

Защото първо, слушам, че когато се събирате в църква, ставали разцепления помежду ви... (1 Коринтяни 11:18).

Първото послание на Павел до Коринтяни съдържа редица поправки и увещания за тази група. В глава 11 той се обръща към раздора в тяхната среда. Нека проследим историята в тази глава.

Защото на яденето всеки бърза да вземе своята вечеря преди другите и така един остава гладен, а друг се напива. Какво! Къщи ли нямате, където да ядете и пиете? Или презирате Божията църква и засрамвате тези, които нямат нищо? Какво да ви кажа? Да ви похваля ли за това? Не ви хваля (1 Коринтяни 11:21-22).

Обичаят в ранната църква бил вярващите да се събират за общо хранене, което включвало това, което днес ние познаваме като „причастие“. В коринтската църква храненето било практика и е имало много ядене и пиене. От описанието на Павел можем да открием недисциплинирано поведение до степен на лакомия и пиянство. Фразата „*презирате ли Божията църква и засрамвате ли тези, които нямат нищо*“ е в основата на неговото увещание. Егоцентризмът и отношението на някои към другите в църквата било отворена врата за това, което Яков описа като „*объркване и всяко зло нещо*“. Какви са резултатите от такова поведение?

Защото, който яде и пие, без да разпознава Господното тяло, той яде и пие осъждане за себе си. По тази причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали (1 Коринтяни 11:29-30).

Яденето и пиенето по недостоен начин е пряка препратка към егоистичната лакомия, пиянството и засрамването на онези, които нямат нищо. Подобно плътско поведение в това време на общение с тялото на Христос беше самоосъдително за онези, които бяха виновни за това поведение. „*По тази причина*“ мнозина бяха болни и дори мъртви!

Неразпознаването на Господното тяло може да има друго дълбоко под значение. Вече обсъдихме Неговото тяло, понасящо нараняванията, Неговите удари, за нашето изцеление. Когато не разпознаваме завършеното дело на кръста, област на неверие все още има място в сърцата ни. Повече за това по-късно.

Възможно е болестта да получи достъп до телата ни чрез раздори, егоизъм и всякакви разделения, които може да сме допуснали или създали в живота си. Ако грехът е коренът на всички болести в човешката раса, тогава личният грях със сигурност може да бъде възможна причина за нашите немощи. Трябва да се има предвид.

Слава на Бог, че Неговите милости са нови всяка сутрин и ние можем да дойдем смело пред престола на благодатта и да възстановим взаимоотношението си с Татко и с другите! (Вижте Плачът на Еремия 3:22-23 и Евреи 4:16.)

Егоцентризъм

Интересно е да разгледаме Исая 58 в тази дискусия. Видяхме как егоцентризмът и раздорите могат да създадат среда за болести, но нека видим въздействието на живот, изживян, за да благославяме другите.

Не е ли това постът, който Аз съм избрал – да се развързват връзките на безбожието, да се разхлабват възлите на ярема, да се пускат на свобода угнетените и да разчупите всеки ярем? Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да заведеш в дом сиромаси без покрив? Когато видиш гол, да го обличаш и да не се криеш от своите еднокръвни? Тогава светлината ти ще

изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфти.. (Исая 58:6-8).

Този пасаж в Исая 58 е интересно откровение за Божия възглед за поста, който Той е избрал. В стихове 6-8 намираме похвала за живот, който е загрижен за другите. Един от резултатите от такъв начин на живот на даване и служене е, че „*здравето ти скоро ще процъфти*“. С други думи, егоцентризмът не е среда за здраве и изцеление. Тези, които просто живеят за себе си, стремейки се да задоволят своите страсти и желания, са по-склонни да пожънат тление, отколкото онези, които се предават на това да благославят другите.

Защото, който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот (Галатяни 6:8).

Това съвпада много добре с изявлението на Исус за силата на даването. Тези, които дават, получават.

Давайте, и ще ви се дава: добра мярка, натъпкана, стърсена, препълнена ще ви дават в скута... (Лука 6:38).

Когато даваме на другите, нашите собствени нужди се задоволяват, включително нуждата от изцеление. Егоцентризмът е възможност за болест. Той позволява „смъртта“ на Адамовия грях да бъде възможност в живота ни.

Когато изберем да живеем за другите и позволим на любовта на Бог да ни води като благословение, изцелението ще процъфти! Без съмнение това ще включва изцеление на всяко ниво – умствено,

емоционално и физическо. Действията на любов и споделяне са среда за здраве и изцеление. Това със сигурност се споменава в описанието на Петър за служението на Исус на земята.

Как Бог помаза със Святия Дух и със сила Исус от Назарет, който обикаляше, като правеше добрини и изцеляваше всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него (Деяния 10:38).

Правенето на добро беше мотивацията за изцеление. Да бъдеш благословение ще създаде среда за здраве и изцеление, защото Бог е в тази мотивация.

Ние разглеждаме възможните причини за болестта и досега сме разглеждали личния грях, раздора и егоцентризма. Нека да преминем към някои други възможности.

Диета

Не пий вече само вода, но употребявай малко вино заради стомаха си и заради честите си боледувания (1 Тимотей 5:23).

В този стих Павел съветва Тимотей какво да прави относно честите си стомашни неразположения. Това е интересен стих, защото ни разкрива много неща. Първата реакция на Павел не беше да се моли за Тимотей или да насърчава Тимотей да пости и да се моли. Павел разбра, че физическите проблеми на Тимотей имат естествена причина, която изисква естествено решение.

Когато казвам „естествено“, имам предвид, че решението не е било духовно. Можем да предположим, че Тимотей е бил обезпокоен от микроби или паразити от

лоша питейна вода. Това все още е обичайно на много места по света. Свойствата на виното могат да бъдат естествено лекарство за такова замърсяване.

Тази ситуация ни води до темата за „естествения“ аспект на здравето и изцелението. Не всички болести произлизат от раздор или личен грях. Може да се окаже, че лошата диета е виновникът. Храната е гориво за тялото и нашите тела са проектирани да се нуждаят от определени хранителни вещества и витамини за оптимално здраве. Когато човешкото тяло е лишено от правилно хранене или е хранено с нездравословни храни, може да възникнат здравословни проблеми.

Трябва да разберем, че грехът в света е повлиял на храната, която ядем. Храната не е девствена и без влиянието на поквара. Начинът, по който подхождаме към нашата диета и нашата вяра в храната, са важни. Някои пренебрегват въпроса за диетата и твърдят, че се хранят „с вяра“. Ако е така, би трябвало да са здрави.

Без да навлизаме в пълно обсъждане на диетата, достатъчно е да кажем, че много от здравословните проблеми в нашата страна се дължат на лош избор на храна. Затлъстяването, сърдечните заболявания и други физически заболявания много пъти са резултат от лош избор на хранене в продължение на години. В съчетание със стрес, раздори и други фактори, диетата може да бъде отворена врата за здравословни проблеми. Сеенето и жъненето оказват влияние върху живота ни на това много основно ниво.

Ако не сте здрави и имате чести физически предизвикателства, това може да е резултат от това, което ядете. Молитвата може да не е отговорът. Промяната на вашата диета може да е отговорът. Някои са склонни да се грижат по-добре за колите си, отколкото за тялото си!

Преяждането често е отговор на жаждата на тялото за определени минерали, хранителни вещества и витамини, които не получава. Когато тялото не се храни правилно, отговорът често е да продължава да яде. Храната е гориво и неадекватното гориво рано или късно ще доведе до последствия.

Често това, което искаме, е чудодейно изцеление, но това, от което се нуждаем, е здравословен начин на живот. Изборът на здраве често е ключът към изцелението, което търсим.

Дух на немощ

И ето, една жена, която имаше дух на немощ от осемнадесет години; тя беше прегърбена и не можеше никак да се изправи. А Исус, като я видя, я повика и ѝ каза: Жено, освободена си от своята немощ. И положи ръце на нея; и тя веднага се изправи и славеше Бога (Лука 13:11-13).

В тази история Исус служи на жена, която е била потискана от дух на немощ в продължение на осемнадесет години. Евангелията говорят няколко пъти за изцеления, които включват демонично присъствие в живота на страдащия.

А когато се свечери, доведоха при Него мнозина обладани от демони; и Той изгони духовете с една дума и изцели всичките болни (Матей 8:16).

Как Бог помаза със Святия Дух и със сила Исус от Назарет, който обикаляше, като правеше добрини и изцеляваше всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него (Деяния 10:38).

Някои болести са демонични по природа. Духа на немощ е демонично присъствие, което поражда човек психически или физически. В случай на физическо потискане, тялото се въздейства по начин, който за естественото око може да изглежда като известно медицинско състояние. Ако заведем тази жена при който и да е лекар по света, след рентгенови снимки и други тестове без съмнение нейното състояние би могло да бъде описано и диагностицирано с медицински термини. Но няма да има лекарство. Някой лекар не би заключил, че тя има дух на немощ. Съмнително е, че някой медицински обучен човек на земята би стигнал до такова заключение. Така медицинската общност в този случай би била безсилна да помогне. Медицината и хирургията няма да сломят силата на духа на немощ.

Исус видя нещо, което никой друг не можеше да види. Исус видя духовно потисничество, което създаде физически симптом. Тази жена беше потискана от дух в продължение на осемнадесет години. Рентгеновите снимки биха разкрили състояние, познато на лекарите. Щеше да има медицински термини и симптоми, които могат да се видят. Но когато Исус изгони духа на немощ, всички физически симптоми напуснаха с него! Това, което изглеждаше нелечимо, мигновено си отиде!

Преди да приемем, че дадено страдание е духовно по природа, трябва да разгледаме другите причини. Повечето от нашите болести са самопредизвикани. Разбира се, раздорите, горчивината и личният грях могат да бъдат вероятни възможности за духовете на немощ да влязат в картината. Духът на немощ може да бъде изгонен, но въздействието на нездравословния начин на живот не може. Има благодат независимо от непосредствения източник на болестта, но

продължаващото здраве може да изисква корекции в начина ни на живот.

Страх

И да избави всички онези, които чрез страха от смъртта през целия си живот са били подчинени на робство (Евреи 2:15).

Една от фундаменталните промени, настъпили в Адам и Ева, след като съгрешиха, беше, че те бяха трансформирани от носещи образа на Бог — вяра, в носещи образа на смъртта и покварата — страх. След като ядоха от дървото за познаване на доброто и злото, Бог се появи в градината, търсейки Адам и Ева.

И ГОСПОД Бог повика човека и му каза: Къде си? А той каза: Чух гласа Ти в градината и се уплаших, защото съм гол, и се скрих (Битие 3:9-10).

Гласът на Бог, който трябваше да даде на Адам и Ева голяма радост и мир, сега беше посрещнат със страх. Те вече не носеха образа на Бог. Те бяха отделени от живота Му. Смъртта — раздялата — беше настъпила и смъртността — смъртта в плътта — беше започнала. Болестите скоро щяха да се проявят в хората.

Страхът от смъртта, споменат в Евреи 2:15, е родното място на всички страхове. Страхът всъщност е вяра в обратното. Това е вяра в дявола, вяра в падналото човечество и вяра в падналата природа да ви навредят. Страхът идва чрез слушане на думите на света. Стимулира се чрез негативни мисли. Изразява се чрез

думи. Страхът очаква негативни неща. Страхът е сила, която привлича според природата си – грях и смърт.

Много болести са пряко свързани със страха. Страхът от болестта се насърчава непрекъснато по телевизията и в медиите. Настъплението на нови лекарства с нови странични ефекти държи мнозина в състояние на постоянен страх. Такова безпокойство отваря тялото за болести. Ще привлечете това, което очаквате. Вярата и страхът действат по същия начин, но с противоположни резултати. Ще разгледаме темата за вярата по-подробно в една следваща глава.

Страх от провал, страх от височини, страх от хора, страх от тъмното, страх от шофиране и т.н. Списъкът може да продължи безкрайно. Всеки страх е слабост в нашата душа, която ни излага на покварата на света. Болестта е поквара.

В любовта няма страх, а свършената любов изгонва страха, защото в страха има наказание, но който се страхува, не е станал свършен в любовта (1 Йоан 4:18).

Страхът е индикация за неприемане на любовта на Бог в някои области от нашия живот. Колкото повече позволяваме на Неговата любов да ни завладее, толкова по-малък е шансът страхът да съществува в сърцата ни. Изцелението е Божията любов в действие, но страхът може да попречи на изцелението, което е наше.

СТРЕС

Счетох обаче за нужно да ви изпратя брат Епафродит, моя съработник и сподвижник, изпратен от вас да ми послужи в моите нужди, понеже копнееше за всички вас и беше обезпокоен, защото бяхте чули, че бил болен. **И наистина, той боледува почти до смърт, но Бог се смили над него; и не само над него, но и над мен,** за да нямам скръб върху скръб. Затова и по-скоро го изпратих, така че като го видите, да се зарадвате, а и аз да бъда по-малко тъжен. И така, приемоте го в Господа с пълна радост и имайте почит към такива братя, понеже заради делото на Христос той дойде близо до смърт, като рискува живота си, за да запълни недостига на вашето служение за мен (Филипяни 2:25-30).

Епафродит, приятел и помощник на Павел, беше посветен да се грижи за Павел до такава степен, че той прекали и се разболя. Според нашия начин на мислене, той беше подложен на стрес. Той е прекалил. Изгорил свещта в двата края. В нашето съвременно общество с много задачи, много от нас са изправени пред предизвикателства в тази област. Стресът, независимо дали е свързан със служение или произтича от грижите и притесненията, свързани с работата и семейството, е мощна, отрицателна сила, която може да отвори вратата за болестта.

Когато позволим на стреса да ни погълне, ние не мислим за живота си. Прегарянето е често срещано явление в нашия забързан живот и прегарянето може да натовари толкова много тялото, че то започва да се затваря или да не може да устои на болестта. Може да не е необходима молитва на вяра, а решение да поемем

контрола над живота си и да изберем да установим ограничения върху дейностите, които създават стрес.

Незачитането на живота ни може да включва и избори, които увреждат телата ни. Пороци като тютюнопушене, пиене и незаконни и дори някои законни наркотици са токсични за телата ни и посяват семената на тлението. Болестите, които идват от тези дейности, крадат живот и потенциал. Това не означава, че изцелението не е налично, но може да е по-трудно да се освободите от вина и да сте пълни с вяра за тези, които доброволно са избрали тези дейности.

Ако смятате, че изборът ви на начин на живот вероятно е причината за физическото ви страдание, може да изглежда по-трудно да приемете от Бог. Това не означава, че е трудно за Бог. Изцелението вече е достъпно за всички, независимо откъде е дошла болестта. Има благодат. Това просто може да усложни вярата на болния. Чувствата за недостойнство или вина винаги ще крадат вярата от сърцата ни.

Във всички области, които споменах, трябва да се разбере, че нашето изцеление и здраве са осигурени в „*закона на животворящия Дух в Христос Исус*“ (Римляни 8:2). Колкото повече разбираме духовната страна на греха и болестта, толкова повече можем да сътрудничим на Божията воля за нас. Има благодат за всяка нужда.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, помогни ми да видя корена на всяка болест или страдание в моя живот. Разкрий на сърцето ми Твоята мъдрост за живот в здраве на всяко ниво. Избирам да пазя сърцето

Той ги изцели всички

*си от раздори, страх, егоцентризъм,
нездравословни желания и стрес. Приемам
Твоята благодат на изцеление в името на
Исус! Амин!*

Глава 7

Физическа и емоционална травма

Синът им почина на 21 години съвсем неочаквано. Това беше трагичен инцидент, който съкруши родителите с мъка. С течение на времето майката успя да премине към живот без сина си, но бащата не успя да го направи. Той остана с разбито сърце и никога не дойде на място на изцеление от мъката си. Той стана мрачен, раздразнителен, ядосан и изолиран. Минаха няколко години и здравето му се влоши. Той беше диагностициран с рак и живя по-малко от година от момента на диагнозата.

Не мога да докажа връзката между скръбта и болестта, но знам, че я има. Травмата от загубата на любим човек може да открадне волята за живот. Изгубено е нещо, което е незаменимо; и вместо да потърсят Господ за утеха и обновено видение за живот, някои остават парализирани в скръб.

Травмата се е превърнала в сериозен симптом на живота в един паднал свят. Повечето от нас са страдали от неочаквани събития, които са причинили мъка, тъга, страх или остра тревожност. Често можем да преодолеем тези събития с минимално дългосрочно въздействие. Въпреки това, много хора носят раните от травма в продължение на години или дори до края на живота си. Такива емоционални и умствени рани трябва да им се послужи и да бъдат изцелени. Исус каза:

Духът на Господа е на Мен, защото Ме е помазал да благовестявам на бедните; изпратил Ме е да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проглася благоприятната Господна година (Лука 4:18-19).

Исус е загрижен за всеки аспект от живота ви — дух, душа и тяло. Исус дойде да изцели съкрушените сърца. Изцелението не се отнася само до нашите тела. Исус се грижи и за нашите сърца.

Травмата идва от дълбоко тревожно или смущаващо преживяване. Травмата може да включва такива неща като неочаквана смърт на любим човек, физическо нападение, свидетелство на ужасно престъпление, развод, оцеляване след природно бедствие или злополука и т.н. Списъкът може да продължи безкрайно.

Физическата травма може да предизвика емоционален или психически стрес. По подобен начин умствена или емоционална травма може също да предизвика физически симптоми или дори хронично заболяване.

Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти (3 Йоан 1:2).

Физическото здраве може да бъде пряко повлияно от емоционален и психически стрес. Душата на човек включва умствено и емоционално изразяване. Можем да мислим за душата си като за отношението ни към света около нас, а за духа ни по отношение на връзката ни с Бог. Въпреки че вярващият може да е в хармония с Бог в духовен смисъл — новороден, ново създание — ако

душата на вярващия не преуспява, вратата е отворена за развитие на физически проблеми.

Когато преживеем травма, на която не е послужено и не е разрешена, в ума и емоциите може да се развие хроничен стрес. Острата травма може да варира от шока от автомобилна катастрофа до диагнозата на лекар или загубата на ценно притежание. Хроничната травма може да включва дългосрочно психическо, физическо или емоционално насилие. Безброй неща могат да предизвикат психически или емоционален стрес.

Трябва да се разбере, че ние наистина живеем в паднал, покварен свят поради греха на земята, но хората не са създадени да живеят в такава среда. Мирът с Бог, мирът с другите и мирът с творението беше първоначалният замисъл на Бог за човечеството. За съжаление грехът драматично промени динамиката на човешкия опит. Загубата и сърдечната болка са често срещани преживявания.

Начинът, по който се справяме с умствени, емоционални и физически предизвикателства, може да играе важна роля за физическото ни здраве и изцеление с течение на времето.

Окуражително е да знаем, че Исус дойде да изцели хората със съкрушено сърце и да донесе освобождение на пленниците. Тези, които страдат от последиците от хронична или остра травма, със сигурност попадат в тези категории. Изцелението е налично. Изцелението от травма е необходимо, ако тялото ще може да устои или да се възстанови от болестта, причинена от травма.

Тези, които страдат от скръб и травма, трябва да разберат, че има опции. Божията любов може да служи на раненото сърце. Все още има цел за живота и нещо, което да дадете, за да благословите другите. Нещо е изгубено, но все още има толкова много за даване. Най-

силното оръжие срещу загубата е да давате и да оставите Господ да ви възстанови на всяко ниво.

Давайте, и ще ви се дава: добра мярка, натъпкана, стърсена, препълнена ще ви дават в скута... (Лука 6:38).

Това обещание засяга всяка област от живота. Това, което даваме на Бог и даваме на другите, освобождава Неговата благодат, за да отговори на нашите нужди, независимо дали са емоционални или физически.

Нека Божието Слово бъде вашият източник на живот. Можете да преминете от покварата на този свят в радостта на Господ, ако решите. Той дойде да превърже разбитото ви сърце, да ви освободи и да изцели тялото ви.

И нека Бог на надеждата ви изпълни с всякаква радост и мир във вярата, така че да се преумножава надеждата ви чрез силата на Святия Дух (Римляни 15:13).

Бог ще ви изпълни с всякаква радост и мир чрез вяра! Вместо да бъдете пленници на емоционални и психически страдания, започнете да вярвате на Божието Слово и го оставете да ви изцели отвътре навън.

Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени, и Аз ще ви дам почивка (Матей 11:28).

Да бъдете изцелени психически и емоционално често е ключът, който отключва физическото изцеление. Здравето включва целия човек. Малко е полезно да се фокусирате върху физическото изцеление, ако коренът на проблема е другаде. Въпреки че има благодат за

Той ги изцели всички

изцелителната сила на Бог, независимо от източника на болестта, поддържането на изцеление и здраве може да изисква умствено и емоционално изцеление или промени в начина на живот.

Изцелението от травма може да включва прощаване на другите или дори избор да разберем, че Бог не е виновен. Мнозина погрешно таят обиди срещу Бог, без да осъзнават, че Той не е причинил или желал събитието, което е провокирало страданието. Бог не е крадецът, който идва да открадне, убие и унищожи.

Защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, а да спаси... (Лука 9:55)

Разбирането на въздействието на травмата е важно. Някой, който страда физически в продължение на години, е възможно да страда и емоционално. Изцелението на емоционалната рана може да е ключът към физическото възстановяване.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, идвам при Теб за изцеление в сърцето ми. Знам, че Си запознат с моята мъка и очаквам от Теб цялостност. Приемам служението на Святия Дух в живота си и Ти благодаря, че отвори сърцето и очите ми, за да видя бъдещето, което имаш за мен. Ще ходя в здраве във всяка част от своето съществуване. Амин!

Глава 8

Плевели

Имахме един съсед, чийто заден двор граничеше с нашия, отделен с ограда. През един летен сезон те явно бяха решили повече да не се грижат и да не поливат двора си. Бързо се напълни с плевели и до следващото лято заприлича на малка джунгла, с бурени навсякъде.

Интересното е, че никога не съм ги виждал в двора да садят плевели. Никога не съм виждал някой да седи плевели. Плевелите не са избор за повечето собственици на жилища. Плевелите са факт от живота в един паднал свят. Това, което е избор, е как да се справим с плевелите. Съседите ми решиха да се откажат и да оставят плевелите да превземат. Съпругата ми и аз продължихме да се борим с плевелите и да поддържаме двора си здрав. Дворовете ни бяха разделени само с ограда и живеем в същата среда, но дворът ни изглежда добре.

Понякога можем да идентифицираме източника на болестта, но понякога не можем. Понякога това може да е нещо, което сме „посадили“, а понякога е просто нещо, което се появява в телата ни без видима причина. Може да е „болест от плевели“.

Грехът в човешката раса е засегнал всеки аспект от нашия живот. Дори нашият генетичен код и нашата ДНК са били повлияни от греха. Всички сме родени с генетични слабости или аномалии. Някои се нуждаят от очила в ранна възраст, а други никога не се нуждаят от очила. Някои имат алергии към храни, а други не. Някои имат по-сериозни проблеми от раждането, а други не.

Нито една от тези слабости или предизвикателства не е част от Божието творение. Техният източник е грехът на Адам. Те са „плевелите“, които никой не е садил, но се появяват.

Как ще се справим с тези физически слабости и болести зависи от нас. Можем да седнем и да ги оставим да управляват живота ни или можем да решим да бъдем проактивни и да приложим Божията благодат и Слово към ситуацията.

Когато Исус изцеляваше болните, Той не ограничаваше служението Си до болести. Той също така изцели тези, които бяха родени с доживотни страдания.

И дойдоха при Него големи множества, които имаха със себе си куци, слепи, неми, недъгави и много други, и ги сложиха пред краката Му, и Той ги изцели (Матей 15:30).

В повечето случаи куците, слепите и немите са се родили такива. Онези, които бяха осакатени се отнася за тези с липсващи крайници! (Вижте Матей 18:8.)

Независимо дали говорим за наследствени генетични проблеми, вродени дефекти, алергии или сърдечни заболявания, които не са открити до много години покъсно, ние все още се занимаваме с неща, които Исус понесе на кръста. Нищо от човешкото състояние не беше пренебрегнато при изкуплението. Всичко, което грехът на Адам отприщи, беше отнесено на кръста.

Докато някои от нашите физически проблеми може да произтичат от начина, по който сме живели живота си, някои от тях са просто „плевели“. Не сме ги садили. Но има благодат да ги издърпате нагоре и навън!

Не се предавайте, защото сте родени с конкретно физическо предизвикателство. Всички физически

проблеми имат един и същ източник – грехът на Адам. Исус напълно се справи с въздействието на греха на земята.

Защото, както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще оживеят (1 Коринтяни 15:22).

Всички, които са родени от Адам, което включва мен и теб, са обект на последствията от неговия грях. Всички, които са в Христос, могат да получат благословенията на опрощение, освобождение, защита, снабдяване, изцеление и вечен живот с Татко.

Ние живеем в паднал свят, който се клати под тежестта на греха и смъртта. Околната среда на този свят е програмирана за смърт. Болестите се рекламират и очакват, а лекарствата със странични ефекти се рекламират като единственото решение. Но има по-добро решение!

Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко необходимо за живота и за благочестието чрез познаването на Този, който ни е призовал чрез Своята слава и съвършенство, чрез които ни се подариха най-големи и скъпоценни обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлата от страстите поквара в света (2 Петрово 1:3-4).

Словото на Бог и Неговите обещания са Неговото снабдяване за плевелите на живота. Божието сърце е да „избягаме от покварата, която е в света“. Можем или да се видим с власт над плевелите, или да се оставим на плевелите да поемат пътя си. Снабдяването е направено.

Оръжията на нашето воюване са силни в Бога! (Вижте 2 Коринтяни 10:4.)

Независимо от източника на всяко страдание, което може да страдате, Бог е осигурил снабдяването. Всяка възможна човешка нужда беше посрещната на кръста. Може да страдаме от преследване заради нашата вяра, но не е необходимо да страдаме от болести и страдания. Божието Слово е достатъчно. Просто трябва да сме убедени и живи за Неговата вяра в сърцата си.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, благодаря Ти, че Твоята благодат снабди всяка нужда в живота ми. Ще ходя в Твоите обещания, ще вярвам на Словото Ти и ще приема Твоето изцеление. Няма да съм пасивен. Няма да позволя плевелите на падналото човечество да живеят в живота ми. Аз съм ново създание и избирам да ходя в Твоя изобилен живот! Амин!

Глава 9

Отношението на здраве и изцеление

Нашият живот е израз на нашите нагласи и очаквания. Начинът, по който подхождаме към живота и видението, което имаме за себе си, заобикалящата ни среда и целта ни на тази земя, са важни фактори за здравето, което ще изпитаме.

ОТ СЪРЦЕТО

Защото каквито са мислите в душата му (англ.: „сърцето му“), такъв е и той... (Притчи 23:7).

От нашите сърца ние изразяваме вяра или страх, мир или раздор, прошка или горчивина, гняв или радост. Толкова голяма част от здравето ни е пряко свързана със състоянието на нашите сърца. Когато говоря за сърцето, имам предвид центъра на нашето същество, домът на нашата възприемана идентичност, цел, представа за себе си и личност.

Сърцето е съюзът на нашата душа и нашия дух. С душата си ние се свързваме със света около нас, а с духа си с Бога. Нашето сърце е мястото, където избираме дали ще живеем за плътта или за Божиите неща. Как виждаме себе си, как разбираме Бог и как се отнасяме към света около нас, всичко това произтича от нашите сърца.

Повече от всичко, което пазиш, пази сърцето си, защото от него са изворите на живота (Притчи 4:23).

Образа, който имаме за себе си в сърцата си, е мощен. Това е пророческа картина на бъдещето. Тези, които виждат себе си като болни или предразположени към болести, ще пожънат жътва от мислите на сърцата си. Тези, които виждат себе си като праведни, изцелени и ходещи в Божията благодат, ще имат напълно различно преживяване в живота. Образът, който носим в себе си, е семето на нашето настояще и бъдеще.

Болните често виждат себе си като болни, опитвайки се да оздравеят. Те могат да приемат болестта си като Божия воля по някаква мистериозна причина. Изцелените и здрави хора, които са изправени пред предизвикателствата на болестта, виждат себе си по различен начин. Те са изцелените, съпротивляващи се на болестта. Те виждат болестта като незаконен натрапник и избират да се съпротивляват. Мислите на сърцата им са напълно различни, както и резултатите.

Мислете за болестта като за отровна змия във вашия дом. Веднъж имах приятел, който намерил такава змия в хола си, под дивана. Първата му реакция не била да се моли и да пита Бог дали змията е Неговата воля. Отношението му изобщо не било повлияно от теологията. Змията представлявала реална опасност за него и семейството му, така че той я убил. Той не потърсил съвет. Не потърсил някой, който да се съгласи с него в молитва. Не си купил книга за змиите. Той убил змията. Нагласата на сърцето му нямала място за змии в къщата му. Било лесно решение.

Докато нямаме Божието отношение към болестта, ще бъдем възпрепятствани да притежаваме нашето изцеление. Ако вярваме, че болестта може да е от Бога, или просто е в семейството, или винаги се случва по това време на годината, или просто идва с възрастта, тогава ще се приспособим към змията. Много християни днес са позволили на света да ги оформи по своя образ и сме се научили да живеем със змийската болест.

БОЖИЯТА ВОЛЯ

И не бъдете съобразни с този свят, а се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля – това, което е добро, благоугодно и съвършено (Римляни 12:2).

Божията воля е добра, благоугодна и съвършена. Тя не включва болест, немощ, загуба и страдание. За съжаление, светът се стреми двадесет и четири часа на ден, седем дни в седмицата да ни съобрази със своя образ. Постоянно сме бомбардирани с идеята за болести, които имат сезони, болести, които идват с възрастта, болести, които са нормални в работния свят, болести, които са нормални, ако сте мъж или жена и т.н. Докато наистина не видим всички тези болести като змии ще се приспособим към тях и ще ги приемем.

Писмото на Яков говори за колебливите, които са непостоянни във всичките си пътища (Яков 1:8). Толкова много християни са колебливи и много дори не го осъзнават. От една страна те твърдят, че вярват в изцелението, но от друга страна непрекъснато говорят за болестта си, симптомите си, какво е казал лекарят и

заявяват, че се надяват да бъдат излекувани, ако това е Неговата воля. Това е колебливост. Истинските мисли на сърцето се разкриват, когато говорим. Отношението на такива хора е примирение, а не вяра.

Вашата вяра ще следва вашия фокус! Ако се съсредоточите върху болестта и негативната изповед, ако размишлявате върху нея ден и нощ и ако говорите за нея често с всеки, който желае да слуша, вие разкривате какво има наистина в сърцето ви. Тялото ви няма друг избор, освен да приеме вашето отношение и страховете ви.

Какво представлява отношението на здраве и изцеление?

Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте [англ.: „мислете за тези неща“] (Филипяни 4:8).

Това е толкова силен стих и ключ към победата във всяка област от живота ни. Що се отнася до темата за здравето, не мога да се сетя за болест, която да е истинска, благородна, справедлива, чиста и прекрасна. Нито една болест не е достойна за моята похвала. И въпреки това много християни възхваляват страданията, които ги атакуват, като говорят за тях и непрекъснато размишляват върху тях. Това отношение няма да ви поддържа здрави.

Веселото сърце е благотворно лекарство, а унил дух изсушава костите (Притчи 17:22).

Помнете, от сърцето произтичат проблемите на живота! Веселото сърце е като лекарство. С други думи, това е здраве за цялото ви същество. Обратното, разбитият дух, тъгата на сърцето, емоционалната травма и т.н. могат да имат обратен ефект.

Нашето отношение има много общо с нашето здраве. То създава среда на вяра или страх, надежда или отчаяние. Много пъти не страданието е проблемът, а по-скоро отношението, което позволява страданието и го подхранва. Подобно на Йов, мнозина могат да кажат: „Защото онова, от което се боях, ме връхлетя и онова, от което се ужасявах, ми се случи“ (Йов 3:25).

Вашият фокус в живота ще бъде или положителен, или отрицателен. Този фокус създава отношение и това отношение може да позволи заболяване или да попречи на изцелението.

През 1978 г. съпругата ми получи тежки усложнения и кръвозагуба от бременност. Заведох я на лекар, който направи различни изследвания и прегледи. На следващия ден се върнах при лекаря за резултатите, докато жена ми си почиваше у дома в леглото. Лекарят ми показа резултатите от фонограмата на екрана и обяви: „Плодът е мъртъв“. Нещо дълбоко в мен извика: „Не!“ Поглеждайки назад сега, разбирам, че съм имал отношение на очакване, на живот и здраве. Това беше основополагаща мотивация, която беше „атакувана“ от прокламацията на лекаря. Ако отношението ми беше „каквото има да става, ще стане“ или някакъв друг пасивен подход към момента, се съмнявам, че щяхме да видим чудото, което се случи.

Когато се върнах вкъщи, жена ми попита какво е казал лекарят. Избрах да цитирам д-р Исус, а не лекаря, който току-що бях посетил. Казах ѝ да си почива и всичко ще е наред. Имах нагласа за победа. Не исках да

коригирам отношението си, за да се съобразя с обявяването на смъртта от лекаря. Духът на Бог беше раздвижен вътре и моето „Не“ не беше просто емоция, а декларация за това, което Духът беше съживил сърцето ми.

Понякога „не“ е най-силната дума, която Духът ще постави в сърцето ви. Не на страха, не на болестта, не на бедността, не на депресията и не на влиянието на света!

Синът ни Давид се роди с две седмици закъснение, но напълно здрав и нормален. Не се върнахме при лекаря, който посетихме първия път. Моето отношение не беше в съгласие с неговото. Моето виждане за детето ми беше живот, а не смърт.

Можете да имате тихо поведение, какъвто съм аз, но да сте агресивен в отношението си. Точно както не бихте оставили съзнателно някой да ограби дома ви, не трябва да позволявате на болестта да открадне живота ви. Начинът, по който виждаме нашата стойност за Бог, определя отношението. Начинът, по който разбираме нашата цел в живота, определя отношението. Начинът, по който ценим обещанията на Бог, нашето семейство и нашето бъдеще, определя отношението. Не е нужно да сте груби, за да имате отношение! Вие просто трябва да сте посветени да вярвате в Божието Слово и активно да Го преследвате. Здравето и дългия живот са Неговите дарове за вас. Какво е вашето отношение към Неговото снабдяване?

Едно от предимствата на работата ми в библейския колеж Карис е, че имам определено място за паркиране. Това е моето място за паркиране. Никой друг не трябва да паркира там. Когато пристигна на работа или на събитие и намеря нечия друга кола на моето място за паркиране, може да съм развълнуван. Известно е, че

Той ги изцели всички

оставям бележка на предното стъкло на шофьоранарушител.

Изцелението ви е „приписано“. Но може да се нуждаете от правилното отношение, за да не допуснете болестта в живота ви. Може да се наложи да напомните на тялото си и на врага, че не им е позволено да са на вашето място. Може да се наложи да станете агресивни. Изцелението ваше право ли е или не е? Определено е, като Божие дете!

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, избирам да имам Твоето отношение на здраве и изцеление в сърцето си. Избирам да видя живота си свободен от болести. Избирам победата, радостта на Господа и изобилния живот, в името на Исус! Амин!

Глава 10

Какво очаквате?

Нашето отношение е много подобно на нашите основни очаквания в живота. Темата за здравето трябва да включва обсъждане на нашите очаквания. Очакванията са мощни. Всички ги имаме, независимо дали са изречени или неизказани.

Според усърдното ми очакване и надежда...
(Филипяни 1:20).

Преди няколко години получих огромно откровение по тази тема. Забелязах във Филипяни 1:20, че Павел прави разлика между очакване и надежда. Бях заинтригуван. Докато изучавах дефинициите на думите, усетих как се заражда ново разбиране.

Едно очакване може да се определи като интензивно очакване. Не е непременно положително или отрицателно. Може да бъде интензивно очакване или на добро или на зло. Надеждата може да се определи като положително очакване. С други думи, интензивното очакване може да бъде положително или отрицателно. Надеждата е положителното, интензивно очакване на доброто. Някои живеят живота си, винаги очаквайки най-лошото. Песимистът има постоянни негативни очаквания. Както някой беше казал: „Песимистът винаги е разочарован от бъдещето!“

Някои са израснали в среда на негативни очаквания и страхове. Очакването, че всичко, което може да се обърка,

е съзнателен или подсъзнателен подход към живота, който създава среда, която ще пожъне това, което се очаква.

Интересно е, че всички живеем в едната или в другата област. Ние сме или положителни в нашия възглед за живота, или сме негативни. Тази перспектива е очакване. Някои очакват да са болни, да са бедни, да бъдат първите уволнени и да имат постоянни проблеми и хроничен провал в живота. Но някои от същите тези хора ще отидат на църква и лесно ще провъзгласят: „Аз вярвам в Бог за моето изцеление!“ Не, не вярват. Те не могат.

А вярата е твърдата увереност в неща, за които се надяваме, убеденост в неща, които не виждаме (Евреи 11:1).

Ако вярата е същността на надеждата, а надеждата е положително, интензивно очакване на доброто, тогава е невъзможно да бъдете във вяра с негативно очакване като основа на вашия живот! Ако очакванията в живота са негативни, това е като да се опитвате да отглеждате реколта в осолена почва. Нищо няма да расте, ако почвата е замърсена. Вярата не може да извира от почвата на негативните очаквания! Ето защо мислите на нашите сърца са толкова важни. Както мислим в сърцата си — очаквания, образ, вяра, цел, такива сме и ние! (Вижте Притчи 23:7.)

Вашият възглед за живота, за Бог и за себе си носи подсъзнателно или съзнателно очакване. Това очакване или ще задуши вярата, или ще ѝ позволи да просперира. Това е невероятно важно. Не можете да вярвате в изцеление, ако едновременно очаквате да живеете живот на провал, болест и поражение.

Служил съм на много хора, които искат да са сигурни, че разбирам всеки аспект от тяхното страдание и колко лошо е то. Те могат да цитират имената и инициалите на всичките си заболявания, да ми кажат диагнозата на лекаря, лекарствата, които приемат, и страничните ефекти. Сърцата им са препълнени с информация за болестта им. И тогава искат да се моля за тях и да се съглася с тях за тяхното изцеление. Виждате ли проблем? Аз да. От препълването на сърцето говорят устата (Матей 12:34), и сърцето е фабриката за очакване (Матей 12:35). Щях да съм много по-мотивиран да се съглася с тях в молитва, ако чуя някаква вяра, идваща от сърцата им.

ПОЛОЖИТЕЛНИ ОЧАКВАНИЯ

Откъде идват положителните очаквания? Те със сигурност са резултат от обновяването на ума към Божията воля, това, което е добро, приемливо и съвършено.

И не бъдете съобразни с този свят, а се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля – това, което е добро, благоугодно и съвършено (Римляни 12:2).

Колкото повече размишляваме върху Божиите обещания и разбираме, че Той ни е направил достойни да получим цялата Му благодат, можем да започнем да променяме очакванията си върху Божието Слово, а не върху нашите страхове и преживявания от света или от миналото.

Ако виждаме себе си като недостойни, ще очакваме да се отнасят към нас като към недостойни. Може да има трохи от благословения, които падат от Божията маса от време на време, но ние виждаме себе си под масата. Ще имаме очакване в живота като на „под масата“.

Но когато получим откровение за дара на праведността (Римляни 5:17), нашите очаквания се променят. Аз не съм достоен заради това, което съм направил или не съм направил. Аз съм достоен заради това, което Исус направи за мен. Моето право да бъде изцелен не се основава на моето достойнство, а на Неговото достойнство! Това е умопомрачително и трудно за мнозина да го разберат, но е истина. Тук се ражда едно положително очакване. Очаквам да ходя в здраве заради Исус.

Бог е Бог на надеждата. Той е Дарителят на добри подаръци. Прекарвайте време в Неговите обещания и нахранете сърцето си с Неговата любов и желание за вашия живот. Можете или да имате отношение на примирение, страх и тъга, или можете да стоите на Божието Слово и да имате отношение на положително очакване и надежда. Именно тогава вярата може да изникне, за да получи благодатта на изцелението.

Всеки, който потърси Исус, го направи, защото очакваше да бъде изцелен. Само един човек попита Исус дали е Неговата воля да изцелява (Марк 1:40-41). Този модел е верен и днес. Положителното очакване е мястото, където се раждат чудесата!

Положителното очакване се основава на обещание и придружаващото видение за това обещание да бъде изпълнено. Като дете, ако родителите ми обещаеха пътуване до увеселителен парк или плаж, се създаваше очакване и въображението следваше бързо. Виждах се как карам и се возя на влакче в увеселителния парк или

плувам във вълните. Не се съмнявах, че обещанието ще бъде изпълнено. Родителите ми бяха говорили.

Вярата е същността на нещата, за които се надяваме. Надеждата ми се основаваше на обещание от родителите ми. Моето положително очакване роди подготовка. Разказвах на приятелите си за предстоящото ми приключение. Проверях дрехите си, за да се уверя, че имам това, от което се нуждая. Питам майка ми какво ще ядем. Бях напълно готов да се наслажда на бъдещето въз основа на обещание! Думите ме промениха. Думите родиха надежда, а от надеждата дойде вярата.

ВЯРА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Вярата за изцеление не е нищо повече от вълнение от обещание от Татко. Обещанията създават очаквания, надежда и видение за бъдещето. Когато градим живота си върху Неговите обещания и изпълваме сърцата си с Неговото Слово, ние сме създали атмосферата за изпълнение на Неговата воля.

Какво очаквате до края на живота си? Какво очаквате за здравето си? Какви думи са изпълнили сърцето ви и са създали очакванията ви? Какво очаквате за вашия брак, вашите деца или вашата работа или служение?

Докато гледате бъдещето си, силата на очакванията работи за вас или против вас. Вашето здраве може да бъде резултат от вашето отношение и очаквания. Ако очаквате да сте болни, да остарееете и да изпитате проблеми, свързани с възрастта, както е описано по телевизията, тогава това е, което ще пожънете. Вие привличате това, което очаквате.

Когато позволим на Божието Слово да оформи и формира нашите очаквания, ще се развие отношение.

Няма да приемем думите за смърт, поражение и провал. Ние ще отговорим, както направи Исус с: „Писано е!“

Твоите думи се намериха и аз ги изядох и Твоето слово ми беше наслада и радост на сърцето ми... (Еремия 15:16).

Победоносните, побеждаващи християни очакват да бъдат победоносни, побеждаващи християни! Отношението им е положително и видението им вижда отвъд временното във вечното. Очакването е действителна сила, която привлича според природата си. Отрицателното очакване ще привлече негативни събития в живота. Положителното очакване ще привлече благословения. Положителното очакване е средата на Божия вид вяра!

Телата ни разпознават състоянието на сърцата ни. Точно както телата ни реагират на това, с което ги храним, те също реагират на нашите очаквания, видение, думи и вяра. Нещата в света на духа ще се съгласуват с очакванията, които проявяваме, било то добро или зло, живот или смърт.

Според усърдното ми очакване и надежда, че няма в нищо да се посрамя (Филипяни 1:20).

Очаквайте здраве и изцеление. Очаквайте дълъг живот. Очаквайте да завършите курса си и да изпълните Божията цел за живота си. Има благодат за вас! Подравнете се с Неговата благодат и убийте змията!

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Той ги изцели всички

Татко, днес избирам да приема как Си ме оценил и Си ми дал Твоята праведност. Като Твое дете, очаквам Твоите благословения, Твоята благодат и Твоето здраве в моя живот. Очаквам изобилен живот! Амин!

Глава 11

Освобождаване на изцеление

Трябва да разберем какво означава Исус, Татко, Светият Дух да живеят в нас. Ние сме преобразени от Божия Дух и сме един дух с Него.

Но който се съединява с Господа, е един дух с Него
(1 Коринтяни 6:17).

Откровението за Най-великия, който живее вътре, трябва да има голямо влияние върху нашите очаквания и отношение към живота. Ние сме седнали с Него в небесни места в Духа (Ефесяни 2:6). Призовани сме да царуваме в живота!

Защото, ако чрез прегрешението на един [Адам] смъртта царува чрез този един, то много повече тези, които получават изобилието на благодатта и на дара на правдата, ще царуват в живот чрез Единия, Исус Христос (Римляни 5:17).

Ако Исус живее в нас чрез Духа, тогава всичко, което е Той, е в нас. Неговият живот и природа са в нас и това включва здраве и изцеление. Тъй като Създателят и Поддръжникът на живота живее вътре, тогава нашето изцеление живее вътре!

От време на време съм бил атакуван със симптоми на болка, дискомфорт или други проблеми. Като всеки друг,

мога да си представя, че симптомът е знак за някакво сериозно заболяване или болест. Мога да допусна страх в сърцето си. Мога да потърся симптома в интернет и да си представя колко ужасно може да е това. Ако си позволя, бих могъл да изчисля колко време ми остава да живея!

Но, благодаря на Бог, аз имам друга основа в живота си! Когато се появи някакъв симптом, веднага решавам, че той няма място в тялото или живота ми. Ставам агресивен срещу него, заявявам Божието Слово над него и продължавам.

Преди няколко години бях притеснен от нещо нередно в стъпалото ми, което причиняваше болка при ходене. Несъзнателно се приспособих към различен начин на ходене, за да сведа до минимум болката. Предполагах, че болката скоро ще изчезне, но междуременно се приспособих. Това продължи няколко седмици. По време на пътуване за служение открих, че пътувам през три летища за четири дни и ходех много пеша. Кракът ме болеше все повече и повече и разпределението на тежестта върху стъпалото ми ставаше толкова различно, че за околните личеше, че ме боли или имам леки увреждания.

По средата на едно дълго ходене до изхода на терминала спрях. Помислих си: *Това не е правилно. Това не би трябвало да се случва.* И тогава заявих: „Ще ходя нормално, колкото и да ме боли! Ще победи това веднага!“ Направих крачка и кракът ми изпищя от болка. Направих още една крачка и болката все още беше там. Когато направих третата крачка, болката моментално изчезна! Никога повече не съм имал този проблем! Реших да взема власт и да освободя изцелителната сила на Бог над тази ситуация. Реших да „царувам“ над тази ситуация, вместо да бъда пасивен и приемащ.

Нашият Бог е Богът на вярата. Вярата в Бог не отпада. Вярата на Бог вътре в нас е изцелителна вяра. Това е част от нашата преродена духовна природа. Всичко, което Исус беше в Своето земно служение, Той сега е в нас! Божията сила живее във вярващия.

*А на Този, който може да направи несравнимо повече, отколкото молим или мислим, **според действащата в нас сила** (Ефесяни 3:20).*

Повечето християни виждат изцелението като идващо отвън, вероятно отгоре. Те виждат себе си като болни, които се опитват да оздравеят. Те се молят, искат и се надяват нещо извън тях да ги докосне.

Разбира се, когато Исус ходеше по земята и изцеляваше всички, които идваха при Него, Той наистина беше извън болните и ги изцеляваше отвън. Но сега Той живее в нас и Неговата изцелителна сила е в нас! Това е мисъл, която е трудна за разбиране за някои. Толкова сме индоктринирани да вярваме, че трябва да убедим Бог да ни изцели или че трябва да намерим помазан служител, който да ни донесе изцеление, че напълно сме пренебрегнали реалността на това Кой живее вътре. Тъй като Духът на Всемогъщия Бог живее в мен, тогава цялото изцеление, от което се нуждая, е в мен!

В нашия дух законът на греха и смъртта е победен. Ние сме нови създания. Законът на Духа на живота в Христос Исус е нашата нова реалност. Изцелението е в нас! Толкова малко вярват или дори искат да повярват на тази истина. Вместо да освободят вътрешното изцеление, мнозина са създали теологии за извинения, които крадат наследството на вярващия в Христос.

Нашето отношение, видение и очаквания ще се съсредоточат върху това как разбираме проблема, болестта и как възприемаме отговора, който може да дойде като изцеление. Когато ограничаваме изцелението до свръхестествено събитие, което идва „оттам горе“, ние пренебрегваме истинската истина, че Исус живее в нас. Защо изцелението не може да дойде „отвътре“? Не сме ли храм на Святия Дух?

Или не знаете, че вашето тяло е храм на Святия Дух, който е във вас, когото имате от Бога, и вие не принадлежите на себе си? (1 Коринтяни 6:19)

Когато се справяме с болестта в собствените си тела, трябва да гледаме на себе си като на изцелени, които се съпротивляват на болестта, а не на болни, които се опитват да бъдат изцелени. Болестта е незаконен натрапник, който трябва да бъде изгонен от телата ни. Ние можем да говорим на телата си чрез Духа. Физическото трябва да се подчини на духовното. Видимото трябва да се подчини на невидимото.

В случая с болящия ме крак отговорът дойде бързо, след като реших, че е достатъчно. В други случаи, за които ще говоря по-късно, трябваше да отстоявам своите очаквания и декларации. Чрез вяра и търпение ние наследяваме обещанията (Евреи 6:12).

РЕАЛНОСТТА НА ВЯРАТА

Цялото изцеление, от което се нуждаем, е достъпно чрез нашите преродени духове, които са едно с Бог. Изцелението може да дойде отвътре. То идва от същото място, от което идва и праведността. Това е реалността на

вярата. Ние го освобождаваме с нашите думи, нашите нагласи, нашите мисли и действия. Ние действаме според Словото, говорим Словото, мислим Словото и „виждаме“ изцелението с нашите духовни очи. Тялото ще съответства на Божия образ, който носим отвътре. Ако сме ОК със змиите в къщата, змиите ще живеят там.

Не е нужно да питаме Бог дали е Неговата воля да ни изцели. Неговата воля беше Неговото присъствие да обитава в нас. Когато дойде да живее във вас, Той не донесе всичко със Себе Си, освен изцеление. Изцелението е част от името Му! „Аз съм Господ, който те изцелявам“ живее във вас! (Вижте Изход 15:26.) Наистина не е нужно да се ограничаваме до търсене на изцеление или надежда за изцеление. Може просто да е въпрос на това, че освобождаваме изцелението на Бог, Който живее вътре.

Точно както избираме да освободим Неговата любов, Неговото търпение, Неговата доброта и Неговата вяроност, ние можем да изберем да освободим Неговото изцеление. Избираме да бъдем мили или щедри, защото това е плодът на Духа, а тези мотивации са от Бог и постоянно присъстват вътре. Същото е и със здравето. Не мога да си представя теологичен сценарий, в който Бог живее в нас, но Неговата сила за изцеление не е дошла с Него. Не ни ли заповяда Исус да полагаме ръце на болните и те ще оздравяват? Откъде идва тази сила? Идва от Самия Йехова Рафа, Който живее в нас!

Можем да изберем здраве, точно както можем да изберем да простим на другите. Няма други ограничения, освен тези, които ние позволяваме.

*А на Този, който може да направи несравнимо повече, отколкото молим или мислим, **според действащата в нас сила** (Ефесяни 3:20).*

Той ги изцели всички

Този стих заслужава малко размишление! Когато имаме ясно разбиране и откровение, че Изцелителят живее в силата, която работи в нас – ние сме на път да видим проявата на изцеление. Ако можете да го видите с очите на вярата, можете да го получите.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, приемам откровението за Твоето присъствие в моя живот. Ти си По-великият, Който живее вътре и силата Ти да изцеляваш е вътре в мен. Освобождавам Твоята изцеляваща сила във всяка част от моето същество и вярвам, че Твоят Дух ме прави жив! Амин!

Глава 12

Силата на думите

През 2001 г., след повече от дванадесет години на мисионерското поле, Господ ни водеше да се върнем в Тексас. Бяхме продали или раздали вещите си и щяхме да се върнем в Съединените щати почти по същия начин, по който бяхме пристигнали в Чили с по два куфара на човек.

Единственото нещо, което не успях да продам, беше колата ми. Колата беше благословение през последните ни няколко години в Сантяго и я бях обявил за продажба, но нямаше оферти. Доколкото си спомням, беше четвъртък сутринта и трябваше да летим в събота. Четях Библията си и се молах, най-вече за колата, когато стигнах до Римляни 4:17:

...Бог, който съживява мъртвите и вика несъществуващото като съществуващо

Когато очите ми попаднаха на тези думи, чух Божия Дух да ми казва: „Така го правя“. Първият ми отговор беше: „Да, аз поучавам това.“ Тогава разбрах, че току-що съм чул от Бог! Духът беше съживил една истина в моя дух и аз скочих от стола си и заявих: „Наричам тази кола продадена ДНЕС в името на Исус!“

Нещо в мен се раздвижи. Роди се вяра. Бяха изречени думи. Светът на Духа беше в движение!

Трябваше да се занимавам с банкиране в града с моя помощник-пастор, така че закарах колата до уговорената

среща. Докато бях в банката, мобилният ми телефон звънна. Един мъж беше отвън, беше видял надписа „Продава се“ на стъклото на колата и се заинтересува. Казах му да дойде в банката и когато свърша с работата си, можем да поговорим.

Няколко минути по-късно го возих около блока с колата си. Той попита каква е цената и когато му казах, той веднага каза: „Ще я взема.“ Попитах как можем да направим сделката и той каза, че банката му е отсреща. Направихме превод на средства, посетихме нотариус на половин пресечка и сделката беше сключена. Буквално два часа след като чух от Бога и заявих това, което беше оживеното в духа ми, аз вадех личните си вещи от колата и предавах ключовете на новия собственик!

Думите са най-моцната сила във Вселената. Бог създаде всичко с думи. Той говори и от невидимия свят на Духа излезе нашата осезаема, видима вселена.

С вяра разбираме, че светове са били устроени с Божието слово, така че видимото не стана от видими неща (Евреи 11:3).

Трябва да разберем началото на всички неща, ако искаме да се докоснем до безкрайната сила на Божието Слово за здраве и изцеление. Как Бог извади видимото от невидимото?

...Бога, който съживява мъртвите и вика несъществуващото като съществуващо (Римляни 4:17).

НЕВИДИМОТО СТАВА ВИДИМО

Когато Бог каза: „*Да бъде...*“ в Битие 1, това, което беше невидимо, стана видимо и осезаемо според видението, замисъла и целта на Създателя. Словото заявява, че сега Той държи всичко чрез словото на Своята сила.

Който, бидейки сияние на Неговата слава и отпечатък на Неговото същество и държейки всичко чрез словото на Своята мощ... (Евреи 1:3).

Всичко, което можем да видим и докоснем, е физическа субстанция, която е създадена и се поддържа от Божието Слово. Видимото е доказателство за невидимото и е видимо само защото Бог го е обявил!

Въпреки че това може да е трудно за нашите човешки умове за разбиране, това е жизненоважна истина, която трябва да вземем предвид, когато говорим за изцеление. Видимото е подчинено на невидимото. Материалният свят е подчинен на духовния свят. Телата ни са подчинени на Божието Слово.

Думите са звукови вибрации, които имат източник и цел. Божиите думи са божествени вибрации с божествен източник и цел.

...Аз бързам да изпълня словото Си (Еремия 1:12).

Така ще бъде словото Ми, което излиза от устата Ми – няма да се върне празно при Мен, а ще извърши волята Ми и ще благоуспее в онова, за което го изпращам (Исая 55:11).

Когато Създателят на Вселената говори, в думите Му има живот и цел! Думите Му ще изпълнят целта си. Удивителното за вярващите е, че сме създадени със

същия потенциал! Бог ни е дал властта да виждаме невидимото и да го изразяваме в реалността. Докато сме в съгласие с Неговото Слово и Неговото естество, нашите думи освобождават силата на Неговото Слово.

Истина ви казвам: който каже на тази планина: Вдигни се и се хвърли в морето! – и не се усъмни в сърцето си, а повярва, че онова, което казва, се сбъдва – ще му се сбъдне, каквото и да каже (Марк 11:23).

Това е невероятно обещание, с което мнозина са се борили. Разбира се, това не може да означава това, което пише! Но означава точно това, което пише. Бог създаде човека по Свой образ и човекът има властта да говори Божиите думи. Въпреки че грехът поквари тази привилегия и власт в продължение на хиляди години, Исус ги изкупи за Своята църква. Животворящите думи отново са достъпни за изцеление на болните и установяване на Божията воля в живота ни.

От плодовете на устата на човека ще се насити коремът му, от произведението на устните си ще се насити. Смърт и живот има в силата на езика и които го обичат, ще ядат плодовете му (Притчи 18:20-21).

ЖИВОТ И СМЪРТ ИМА В ЕЗИКА

Смърт и живот има в силата на езика! Темата за думите сега стана много подходяща за нашето изучаване на изцелението. Думите, които изричаме, установяват смърт или живот в живота ни. Резултатите може да не са

мигновени, но нашите думи дават власт на духовните сили да изпълнят тези думи. Ние или говорим в съгласие с Бог и Неговите думи, или говорим езика на тъмнината, покварата и болестта.

Защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата. Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща, а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща (Матей 12:34-35).

В нашия контекст на изцеление сърцето ще говори според нашето виждане и очаквания относно нашето здраве. Ще говорим или живот, или смърт, вяра или страх и тези думи носят сила.

Думите са като семена. Семената имат източник. Думите, които произнасяме, имат източник. Източникът определя естеството на семената и естеството на думите. Една диня ще произведе семена от диня. Семената носят естеството на диня. Нашите сърца са източникът на нашите думи и нашите думи ще носят природата на нашите сърца. Сърце на страх и съмнение ще посее „семена от думи“ на смърт.

Помнете, смърт и живот има в силата на езика! Сърце, изпълнено с вяра в Божието Слово, ще говори Божиите думи. Думите, изпълнени с Божието Слово и Неговите обещания, носят Божия живот и власт. Когато съчетаем тази истина с предишното обсъждане на нашата нагласа и очаквания, можем да разберем, че нашите думи разкриват както нашите нагласи, така и очаквания.

Нашите думи имат способността да съживяват или убиват. Думи на осъждане, критика, безнадеждност и страх, изречени на дете, могат да оформят живота му към

загуба и провал. Думите на любов, мир, благодат и насърчение ще имат обратния ефект.

Помислете отново за историята на Яир. Яир беше отишъл при Исус заради дъщеря си, която беше на смърт. Исус се съгласи да отиде в дома на Яир, за да я изцели. Първоначалната декларация на Яир беше, че ако Исус просто положи ръце върху дъщеря му, тя ще живее. Когато приближиха дома, приятели дойдоха от къщата на Яир, за да му кажат, че е твърде късно.

Докато Той още говореше, при Него дойдоха от къщата на началника на синагогата и казаха: Дъщеря ти умря; защо още затрудняваш Учителя? Но Исус, като чу това, което си говореха, каза на началника на синагогата: Не се бой, само вярвай (Марк 5:35-36).

За какво се тревожеше Исус? „*Не се бой, само вярвай.*“ Как щеше Исус да открие страха в Яир? По думите му. Ако Яир извика от мъка и обвини себе си, или обвини Исус, или обвини други обстоятелства, думите му биха надвили първоначалното му изявление. Ето защо Исус предупреди Яир: „*Не се бой, само вярвай*“. С други думи, не си отваряй устата! Не смесвай това с неверие и мъка.

Понякога най-доброто нещо, което можете да кажете, е изобщо нищо. Докато нямаме ума на Господа и думите на вяра и живот, би било по-добре да мълчим.

Когато приемем тази истина в сферата на собствените си здравословни предизвикателства, колко от нас все още говорят думи на смърт, съмнение и страх? Осъзнаваме ли колко негативна сила освобождаваме в ситуацията? Да се уверите, че всеки знае всеки детайл от болестта, всяка дума, казана от лекаря, и всеки възможен сценарий за бъдещето на болестта не е живот за вас или за някой

около вас. Смърт и живот има в силата на езика! Ето защо Исус заяви:

Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста“ (Матей 4:4).

Само Неговите думи носят живота и властта Му. Думите, които изричаме, са или родени от страх и съмнение, или идват от Божия Дух. Ето защо Исус говореше само това, което чуваше Татко да говори.

...словото, което слушате, не е Мое, а на Татко, който Ме е пратил (Йоан 14:24).

Можете ли да си представите какъв би бил животът ви, ако говорите само думи, които са родени от Духа и животворните думи на Писанията?

ГОВОРЕНЕ НА ЖИВОТВОРНИ ДУМИ

От десетилетия се провеждат научни тестове, които демонстрират силата на положителните и отрицателните думи върху растенията и другите форми на живот. Най-честите тестове се провеждат с растения или плодове, които са подложени на отрицателни думи, докато други идентични растения и плодове са подложени на положителни думи. Във всеки случай, който съм виждал, растенията и плодовете, подложени на отрицателни думи, претърпяват бързо изсъхване и смърт или тление, докато плодовете и растенията, подложени на животворни думи на любов, радост, мир и изобилие, всички се справят много по-добре.

Могат ли растенията да разбират думите? Не като вас и мен, но човешките думи носят природата на своя източник. Думите на всеки език носят естеството и отношението на сърцето, от което извират. Когато сърцата ни са изпълнени с безпокойство, страх и съмнение, или горчивина и гняв, тези думи освобождават природата си в обстоятелствата. От изобилието на сърцето говорят устата и смъртта или животът работят!

...Защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата. Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща, а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща (Матей 12:34-35).

Ако дори растенията могат да отговорят на тази сила, какво можем да очакваме, ако Божието Слово изпълни сърцата ни?

А Господ каза: Ако имате вяра колкото синапено зърно, щяхте да кажете на тази черница: Изкорени се и се насади в морето; и тя щеше да послуша (Лука 17:6).

Едно дърво ще се подчини на изпълнени с вяра думи! Какво да кажем за болест?

Сине мой, внимавай в думите ми, приклони ухото си към моите слова. Да не се отдалечат от очите ти, пази ги вътре в сърцето си, защото те са живот за тези, които ги намират, и изцеление за цялото им тяло (Притчи 4:20-22).

Това не означава просто да признаете силата на думите и да продължите напред. Тайната на всичко, за което говорим, е в тези стихове. Погледнете внимателно и обмислете това увещание.

- Обърнете внимание на думите Му. Обръщането на внимание предполага постоянство и отдаденост.
- Приклонете ухото си към думите Му. Прекланянето на ухото говори за фокус. Не искате да пропуснете нищо!
- Не ги оставяйте да се отдалечат от очите ви. Дръжте Божието Слово пред вас и не позволявайте на нищо безполезно да ви разсейва.
- Пазете ги в сърцето си. Размишлявайте върху Неговото Слово ден и нощ. Защо? Думите му са живот и здраве.

Вашето сърце е източникът на вашата вяра, видение и бъдеще! Божието Слово е извор на живот и здраве! То ще изпълни предназначението си, когато намери среда, в която да преуспява. Може ли Божието Слово да преуспява в сърцето ви?

Изпраца словото Си и ги изцелява, и спасява живота им от рова (Псалм 107:20).

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Той ги изцели всички

*Татко, ще изпълня сърцето си с Твоите думи.
Ще говоря думи на живот и здраве. Животът
е в силата на езика ми и аз ще освободя Твоя
живот в моите обстоятелства. Амин!*

Глава 13

Какво е вярата?

А Исус му каза: Ако можеш! Всичко е възможно за този, който вярва (Марк 9:23).

Темата за вярата е довела до много неразбиране и обезсърчение. Когато не успяваме да разберем вярата, тенденцията е да обвиняваме Бог за нашите предизвикателства. Цели теологии са се издигнали, за да обяснят обещанията на вярата, открити в Библията. Мнозина прокламират своята голяма вяра, но не виждат резултати в телата си. Такива преживявания водят до системи от вярвания, които допускат болести и учат хората да приемат семената на съмнението. Други са предефинирали вярата, за да изглежда точно като примирение. Когато декларираме, че Бог има цел във всичко и трябва просто да Му се доверим, това може да звучи като вяра, но в действителност това е гибел.

Както споделих в началото на тази книга, докато бях в Гватемала, осъзнах разликата между това, което знам в главата си, и това, което е разкрито на сърцето ми. Нещо се случи в сърцето ми, което превърна библейското знание в знание от откровение. Най-добрият начин да го опишем е в този стих:

*Така Самият Дух свидетелства с нашия дух...
(Римляни 8:16).*

Нещо, което знаех и в което вярвах в главата си, моментално оживя в духа ми. И тогава дойде вярата!

Това, което знаех в главата си, сега го знаех в сърцето си! Мислех, че съм бил във вяра, но веднага усетих разликата. Съживяването на Духа на Божието изявление към моя дух („с Неговите рани ние сме изцелени“; Исаия 53:5) роди истинска вяра! В този момент разбрах, че съм изцелен. Вярата дойде чрез слушане на Бог.

И така, вярата е от слушане, а слушането – от Христовото слово (Римляни 10:17).

През следващите години научих, че това „раздвижване“ или „чуване“ може да дойде моментално или с течение на време. Не че Бог задържа Словото Си от мен, а по-скоро трябва да стигна до място за „настройване“ на Неговата честота. Неговото Слово е винаги живо и активно, но ние често сме разсеяни или твърде притеснени, за да Го чуем.

Вярата не е умствена. Тя е духовна. Вярата е от сърцето.

Защото със сърце се вярва... (Римляни 10:10).

Знанието за вярата не е вяра. Притежаването на свидетелства за вяра в миналото не е непременно вяра за настоящето. Вярата има само един източник, който е чуване на Бог.

РАЗБИРАНЕ НА ИЗТОЧНИКА НА ВЯРАТА

Създадени сме да чуваме Бог. Създадени сме да живеем в общение с Него. Ние сме създадени да живеем

като Го слушаме! Какъв е резултатът от слушането на Бог? Вярата!

А Той в отговор каза: Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста“ (Матей 4:4).

Вярата е лесна, когато разберете нейния източник. Ако вярата идва от слушане на Бог, тогава тя трябва да бъде нормалното състояние на всеки християнин! Исус каза: „Моите овце слушат гласа Ми“ (Йоан 10:27). За съжаление, мнозина никога не влизат в този вид взаимоотношение с Татко. Когато настъпят трудни времена или физически страдания, те са неподготвени. Умствената вяра за изцеление се превръща в борба на знания и сила на волята. Появява се разочарование и възникват съмнения. В резултат на това мнозина приемат теологии, които приемат и дори защитават болестта като мистериозна воля на Бог.

Колко често хората идват при мен за молитва за изцеление и когато попитам какво е казал Бог или какво обещание им е дадено, ме посрещат с празен поглед. Много християни просто не живеят с дори минимално взаимоотношение с Татко, в което очакват да Го чуят. Има благодат за тях. Бог е милостив към нашите слабости. Но много повече е възможно!

Ключът към приемането от Бог е да чуем Бог. Колкото повече чуваме, толкова повече ще живеем чрез вяра. Ще видим невидимото и ще говорим думи, които дават живот.

А вярата е твърдата увереност в неща, за които се надяваме, убеденост в неща, които не виждаме (Евреи 11:1).

Има два аспекта на този първи стих в Евреи 11, които искам да разгледам. Първо, вече обсъдихме силата на очакването и надеждата. Докато няма положителни очаквания за живота ви въз основа на обещанията на Бог, ще бъде трудно да ходите в истинска вяра. Вярата е същността на интензивно, положително очакване, което идва само от съживяващата сила на Божието Слово за вашия дух. Вярата не е просто знание! Отново знанието за вярата не е вяра. Вярата е духовна и идва от духовно взаимодействие с Бог.

Второ, вярата ни отвежда в областта на „невидимото“. Това е мястото, където мнозина залитат. Те няма да „повярват“, докато отговорът не стане очевиден за сетивата им. Това не е вяра. Вярата не е свързана със сетивата. Свързано е със Словото. Тя е духовна, а не умствена.

Ако имам куче и съм го обучил да се подчинява на моите команди, аз съм сигурен, че когато дам команда, кучето ще се подчини. Ако притежавам бизнес и дам команда на работник, имам сигурност, че работникът ще изпълни инструкциите. В сърцето ми няма съмнение относно кучетата или работниците, над които имам власт.

Но ако наредя на чуждо куче или на човек, който не работи за мен, трябва да изчакам да „видя“ какво ще се случи. Напуснал съм областта на вярата и сега ходя с виждане! Моля ви, размишлявайте върху това. Когато имам работа с непознато куче, тъй като авторитетът не е установен, трябва да преценя ефекта от думите си по това, което виждам.

В такива случаи непознатото куче държи властта. Моята увереност не е свързана с авторитета на думите ми, но сега трябва да зависи от действията на кучето. Това не

е вяра! Може да „вярвам“, че имам власт над куче, което не познавам, и може да чувствам, че съм говорил с „авторитет“, но съм оставен на милостта на реакцията на кучето. Това е реалността на много вярващи в областта на изцелението.

Повечето вярващи ходят чрез виждане, а не чрез вяра. Тяхната вяра е умствена и техните очаквания се основават на това, което виждат и чувстват. След като се почувстват по-добре, те ще „повярват“, че са изцелени. Ако странното куче се подчини, те ще въздъхнат с облекчение. Но те не знаят какво ще се случи преди да се случи, само след това. Това не е вяра!

ВЯРАТА ЗНАЕ РЕЗУЛТАТА

Ако не знаете какво ще се случи, преди да се е случило, вие ходите с виждане, а не с вяра. Вярата знае резултата, преди да се появи! Всичко, което ви хваща в сферата на сетивата ви, ще има власт над вас. Ако болестта може да ви задържи в сетивната сфера, тя може да ви унищожи; *но ако се справите с болестта от сферата на вярата, ще я унищожите.*

Нека поясня, че не говорим за липса на вяра. Ако сте имали вяра да се новородите, имате вяра и да бъдете изцелени. Имате цялата вяра, от която се нуждаете. Въпросът е активирането на вярата. Може да се сравни с притежаването на сандък със съкровища, пълен с всякакъв вид бижута, злато, сребро и пари. Ако обаче нямате ключа, съкровището остава заключено.

Чуването на Бог е ключът към активирането. Чуването може да се случи по различни начини, но се отнася до нещо от Духа, което ни се разкрива на духовно

ниво. Всички вярващи имат вяра. Ако сме новородени, ние имаме вярата на Бога в себе си.

Когато Духът оживява Своите истини към вашия дух, вашата вяра се активира. Дали казваме, че вярата се ражда, или вярата се зачева, или вярата идва, няма значение. Нека просто кажем, че чуването на Бог активира Божият вид вяра. „Чуването“ може да бъде оживяване на стих, момент на „електрическа крушка“, който ви освобождава, или прилив на божествено състрадание, докато се молите. Чуването Му може да приеме много форми, но вие ще разберете, че сте Го чули, когато вярата се появи в сърцето ви и думите и действията изникнат.

Вярата е големият уравнилел сред хората. Тя е достъпна за богатите, бедните, могъщите, слабите, победителите и губещите в живота. Всичко в Божието осигуряване на благодат е достъпно за всеки, който може да повярва. Всички са равни в очите на Бог и всички могат да вярват и да приемат. Божието Слово е винаги живо и активно и да и амин.

Вярата може да се сравни с електричеството в къщата. Къщата е окабелена и захранването е включено, но ако не знам как да включа уред, никога няма да получа ползата. Ако се обадя на енергийната компания и след това ме инструктират по телефона как да включа, ще имам цялата мощност, от която се нуждая. Телефонното обаждане просто ме прави да осъзная какво вече съществува. Човекът от другата страна на телефона не решава суверенно дали заслужавам електричество и не натиска ключа по прищявка. Електричеството е в къщата. Проблемът е липсата на знание на „откровение“.

Вярата свързва свързаните с времето нужди на настоящето с вечността, където всяка нужда е удовлетворена.

*И като влезе вкъщи, слепите се приближиха до Него; и Исус им каза: **Вярвате** ли, че мога да сторя това? Те Му казаха: Да, Господи. Тогавата Той се допря до очите им и каза: Нека ви бъде според **вярата ви**. И очите им се отвориха... (Матей 9:28-30).*

Интересно е, че Исус постави тежестта на изцелението върху двамата слепци, а не върху Себе Си. Толкова често очакваме Бог да се спусне и да ни изцели, докато всъщност всичко, от което се нуждаем, е вярата, за да имаме достъп до Неговата благодат. Той каза: „Нека ти бъде според вярата ти“. Това е много важно.

БОЖИЯТ ВИД ВЯРА НЕ СЕ ПРОВАЛЯ

Наясно съм, че някои, които ще прочетат това, може да си помислят: *Знам, че имам вяра! Защо не съм изцелен?* Ако това сте вие, не искам да споря с изявлението ви, но предлагам, че Божият вид вяра не се проваля. Може би сме объркали знанието за Божията доброта и знанието за вярата с истинската вяра.

Въпреки че нашата лична вяра е важна, за щастие, това не е единственият начин да бъдем изцелени. По-късно ще обсъдим други методи за изцеление. За нас обаче остава важно да разберем силата на вярата и откъде идва истинската вяра. Докато не разберем вярата, може да се борим със собствените си сили да я „из“работим.

Вярата е разкриването на Божията воля на човешкия дух, което произвежда сигурност, убеждение и действие. Когато Божията вяра се раздвижи вътре, никой не трябва да ви казва какво да кажете или какво да направите. Вече

не питате за мнението на всички. Вече не ходите от молитвена редица на молитвена редица. Не е нужно да бъдете насърчавани от другите. Вие сте чули от Бог и знаете, че знаете! Декларацията на думите на живота ще тече. Видението за здраве ще ви завладее. Действието на вярата ще бъде нормално и лесно. Това е разликата между това да се опитвате да развиете вяра умствено и просто да слушате от Бог.

Чуването от Бог вероятно е най-голямата нужда в тялото на Христос днес. Исус не може да направи нищо, освен това, което е чул и видял да прави Татко. Защо мислим, че можем да постигнем по-добри резултати с по-малко взаимоотношения с Татко? Исус каза:

*Аз говоря това, което съм видял при Моя Баща...
(Йоан 8:38).*

Истина, истина ви казвам: Синът не може да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Татко... (Йоан 5:19).

Вярата е лесна, когато разберем как се активира.

И така, вярата е от слушане, а слушането – от Христовото слово (Римляни 10:17).

Очаквайте да чувате от Бог всеки ден. Очаквайте откровение, потвърждение или идея, която решава проблем. Очаквайте стих да оживее. Очаквайте мъдрост, нов мир или изблик на вдъхновение. Докато прекарвате време в Словото и молитва, трябва да растете в чувствителност към Святия Дух. Това взаимоотношение ще стане вашият Източник на знание, мъдрост, откровение и вяра. Вие сте създадени за това!

Той ги изцели всички

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, благодаря Ти, че чувам Твоето живо Слово и вярата оживява вътре! Амин!

Глава 14

Видове вяра

Когато говорим за вяра, добре е да разгледаме три различни изразявания на вяра: проактивна; неактивна; и реактивна.

Проактивната вяра е вярата, която преследва и притежава отговора въз основа на чуването на Словото. Жената с кръвотечението имаше проактивна вяра. Мъжът на постелката и четиримата му приятели, които отвориха дупка в покрива, имаха проактивна вяра. Всеки, който чу за Исус и отиде там, където Той беше, имаше проактивна вяра. Те преследваха Исус въз основа на разкриването на Неговата природа, характер и сила. Те не си седяха в къщи.

Интересно е, че въпреки че множества търсеха Исус, много повече не го правеха. В Йоан, глава 5, намираме историята за мъжа, сакат от тридесет и осем години, лежащ край къпалнята Витесда.

А в Ерусалим, близо до Овчата порта, се намира къпалня, наречена на еврейски Витесда, която има пет предверия. В тях лежаха множество болни, слепи, куци и парализирани, (които чакаха да се раздвижи водата (Йоан 5:2-3).

Без съмнение това голямо множество беше чуло за Исус, но се задоволиха да останат до басейна.

И се разнесе слух за Него по цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, страдащи от

разни болести и мъки, обладани от демони, епилептици и парализирани; и ги изцели (Матей 4:24).

Интересно е, че въпреки че Неговото изцелително служение беше известно в цялата страна, голямо множество избра да остане до басейн с вода, в който се предполага, че само един човек ще бъде изцелен, ако водите се раздвижат.

Моето лично мнение е, че раздвижването на водите от ангел е мит. Не мога да намеря нищо в Закона на Стария завет, което да показва, че Бог ще изцели народа Си по този начин. Един източник, който прочетох, вярва, че това място и традиция идват от гръцката митология и изобщо не са свързани с евреите.

Независимо от това, Бог изпрати Исус да изцели Неговите хора и това множество не търсеше Исус. Те нямаха проактивна вяра, основана на откровение за природата и силата на Исус. Няма откровение, няма вяра. Вярата в това, което би могло да бъде суеверие, беше по-важна за тази група. Мнозина са в плен на суеверия и религиозно мислене и в наши дни. Наричам това неактивна вяра.

Неактивната вяра предполага, че вярата присъства, но не е била активирана от откровение или слово от Бог. Това е идеята, че ако Бог иска да ме изцели, Той знае къде живея. Това е пасивно примирение. Може да се разпознае чрез изявлението: „Просто чакам изцелението ми да се прояви“. С други думи: „Когато тялото ми ми каже, че съм изцелен, ще знам, че съм изцелен.“ Неактивната вяра е свързана със сетивата, а не със Словото.

Третият израз на вяра, който споменавам, е *реактивната вяра*. Реактивната вяра е спонтанна

реакция на слушане на Словото. Неочаквано човек ще чуе истина от евангелието и веднага ще откликне и ще приеме от Бог.

А в Листра седеше някой си човек, немощен в краката си, недъгав от рождението си, който никога не беше ходил. Той слушаше Павел, като говореше; а Павел, като се взря в него и видя, че има вяра да бъде изцелен, каза със силен глас: Стани на краката си! И той скочи и ходеше (Деяния 14:8-10).

Човекът в Листра просто се озова там, където Павел спря да проповядва. Той не планираше да бъде изцелен този ден. Нямаше декларация на вяра като тази, която намираме в историята на жената с кръвотечение. Този човек се оказа на точното място в точното време. Той чу Павел да споделя евангелието и вярата се активира. Павел видя как лицето на мъжа се промени. Нещо се беше случило. Духът му беше реагирал на Словото и вярата оживя.

Реактивната вяра може да се случи по всяко време, когато се споделя Словото. Святият Дух може да използва средата на проповядване и поучаване, за да изпълни отвореното сърце на слушателя. Разбира се, закоравялото сърце няма да приеме Словото. Но човекът в Листра чу и мигновено беше изцелен.

КАКВО ДА КАЖЕМ ЗА НЕВЕРИЕТО?

Точно както вярата може да бъде реактивно пробуждане за слушане на Божието Слово, неверието може да се промъкне незабележимо в сърцето и да спре

потока на Божията благодат. Исус се натъкна на неверие в Своя собствен град.

И не можеше да извърши там никакво чудо, освен че положи ръце на няколко болни и ги изцели. И се чудеше на тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше (Марк 6:5-6).

Докато няколко болни хора бяха възприемчиви към Исус, мнозинството не бяха. Тяхното неверие спря могъщите дела, които Исус щеше да извърши сред тях. Това е отрезвяваща мисъл. Колко чудеса сме пропуснали, защото сме били в среда на неверие? Когато се позволи на интелекта, логиката и съмнението да царуват, вярата в невидимото ще изчезне.

Неверието е чувствителна тема за повечето от нас. Тъй като сме объркали знанието с вярата, знанието е от главата и е умствено, докато вярата е от сърцето и е духовна – съмнявам се, че осъзнаваме колко често сме в неверие.

И когато дойдоха при множеството, до Него се приближи един човек, който коленичи пред Него и каза: Господи, смили се над сина ми, защото е обладан от демон и страда лошо; понеже често пада в огъня и често във водата. И го доведох при Твоите ученици, но те не можах да го изцелят. Исус в отговор каза: О, роде невярващ и извратен, докога ще бъда с вас? Докога ще ви търпя? Доведете го тук при Мен! И Исус го смърми и демонът излезе от него; и момчето оздравя в същия час. Тогава учениците дойдоха при Исус насаме и казаха: Защо ние не можахме да го изгоним? Той им каза: Поради вашето

маловерие. Защото, истина ви казвам: ако имате вяра колкото синапено зърно, ще кажете на тази планина: Премести се оттук там! – и тя ще се премести; и нищо няма да ви бъде невъзможно (Матей 17:14-20).

В тази добре позната история един баща довежда измъчваното си дете при учениците и те не могат да го избавят. Това е интересно, защото същите тези ученици вече бяха упълномощени да изцеляват болните и да изгонват демони и несъмнено са го правили в други случаи. Но в този случай те бяха неефективни.

В съвременната богословска рамка на много църкви това би било разбрано като случай, в който Бог не желае да изцелява. Те биха заключили, че не винаги можем да сме сигурни, че изцелението е Божията воля, защото ако беше Божията воля, онези, които са били упълномощени да изцеляват болните, нямаше да имат проблем да го направят. Колко бързо намираме възможности да създадем теология на извиненията! За щастие Исус се появи и изцели момчето.

Исус започна, като смъмри учениците като „*невярващ и извратен род*“. Съмнявам се, че са очаквали такъв отговор. Когато те попитаха защо не могат да изгонят демона, Исус отговори: „*Поради вашето маловерие [в англ. пр.: „неверие“]*“. Какво стана с вярата им?

Създали сме идея, че вярата е статична, винаги пълна с енергия вътрешна сила. Можем да се молим веднага, защото това е, което трябва да правим, но какво ще стане, ако не видим никакви резултати? Дали се молим с вяра или от рутина? Лесно е да се объркате и да започнете да търсите оправдания. Това със сигурност се е случило с учениците в тази история.

Неверието е най-големият враг на вярващия. Звучи като оксиморон, но повечето от нас, „вярващите“, се научават да живеят с известно ниво на неверие в определени области от живота си. Когато открием онези области, които ни пречат да се насладим напълно на изобилния живот, трябва да отидем пред Господ и да Го помолим да пречисти тези области на неверие с откровение за Неговата любов и доброта и след това да очакваме Той да го направи. Откровението от Бог е отговорът за неверието.

*Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, ние имаме дръзновение спрямо Бога, и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим Неговите заповеди и вършим това, което е угодно пред Него. И това е Неговата заповед: **да вярваме** в Името на Неговия Син Исус Христос и да се любим един друг, както ни е заповядал (1 Йоан 3:21-23).*

Неверието е реакция, свързана с нашите пет сетива, нашата логика, това как се чувстваме в момента, дали сме в общение с Господ или не, и факта, че често мислим, че това, което „знаем“ за вярата, е вяра. Позволете ми да кажа, че ако учениците, които ходеха и говореха с Исус в продължение на три години и половина и бяха упълномощени от Него да изцеляват болните, можеха да изпаднат в неверие, ние също можем. И все пак толкова много се обиждат, когато се споменава тази възможност. Учениците не знаеха, че са в неверие и вероятно бяха обидени, че Исус го спомена.

Неверието, съзнателно или несъзнателно, придава повече стойност на петте сетива, логиката и думите на другите, отколкото на Божието Слово и завършеното

дело на кръста. Не казвам, че има злоба в сърцата ни към кръста или Божиите обещания, но че просто не сме оценили тези истини до мястото, където не сме развълнувани от сетивата си и от лекарския доклад.

Вярата, с която живеем, ще бъде пряко свързана с взаимоотношението, което имаме с Господ и нашата чувствителност към гласа Му. Дори в най-нуждаещите се хора вяра може да скочи в сърцата им и да приемат от Бог. Те може дори да не са новородени вярващи. Вярващите са тези, които изглежда имат по-голямо предизвикателство да вярват от време на време.

При перфектен сценарий вярата и на страдащия, и на служителя ще бъде активирана. Необходим е само един; но когато и двамата виждат едно и също нещо в Духа, изцелението ще дойде. Единственото нещо, което може да попречи на изпълнението на Божията воля, е неверието. Това не е тема само за болните, но и за тези, които се молят за болните. Ние като служители виждали ли сме в Духа, че Бог е осигурил тази нужда? „Чули“ ли сме Словото Му? Вярата ни жива ли е или просто служим от спомените си за миналото? Това са валидни въпроси.

Неверието е единствената сила, която може да спре изцелението. Неверието често е неуловимо за нашите сетива. Някои, които външно изглеждат много отворени за изцеление и заявяват колко много вяра имат, може всъщност да имат работа с неверие. Понякога тези, които изглеждат външно поставящи под съмнение Бог и темата за изцелението, в действителност могат да бъдат много отворени в сърцата си да приемат. Невинаги можем да знаем какво се случва в нечие сърце. Вината, осъждането, горчивината, непростителността и страхът могат да попречат на хората да приемат, въпреки че мислено са съгласни с Божието осигуряване на изцеление.

ВЯРА СВЪРЗАНА СЪС СЛОВОТО

Когато Исус ходеше по земята и изцеляваше всички, които идваха при Него, хората бяха в присъствието на физическия Исус, Когото можеха да видят, чуят и докоснат. В този смисъл вярата им беше на нивото на петте им сетива. Стотникът (Матей 8:5-12) и ханаанката (Матей 15:21-28) демонстрираха ниво на вяра, което надхвърляше сетивната сфера. Стотникът каза: „*Но кажи само една дума и слугата ми ще оздравее*“ (Матей 8:8). Неговата вяра беше в изреченото Слово, а не в посещението на Исус в дома му.

Въпреки че повечето от онези, които отиваха при Исус, обикновено бяха изцелени мигновено и бяха проактивни във вярата си, това все пак беше случай, в който те бяха в присъствието на физическия Исус. Те не ходеха в същата вяра, в която ходим ние днес.

Нашата вяра не е свързана със сетивата, а със Словото. Исус беше Словото, станало плът за Израел, откровението на Словото за техните пет сетива. Ние трябва да подходим към писаното Слово – Божиите обещания и Новия завет – както те подходиша към Исус.

...Блажени, които не са видели и са повярвали
(Йоан 20:29).

Ако можехме да получим откровение за живата сила на писаното Божие Слово, щяхме да имаме същите резултати, които имаха онези, които докоснаха Исус.

Очевидно хората все още ще имат вяра във вярата на другите и ще търсят изцеление от някого, когото могат да видят, чуят и докоснат. Но вече не сме ограничени в това отношение. Неговото Слово е живо и силно и всяко

обещание е „да и амин!“ (Евреи 4:12 и 2 Коринтяни 1:20). За мнозина обаче това е област, в която неверието може да потуши силата на Словото.

Често срещана мисъл за мнозина е: *Искам мъж или жена на Бог да положи ръце върху мен и искам да почувствам и видя изцелението мигновено – тогава ще знам, че съм изцелен!* Това не е видът вяра, която намираме описана в служението на Исус. Въпреки че изцеленията, които виждаме в Евангелието, са мигновени или почти такива, те вече са били заченати в сърцата на тези, които са приели. Те Го следваха, защото знаеха, че ще бъдат изцелени още преди да бъдат изцелени. Ще говорим за зачеването на изцелението в по-късна глава.

Изглежда, че един от най-предизвикателните аспекти на нашия живот в Христос е да се доверим на Неговото Слово, а не на сетивата си. Ако наистина вярваме, че думите Му са Дух и живот (Йоан 6:63), тогава трябва да стигнем до мястото, където почитаме Словото Му над сетивата си.

А тези са написани, за да повярвате, че Исус е Христос, Божият Син, и като вярвате, да имате живот в Неговото Име (Йоан 20:31).

Когато изберем да повярваме на написаното, ние имаме живот чрез Неговото име! Плътта нищо не ползва. Уповаването на плътта не носи никаква полза. Посветете се на това да вярвате в написаното за вас. Това е живот!

Истинската вяра произлиза от истинското слушане. Ако вярвате, че Неговото Слово е живо, сърцето ви ще бъде чувствително да чуе и вярата ще бъде освободена. Тайната е да вярваме в Неговото име във всяка област от живота си и да обичаме другите с Неговата любов.

Можем да живеем победоносно в много области, но все още да имаме неувереност в себе си или чувство за вина, които все още трябва да бъдат прогонени от любовта на Бог.

Поради това аз прекланям коленете си пред Бащата (на нашия Господ Исус Христос), от когото носи името си всеки род на небесата и на земята, да ви даде според богатствата на Неговата слава да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, така че, вкоренени и основани в любовта, да бъдете в състояние да разберете заедно с всичките светии какво е широчината и дължината, височината и дълбочината и да познаете Христовата любов, която превъзхожда всяко знание, за да се изпълните в цялата Божия пълнота (Ефесяни 3:14-19).

Молете се с тази молитва на Павел, размишлявайте върху нея и очаквайте Бог да залее сърцето ви с откровение за Неговата любов, което ще прогони неверието.

Глава 15

Какво можете да видите?

И Елисей се помоли и каза: Моля Те, ГОСПОДИ, отвори му очите, за да види! И ГОСПОД отвори очите на слугата и той видя, и ето, хълмът беше пълен с огнени коне и колесници около Елисей (4 Царе 6:17).

Говорихме за нагласи, очаквания и вяра, но искам да навляза малко по-дълбоко в измерението на нашето духовно виждане или видение. Независимо дали го знаете или не, ние имаме два комплекта очи.

Елисей успя да види Божието снабдяване с духовните си очи, но слугата му не можа. Когато очите на слугата бяха „отворени“, той видя това, което видя Елисей. Само защото стоите до някого и гледате в същата посока, не означава, че виждате това, което вижда той. Само защото вие и лекарят разглеждате една и съща диагноза, не означава, че трябва да видите същото, което вижда лекарят. Духовното виждане е виждане на Божиите обещания изпълнени, преди естествените очи да видят резултатите.

Нашите естествени очи оценяват света около нас и нашите възможни обстоятелства в този свят. Нашите естествени очи ни проектират в бъдещето въз основа на логика, опит и знания. С нашите естествени очи и естествено мислене ние оценяваме настоящите обстоятелства, финансовите проблеми, проблемите във взаимоотношенията и здравословните проблеми.

Изчисляваме това, което виждаме, и стигаме до заключение какво може да бъде бъдещето. Въпреки че всичко това е обичайно и естествено, то не е духовно.

Помислете за откровението на апостол Павел относно това, което виждаме:

Които не гледаме на видимите, а на невидимите неща; защото видимите са временни, а невидимите – вечни (2 Коринтяни 4:1).

Павел описва два комплекта очи, естествените и духовните. Той казва, че нещата, които се виждат с нашите естествени очи, не трябва да определят нашия фокус, а по-скоро това, което можем да видим с нашите духовни очи. Трябва да се фокусираме върху вечните неща. Временните неща са нещата от този живот, които подлежат на промяна. Всичко в този свят е обект на промяна. Взаимоотношенията подлежат на промяна. Политиката е обект на промяна. Банковите сметки подлежат на промяна. Здравето е обект на промяна.

Павел увещава да не се съсредоточаваме върху това, което подлежи на промяна, а по-скоро върху това, което е вечно. Как виждаме невидимото? Как можем да избягаме от капана да виждаме само временното и да живеем на това ниво? Как моето духовно зрение може да повлияе на здравето и изцелението ми?

А вярата е...убеденост в неща, които не виждаме (Евреи 11:1).

Отново навлизаме в темата за вярата. Вярата не е само отговор на това, което чуваме, вярата идва чрез слушане на Божието Слово, но и това, което можем да видим с нашите духовни очи. Божиите думи към нас трябва да

произведат видение. Така знаем, че наистина сме Го „чули“. Ако няма видение отвътре, е съмнително, че е имало духовно чуване. Вътрешното ни зрение отразява това, което сме чули и в което сме повярвали.

„ВИЖТЕ“ БОЖИЯТА ВОЛЯ

Само преди няколко години най-големият ми син, Дейвид, окачвал коледни лампички на покрива на дома на свекъра си. Това е двуетажна къща и Дейвид бил на стълба на първия покрив и работел по осветлението на покрива на втория етаж. Стълбата се изместила и Дейвид паднал от 20 фута и се стоварил на главата си на тротоара отдолу. Съпругата му и нейното семейство веднага се погрижили за Дейвид и започнали да се молят за него. Снаха ми Линдзи веднага ни се обади, за да ни каже какво се е случило. Извикали линейка и Дейвид изглеждал несвързан.

Като баща, незабавната ми реакция беше да си представя трагичните възможности. Щеше ли Дейвид да оживее? Щеше ли да бъде парализиран? Щеше ли да има увреждане на мозъка. Докато „предвиждах“ тези възможности, сълзи се стичаха по лицето ми. Тогава си спомних кой съм, дете на Бог и Кой живее в мен. Принудих се да „видя“ различен резултат. Молех се в Духа и избрах да видя Дейвид съвършено изцелен. Това беше битка. Бях се потопил отново в човешките си емоции, а след това се хванах и се втурнах обратно към видение за победа. Това продължи четири часа, докато получихме актуализации от Линдзи.

След четири часа Дейвид излезе от болницата дори без мозъчно сътресение! Той беше охлузен от падането и беше загубил малко коса, но беше жив и здрав и оттогава не е имал странични ефекти.

Не си приписвам заслугите за това чудо. Мнозина се съгласиха заедно във вяра. Но искам да илюстрирам колко е необходимо да „видим“ Божията воля. Лесно бих могъл да си представя ужасен резултат и несъзнателно да дам власт на този резултат. Това изглежда е нашият човешки отклик по подразбиране. Но аз избрах да видя изцеление и здраве. Беше битка, но аз избрах да вярвам, че Божията воля и Божието Слово са по-силни от възможна трагедия.

Думите създават картини. Неочакваните телефонни обаждания могат да създадат картини. Как реагираме и картините, които избираме да видим, играят огромна роля в изцелението и здравето, които Бог има за нас.

Ако говоря за червен кон със зелена грива и опашка, повечето ще се опитат да „видят“ тези думи. Ако жена ми ми каже, че иска да пазаруваме в определен магазин, ще си представя пътищата, които ще ни отведат до там, паркинга и магазина. Какво се случва, когато Бог заявява: „*чрез Моите рани вие сте изцелени?*“ Можете ли да го видите? Мнозина ще кажат не. Защо? Защото те използват естествените си очи, за да оценят здравето си. Всичко, което могат да видят, е доклада на лекаря, лекарството, симптомите и бъдеще, изпълнено с несигурност. Те използват очите на въображението, за да проектират бъдеще на болести и загуби.

Въпреки че често четем и чуваме Божието Слово, също толкова често не успяваме да „видим“ себе си, живеейки в тези истини. Това е истинският тест за това дали наистина сме чули Словото или не. Бъдещето, което виждаме отвътре, е резултат от това, което сме избрали да чуем и да вярваме. Здравето, което ще жънем, е свързано с видението за здраве, което носим в сърцата си.

Той ги изцели всички

Окото е светило на тялото. И така, ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде осветено. Но ако окото ти е зло, цялото ти тяло ще бъде помрачено... (Матей 6:22-23).

Вярвам, че можем да кажем, че „животът“ на тялото е също и „светлината“ на тялото.

В Него беше живот и животът беше светлината на хората (Йоан 1:4).

Животът и светлината са едно и също нещо в това отношение. Ако нашето духовно видение е добро, с други думи, ако виждаме себе си изцелени, възстановени и радващи се на продуктивно бъдеще, ние ще живеем от това видение. Цялото ни тяло ще бъде изпълнено със светлина. Ако нашето духовно видение е лошо, ако живеем според естествените си очи и оценяваме бъдещето въз основа на думите на другите или как се чувстваме, тогава нашето бъдеще ще съответства на това, което виждаме. Телата ни ще бъдат пълни с тъмнина.

ВИДЕНИЕТО ВИ Е БЪДЕЩЕТО ВИ

Тази истина не може да бъде надценена! Вашето видение за себе си, вашето здраве и вашето бъдеще е вашата вяра. Това е доказателство за неща, които все още не се виждат с естествените очи. Това, което виждате отвътре, е това, което се проектира и подготвя съзнателно или подсъзнателно. Вашето видение е вашето бъдеще!

Твърде често гледаме на естествените проблеми с естествените си очи и стигаме до естествени заключения. Резултатът често е безпокойство и страх. Има духовно

измерение на тези проблеми и има духовни ресурси за всяка нужда, но очите, с които избирате да виждате, и произтичащият от това страх или вяра ще оформят резултата.

Тези, които се виждат болни, ще проектират своята болест или страдание в бъдещето и ще направят корекции въз основа на естествената си оценка. Тези, които се виждат изцелени, ще погледнат отвъд настоящите предизвикателства и ще се проектират в бъдещето на здравето. Каква е разликата в тези две групи? Разликата със сигурност не е Бог. Разликата е видението на сърцето. Видението на сърцето е жътвата от думите, които сме чули и повярвали. Ние или даваме място на думи на страх и ограничения, или даваме място на Божиите обещания.

Можете ли да видите как се наслаждавате на живот, изпълнен със здраве, радост и мир? Ако не, защо не? Какво сте допуснали в сърцето си, което проектира различно видение? Знаете ли, че Исус обясни, че проблемите в Израел се дължат на чуването, виждането и сърцата им?

Защото сърцето на този народ е надебеляло, и с ушите си тежко чуват, и очите си затвориха, да не би да видят с очите си, и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и аз да ги изцеля (Матей 13:15).

Множествата, които бяха болни в Израел, бяха болни поради закоравени сърца, затворени духовни очи и уши, които не бяха в хармония с Бог.

Вие контролирате духовните си очи. Вие контролирате това, което чувате и картините, които то създава. Какво можете да видите в момента относно

Той ги изцели всички

вашето здраве? Ако видение за пълноценен, здравословен живот не скача в сърцето ви, тогава слушате грешни неща. Вашето видение е вашето бъдеще.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, заявявам моите очи, уши и сърце да бъдат отворени за Теб, Твоето Слово и Твоя Дух. Ще чуя думите Ти и ще видя какво правиш. Няма да позволя сърцето ми да бъде закоравено от обстоятелствата на живота. Когато стана по-чувствителен към Теб, изцелението ще тече в тялото ми! Амин!

Глава 16

Властта на върващия

И като повика дванадесетте Си ученика, даде им власт над нечисти духове, да ги изгонват, и да изцеляват всякаква болест и всякаква немощ (Матей 10:1).

Едно от най-мощните откровения, които можем да имаме по темата за изцелението, е откровението за нашата власт в Христос. Това, което Исус делегира на Своите ученици, сега е присъщо на Неговата църква.

Бог обаче, който е богат на милост, поради голямата любов, с която ни възлюби, въпреки че бяхме мъртви в престъпленията си, ни съживи заедно с Христос – по благодат сте спасени – и като ни съвъзкреси, ни сложи да седим заедно с Него в небесни места в Христос Исус (Ефесяни 2:4-6).

Като ново създание (2 Коринтяни 5:17), седящи с Него, изпълнени с Неговия Дух и упълномощени да разнасяме посланието на Евангелието по целия свят, ние носим Неговата власт над делото на врага.

Ето, давам ви власт да настъпвате змии и скорпиони и власт над цялата сила на врага, и нищо няма да ви навреди (Лука 10:19).

Властта над болестта е функция на идентичността. Властта винаги произтича от този, който знае кой е той или тя — шефът, водачът, този, който отговаря. Когато виждаме себе си така, както Бог ни вижда, ние ще действаме с Неговата власт. Вярващият, който има откровение за Христовата власт, може да използва тази власт над делата на тъмнината. Божията власт се освобождава чрез нашите думи, но думите трябва да идват от истинско разбиране за това кой сме в Христос.

Собственикът на бизнес може да даде инструкции на служителите и след това да напусне офиса за няколко дни. Собственикът не се прибира вкъщи и не пости и се моли и се надява инструкциите да бъдат спазени. Собственикът има власт и служителите признават тази власт. Самоличността му като собственик установява без съмнение правото да дава команди.

Като момче баща ми ме инструктираше да кося двора, докато той го нямаше. Той напълно очакваше да види поддържана морава, когато се връщаше. Аз напълно очаквах сесия на „коригиране“, ако не следвах инструкциите. Разбирах властта на баща ми и необходимия отклик към тази власт.

Новородените християни имат духовна власт, но повечето нямат представа какво означава това. Мнозина просто вярват, че Бог контролира и Той ще направи каквото иска. Малцина разбират, че всъщност имат властта да контролират делата на врага в живота си.

Докато не получим откровение за нашата идентичност в Христос, ние ще останем в ролята на просители за Божията милост, но не и на изпълнители на Божията воля.

Нещата знаят какво вярвате!

Той ги изцели всички

А Господ каза: Ако имате вяра колкото синапено зърно, щяхте да кажете на тази черница: Изкорени се и се насади в морето; и тя щеше да послуша (Лука 17:6).

Исус каза, че черницата ще ни се подчини! Как едно дърво може да се подчинява на човек? Това, което е създадено, трябва да се подчини на по-висша власт. Никой не се съмнява в Божията власт да премества дървета и планини, но Исус учи, че Неговата власт живее в нас!

*Вие сте от Бога, дечица, и сте ги победили, защото **Този, който е във вас**, е по-велик от онзи, който е в света (1 Йоан 4:4).*

Кой е във вас? Той по-велик ли е от болестта? Едно ли сте с Него? Болестта трябва да се подчинява на по-висша власт. Подобно на дърво или планина, болестта може да разпознае висш авторитет. Вярвате ли, че имате власт в името на Исус над всяка болест или страдание в тялото ви? Не говоря за умствено, доктринално съгласие, а за истинско откровение за вашата власт в Христос.

Но който се съединява с Господа, е един дух с Него (1 Коринтяни 6:17).

Въпреки ме повечето биха казали, че „Бог може да изцели, ако поиска“, малцина разбират, че властта на Исус живее в тях и че те имат правото да ходят в тази власт.

Властта е функция на идентичността. Докато християните не бъдат убедени в своята праведност и свобода от вина пред Бог, те винаги ще се колебаят в

областта на властта. Докато виждаме себе си като жертви и поставяме цялата отговорност на Бог за това, което се случва в живота ни, ние никога няма да заемем истинското си място на синове и дъщери и да ходим в Неговата власт.

Защото, ако чрез прегрешението на един смъртта царува чрез този един, то много повече тези, които получават изобилието на благодатта и на дара на правдата, ще царуват в живот чрез Единия, Исус Христос (Римляни 5:17).

Изобилието на благодатта и дарът на праведността имат цел: да царувате в живота! Какво означава да „царуваш в живота?“ Болестта трябва ли да царува над теб, или ти, Божието дете, трябва да царуваш над болестта?

Понеже, колкото са Божиите обещания, всичките в Него са Да! – затова и чрез Него е Амин! за слава на Бога чрез нас (2 Коринтяни 1:20).

В стиха от 2 Коринтяни 1, ключовият фактор за активиране на Божиите обещания сме ние! Ние трябва да царуваме в живота. Ние трябва да активираме Божиите обещания и да наложим Неговата воля. Само онези, които виждат себе си така, както Бог ги вижда, ще се осмелят да пристъпят в тази област на власт. Но не става въпрос да говорите на болестта и след това да чакате да видите какво ще се случи. Това не е истинска власт. Въпросът е да знаете какво ще се случи, преди да се е случило. Вярата знае резултата, преди да стане!

ВЛАСТТА НА ВЯРАТА В ДЕЙСТВИЕ

Вярата е власт в действие! Инструкцията от Бог ви дава властта да следвате тази инструкция. Видение от Бог ви дава властта да вървите към и да планирате това видение. Ускоряването от Святия Дух относно изцелението е властта да говорим срещу болестта и да декларираме здраве и изцеление.

Вярата не се движи от това, което вижда в естествения свят, а от това, което вижда в духовния свят на Божието снабдяване. Когато има духовно слушане и виждане, болестта ще преклони колене пред по-висшия авторитет.

Полицейският служител може да бъде идентифициран от разстояние като човек, който има власт. Има униформа, декларираща самоличността на служителя, значка, декларираща делегирана власт, и пистолет, разкриващ потенциална сила. Престъпниците трябва да разпознават полицейската власт и да ѝ се подчиняват. Само ако можехме да разберем, че демоните и болестите се страхуват повече от Христовата власт в нас, отколкото много престъпници от полицията, бихме могли да влезем в победоносен живот, както никога досега.

Когато синът ми беше обявен за мъртъв в утробата, Духът в мен заяви „НЕ!“ Това беше Божият Дух, Който говореше с власт.

Преди няколко години ми поставиха диагноза рак на кожата в ухото ми. Беше направена биопсия и лекарят ме информира, че ухото ми се нуждае от операция за рак на кожата и след това пластична операция за възстановяване на щетите. Духът вътре каза: „НЕ“. Властта се надигна в мен. Не си записах час, както беше

поискано. Няколко седмици по-късно по пощата дойде препоръчано писмо от лекаря, в което се заявяваше необходимостта от операция, последвана от пластична операция. Отново, Духът в мен каза „Не“. Заради тази раздвижваща дума не изпълних инструкциите на лекаря.

Отне около година, но ухото ми бавно се изцели. Вече е напълно изцелено и без рак от няколко години. Моята власт в Господа се издигна в мен и се случи божествено изцеление!

И определи дванадесет души, за да бъдат с Него и за да ги изпраца да проповядват, и да имат власт да изцеляват болести и да изгонват демони (Марк 3:14-15).

Вие също сте определени да бъдете с Него. С Него ли сте? Ежедневно ли сте в общение и взаимоотношение с Бог? Той даде на учениците цел да проповядват и да изцеляват. Виждате ли целта си в този живот? Вашата власт ще бъде открита във вашата цел. Вашата цел е да бъдете победител, да бъдете любящ съпруг или съпруга, да бъдете благословение като баща или майка, да бъдете усърден и верен служител и т.н. Трябва също така да имате власт над болестите в тялото си и в телата на тези, които обичате.

А на Този, който може да направи несравнимо повече, отколкото молим или мислим, според действащата в нас сила (Ефесяни 3:20).

Властта на Христос е във вас. Божието Слово е вътре във вас. Святият Дух е вътре във вас. Обещанията на Бог са за вас. Болестите не са волята на Бог, но те ще останат, докато се намеси по-висша власт. Някои болести

Той ги изцели всички

реагират на естествени лекарства, а други на медицински, но някои ще се подчинят само на властта на Исус в сърцето на този, който знае кой е в Христос.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, вярвам, че Ти ми даваш по-дълбоко откровение за истинската ми идентичност в Теб. Докато разбирам новото създание, правдата и По-великият в мен, аз ще стана изпълнител на Твоята воля и ще унищожа делата на врага в моя живот, в името на Исус! Амин!

Глава 17

Зачеване на изцеление

Как станяхте християнин? Как получихте вечен живот? Ако можем да разберем тази фундаментална истина, трябва да можем да разберем редица истини за Царството, включително изцелението.

Тъй като се новородихте не от тленно семе, а от нетленно, чрез Божието слово, което живее и трае (до века) (1 Петрово 1:23).

Идеята за „новораждане“ от семето на Божието Слово е език, който трябва да създаде картина отвътре; и както се казва, една картина струва повече от хиляда думи! Когато нещо се ражда, то е защото нещо е заченато.

Независимо дали говорим за семето на Божието Слово или семето на мъж в съюз с яйцеклетката в жената, ние говорим за живот, който се съдържа в тези „системи за доставка“. След като бъдат изпълнени критериите за околната среда — почва за намиране на семе или сперматозоиди, намиращи яйцеклетка, се извършва зачеване. В случай на семе бихме говорили за покълване, но за последователност ще използвам думата зачеване.

След като нещо е заченато, има божествена, предварително планирана траектория на растеж и евентуално раждане или изпълнение. Принципът, изложен в Писанието относно спасението, е известен като „новораждане“. Животът на семето на Божието Слово намери възприемчива сърдечна почва – и се случи

зачеването, водещо до „ново раждане“. Вярващите са нови създания (2 Коринтяни 5:17). Тук може да се обсъжда много, но искам да остана в рамките на темата за изцелението.

Преди известно време прочетох следния пасаж и Господ проговори на сърцето ми:

Никой, който се изкушава, да не казва: Бог ме изкушава, защото Бог не се изкушава от зло и Той никого не изкушава. А всеки се изкушава, като се завлича и подлъгва от собствената си страст; и тогава, когато страстта зачене, ражда грях; а грехът, като се развие напълно, ражда смърт (Яков 1:13-15).

Това може да изглежда неуместно в книга за изцеление, но вярвам, че тук има откровение, което ще бъде полезно. Ще оставим настрана дискусиата за злото и ще се концентрираме върху темата за зачатията. „Когато страстта е зачената, тя ражда грях.“ Това е същият принцип, открит в новороденото от нетленното семе на Божието Слово. Словото беше заченато в сърцето ви и роди ново създание и вечен живот с Бога. В този пасаж от Яков желанието или похотта зачеват и също раждат. Името на бебето е „грях“, а бъдещето му е смърт.

ИМЕТО НА БЕБЕТО Е ГРЯХ

Докато размишлявах върху това, почувствах Господ да ми говори и казва: „Бари, ако грехът и смъртта могат да бъдат заченати, тогава и здравето и изцелението могат да бъдат заченати.“ Ако болестта е просто смърт в първите ѝ етапи, тогава болестта е един от резултатите от

зачеването на греха. Както видяхме, болестта може да намери редица възможности да се прояви в телата ни, но нейният основен източник е грехът на Адам. Когато Адам и Ева бяха подмамани и се поддадоха на похотта, резултатът беше грехът, а следствието смъртта. Болестта беше в пакета.

Грехът беше заченат в Едемската градина чрез слушане на думите на врага. Даването на място на думи, които не са Божиите думи, беше фатална грешка. Възприемчивостта към думите е възможност за зачеване. Можем да заченем грях или можем да заченем произволен брой Божии благословения. Божиите обещания са думи, които носят Неговото естество и власт. Можем да обърнем внимание на съмнението, страха, сарказма и неверието на света и да позволим зачеването в сърцата си – или можем да изберем Божиите думи и да позволим Неговия живот и Неговите обещания да бъдат заченати.

*Добрият човек от доброто си съкровище
изважда добри неща, а злият човек от злото си
съкровище изважда зли неща (Матей 12:35).*

Докато четем този стих, какъв е източникът на добрите или лошите неща? Дали това е Божият суверенитет, както някои учат, или е човешкото сърце? Къде е заченато злото желание или похотта? В сърцето на Бога или в човешкото сърце? Когато разберем, че сърцето може да бъде оприличено на пръст и ще се стреми да „зачене“ всичко, което е посадено в него, можем да започнем да виждаме средствата, чрез които Бог носи изцеление.

ВИДЕНИЕ ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Защо жената с кръвотечението пое риска да се появи публично – тя беше „нечиста“ според закона на Мойсей – и се промъкна през тълпата, за да докосне края на дрехата на Исус? Защо слепият Вартимей викаше все по-силно и по-силно, толкова много, че Исус спря пътуването Си? Дали нещо се е зародило в сърцата на тези двама страдащи? Защо множеството болни хора в къпалнята Витесда (Йоан 5:1-3) не търсеха Исус? Защо бяха доволни да стоят там, където бяха? Знанието за Исус и Неговите чудеса беше навсякъде.

По някаква причина тези в къпалнята Витесда не са „заченали“ видение за изцеление от Исус. Знанието за изцелението не е вяра. Вярата идва от зачеването, слушането (Римляни 10:17). Когато нещо е заченато в сърцето, то ражда видение, а видението ражда декларация!

*Като чу какво се говореше за Исус, дойде между народа изотзад и се допря до дрехата Му. **Защото си казваше:** Ако само се допра до дрехата Му, ще оздравея (Марк 5:27-28).*

Тази жена беше чула за Исус, зачеването, имаше видение да докосне дрехите Му, направи декларация какво ще се случи и след това преследваше видението си, докато не се изпълни. И Исус не участва съзнателно в изцелението! Зачеването доведе до раждането на нейното изцеление!

Можем да разберем какво е било замислено в сърцата ни чрез видението, което носим в себе си, и декларациите, които правим. Тези, които се приспособяват към физическото си състояние и намират

начини да живеят въпреки страданието, са заченали това приспособяване в сърцата си. Това е видението, което са избрали. Онези, които донесоха приятеля си на носилка, качиха се на покрива, отвориха дупка и спуснаха приятеля си през дупката в присъствието на Исус, го направиха, защото това беше заченато в сърцата им. Те имаха различно видение, базирано на чуването за Исус.

Как да разберете дали изцелението наистина е било заченато? Зачеването идва, като чуете Божието Слово в сърцето си.

И така, вярата е от слушане, а слушането – от Христовото слово (Римляни 10:17).

Защо използвам думата „зачеване“, за да говоря за вяра? Защото всичко започва с думите и извира от думите. Думите, които допускаме в сърцата си, са семена и те ще произведат според природата на своя източник. Божиите думи ще произведат според тяхната природа и Източник — прошка, изобилен живот, мир, радост, любов и изцеление.

И така, как можете да разберете, че сте бременни с изцеление?

1. Зачеването ще създаде ново видение за бъдещето. Слепият Вартимей остави наметалото си, което го идентифицираше като сляп просяк, преди да бъде изцелен. Той вече имаше видение за нова идентичност и изостави старата си идентичност!

*И така, Исус се спря и каза: Повикайте го. Повикаха слепия и му казаха: Дерзай, стани, вика те. **И той хвърли дрехата си и скочи, и дойде при Исус** (Марк 10:49-50).*

2. Новото видение ще създаде време и постоянство. Странно е как видението за нещо, което искаме, ни вдъхновява да пренаредим приоритетите си и да се фокусираме върху това, което е замислено вътре. На паралистика и четиримата му приятели нямаше да им бъде отказано. Междувременно множество болни хора лежаха около къпалнята Витесда.

И дойдоха и донесоха при Него един паралитик. Носеха го четирима. И като не можаха да се приближат до Него заради множеството, разкриха покрива на къщата, където беше Той, пробиха го и спуснаха постелката, на която лежеше паралитикът. А Исус, като видя вярата им, каза на паралистика: Синко, прощават ти се греховете (Марк 2:3-5).

3. Видението за изцеление ще доведе до хваление и благодарност.

Благославяй ГОСПОДА, душо моя, и всичко в мен да благославя свящото Му Име. Благославяй ГОСПОДА, душо моя, и не забравяй всичките Му благодеяния. Той е, който прощава всичките ти беззакония, който изцелява всичките ти болести, който изкупва от рова живота ти, който те увенчава с милост и милосърдие, който насища с блага живота ти, младостта ти се подновява като на орел (Псалм 103:1-5).

Възхвалата на Бог по време на зачатие е доказателство за предстоящото раждане. Майка, която е разбрала за бебето в себе си, спонтанно ще бъде благодарна и пълна с хваление! В Псалм 103 ползите,

които вдъхновяват хваление, са продължаващата прошка и изцеление, което се очаква. Хвалението не само възпоменава миналото, но и предвижда бъдеще с добри неща!

Не мога да ви кажа с колко християни съм говорил и съм им служил през годините, които вярват умствено в изцелението и са се обидили, защото са се борили да преживеят това, което знаят, че е истина. Изобщо не искам да бъда безчувствен и разбирам истинското желание и вяра в изцелението, към което мнозина се стремят. Но всичко в Царството функционира според концепцията за време, за сеитба и жътва, или зачеването, както го описах. Една жена може да вярва в бебета, да желае бебе и да мисли, че заслужава бебе, но докато не зачене, няма да има бебе.

Съществуваха нещо в сърцата на тези, които преследваха Исус, което беше различно от тези, които останаха край къпалнята Витесда. Тези при къпалнята се чувстваха удобно в своите традиции, култура и система от вярвания. Но имаше и други, които имаха нещо заченато в сърцата си.

Но вестта за Него се разнасяше още повече и големи множества се събираха да слушат и да се изцеляват от болестите си (Лука 5:15).

Зачатието идва от слушане. Какво расте в сърцето ви относно бъдещото ви здраве? Какво е вашето видение и фокус? Какво планирате? За какво говорите? Това са улики, които ще разкрият какво всъщност е било заченато вътре. Винаги има време за зачеване на изцеление. Зачеването отнема само миг. Може да се случи точно сега.

Той ги изцели всички

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

*Татко, нека ми бъде според Словото Ти!
Сърцето ми е отворено за свръхестественото
семе на Твоето Слово. Изцеление се зачева в
сърцето ми точно сега! Амин!*

Глава 18

Как сме изцелени

Понеже той положи в Мен любовта си, затова ще го избавя. Ще го поставя нависоко, защото позна Името Ми. Той ще Ме призове и Аз ще му отговоря. Ще бъда с него, когато е в бедствие, ще го избавя и ще го прославя. Ще го наситя с дългоденствие и ще му покажа Моето спасение (Псалм 91:14-16).

Когато говорим за темата за изцелението, трябва да започнем с вярата, че Бог иска да ни насити с дълъг живот. Това е Неговата воля. Въпреки покварата на греха и тъмнината, която е в света, трябва да очакваме дълъг живот. Освен темата за преследването заради нашата вяра, християните не трябва да умират преди времето си или преди да са удовлетворени, че са завършили своя път.

Смъртта поради болест винаги е преждевременна смърт. Смъртта не изисква болест. Ние сме смъртни и телата ни ще се износят, но болестите само ускоряват смъртта. Смъртта настъпва, когато духът напусне тялото.

Защото, както тялото без дух е мъртво... (Яков 2:26).

Много скъпоценни Божии мъже и жени са преминали в живот след смъртта, без да са били болни. Това трябва да бъде нашето очакване.

Изцелението, подобно на праведността, ни е вменено чрез кръста. То е достъпно за всички. Бог не ни вменява греховете ни (2 Коринтяни 5:19) и не ни разболява, нито допуска да се разболяваме. Болестта, подобно на греха, попада под господството на човечеството. Ние избираме да съгрешаваме или да не съгрешаваме и можем да изберем да живеем в здраве. Въпреки че може да има предизвикателства и някои предизвикателства са значителни, направено е снабдяване за изцеление. Ако не сме убедени в тази истина, ще се борим да приемем това, което Бог е снабдил.

Имайки предвид предишното ни обсъждане на зачеването, искам да обсъдя най-малко седем различни начина, по които изцелението може да бъде заченато и прието. В тази тема няма универсален отговор. Още веднъж трябва да сме чувствителни към Духа и да следваме вярата, която е жива в сърцата ни.

1. Изцеление чрез естествения изцелителен процес на тялото.

Бог е проектирал тялото да се самолекува и дори в този паднал свят със слабостите и болестите, които грехът е отприщил, нашите тела все още се борят да бъдат здрави. Само този факт е свидетелство за истината, че Бог иска да бъдем добре. Ако тялото е достатъчно силно, за да се самолекува, то ще го направи. Изцелението може да настъпи естествено от много страдания със или без медицинска помощ.

Медицинската помощ може да бъде противоречива тема за някои. Не може да се отрече, че медицинската наука е направила много за спасяването и удължаването на живота. Въпреки че може да се приведе аргумент, че

медицинското действие чрез лекарства и други видове намеса може да доведе до отрицателни и дори опасни странични ефекти, има много случаи, когато медицинската помощ е от полза и може да поддържа болния жив, докато тялото се възстановява или е заченато изцеление.

От време на време сме чували за хора, които са отказали лекарство или са спрели лекарство, за да докажат вярата си. Нека изясним, че лекарството не спира вярата, нито спирането на лекарството доказва вярата. Вярата не идва или си отива въз основа на лекарството, а въз основа на слушане на Божието Слово. За съжаление, някои са починали, защото са смятали, че спирането на лекарството е доказателство за вяра.

Всеки вярващ трябва да бъде воден от Господ и вярата му трябва да бъде активирана, за да преследва своето здраве и изцеление, независимо дали това включва медицинска помощ или не. Въпросът обаче остава, че много изцеления се случват естествено и за определен период от време. Само защото изцелението не е мигновено чудо, не го прави по-малко изцеление. Възстановяването от болест е изцеление.

Преди няколко години страдах от мъчително заболяване с камъни в бъбреците. По това време бях убеден, че изхвърлям множество камъни за период от месеци. Всеки пристъп на болка се засилваше през седмиците и месеците, докато настъпиха периоди от четиридесет и осем часа или повече на пълна неработоспособност. На около деветия месец от страданието бях в тридневен пристъп на невероятна болка и накрая казах на жена ми, че не мога повече. Бях се молил, декларирал, вярвал и водил добра битка. Приключих.

Отидохме в спешното отделение, където се вмъкнах, прегърбен като някой прострелян. Веднага бях отведен в спешното отделение за лечение и след болкоуспокояващи с промишлена сила и ядрено-магнитен резонанс ми казаха, че имам един огромен камък в бъбрека, който е бил в процес на изхвърляне през последните девет месеца. Лекарят каза, че няма как този камък да излезе сам и имам нужда от медицинска намеса.

Когато лекарят ми обясни интервенцията, вярата беше зачената! Всичко, което имах нужда да чуя, беше какво предлага да направим и знаех, че *нямам вяра* за това! Духът ми беше раздвижен да вярвам на Бог. Прибрах се у дома с вяра и два дни по-късно гигантският камък излезе без болка!

През предишните месеци на периодична болка и агония си мислех, че съм във вяра. „Правех“ това, което знаех да правя. Бях разочарован, както всеки би бил. Но по някаква причина вярата подскочи в сърцето ми, когато чух негативната дума на лекаря! Тъй като има дълбока основа на Словото в живота ми, едно противоположно слово беше всичко, което беше необходимо, за да раздвижи вярата ми.

Можех ли да приема думите на лекаря? Да, и нямаше да има осъждане от Бог. През 1987 г. ми откриха злокачествен меланом на гърба. В този случай го отстраних заедно с около 4 инча кожа около зоната на меланома. Имах вяра и мир да получа медицинска помощ. Всички трябва да дойдем на място на вяра, а вярата идва от слушането на Бог.

2. Изцеление чрез Словото.

Самото естество на Божието Слово е живот и здраве.

Сине мой, внимавай в думите ми, приклони ухото си към моите слова. Да не се отдалечат от очите ти, пази ги вътре в сърцето си, защото те са живот за тези, които ги намират, и изцеление за цялото им тяло (Притчи 4:20-22).

Когато прекарваме качествено време в Словото, позволявайки на Бог да ни разкрива Своята истина, това е здраве за нашата плът. Изцелението се зачева от Божието Слово. Дори не е необходимо да изучаваме темата за изцелението. Самото естество на Божието Слово е живот и здраве.

Докато мнозина биха следвали инструкциите на лекаря да приемат определено лекарство четири пъти на ден в продължение на две или три седмици, те няма да приемат на сериозно казаното от Бог за силата на Неговото Слово! Неговото Слово е лек за здравето, лек за нашата плът.

Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползва. Думите, които ви говоря, са дух и живот (Йоан 6:63).

Най-вдъхновяващите новозаветни писания по темата за изцелението са четирите евангелия. Четенето на историите за изцеление в евангелията отново и отново ще ви помогне да създадете очакване в собственото си сърце за изцеление и здраве. Неговото Слово е живо и активно!

Защото Божието слово е живо, действено, по-остро от всеки двустърг меч... (Евреи 4:12).

Вярвайте, че същият Дух, който възкреси Христос от мъртвите, ще съживи и вашето смъртно тяло!

И ако живее във вас Духът на Този, който възкреси Исус от мъртвите, то Този, който възкреси Христос от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който живее във вас (Римляни 8:11).

Въпреки че това със сигурност може да се отнася до възкресението, когато Исус се завърне, то не се ограничава до този контекст. Помислете за друго изказване на Павел относно смъртното тяло.

И така, да не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да не се покорявате на неговите страсти (Римляни 6:12).

Павел не говори за нашите мъртви тела в това изявление, а по-скоро за нашите земни тела, докато сме живи. Бог ще даде живот на нашите смъртни тела чрез Своя Дух, който живее в нас! Да вярваш е да получаваш. Нека Словото зачене изцеление в тялото ви.

3. Чудодейно изцеление.

Всички обичаме темата за чудесата! Чудото често се разглежда като божествена намеса, която надхвърля всяко човешко участие. Но дали това е напълно точно?

Чудесата не се ограничават до служението на изцеление. Чудесата в Библията включват умножаването на хлябовете и рибите, спирането на бурите, ходенето по

вода и възкресяването на мъртвите. Когато говорим за изцеление, ние често мислим за чудо като мигновено изцеление.

Някои смятат, че чудото е просто Божия прищявка. Той произволно решава да се намеси и моментално да изцели някого. Подобен възглед е довел до много объркване, съмнения и сърдечна болка за много християни. Някои може да попитат: „Ако Бог може да прави чудеса и не е направил нито едно за мен, наистина ли ме обича изобщо?“ „Направил ли съм нещо, за да заслужа тази болест?“

Когато се вгледаме по-внимателно в темата за чудесата, можем да видим, че съществуват духовни закони, които могат да бъдат активирани според Божието Слово, а не според божествените капризи.

Тогавя Този, който ви дава Духа и върши чудеса между вас, чрез дела изисквани от закона ли върши това, или чрез вяра в посланието [англ. пр.: „чрез слушането на вярата“]? (Галатяни 3:5)

Как стават чудесата? Те са резултат от *слушането на вярата*. С други думи, чудесата са свързани с вярата, а не случайни и непредвидими. Чудесата на Исус бяха, защото Той беше чул Татко и откликна на това, което чу и видя.

Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: Синът не може да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Татко; защото това, което Той върши, същото върши и Синът (Йоан 5:19)

Нищо, което направи Исус, не се основаваше на прищявка на момента. По време на Неговата молитва с Татко Той видя изцеленията, утихналите бури и нахранените множества. Той не направи нищо от Себе Си. Това е ключът. Не че Бог подбира и избира кога да освободи силата Си, важно е дали сме прекарали време с Него, за да „видим“ такива неща с нашите духовни очи. Може би често очакваме резултати, преди да „видим“ какво прави Татко. Дори Исус не направи това.

Знаменията и чудеса следват проповядването на Словото. Когато един проповедник на Словото и слушателите очакват Божиата сила да бъде освободена, това ще стане!

А те излязоха и проповядваха навсякъде, като Господ им съдействаше и потвърждаваше словото със знаменията, които ги придружаваха. Амин (Марк 16:20).

Когато хората чуят евангелието на Царството, възприемчивите сърца откликват. „*Слушането на вярата*“, зачеването, се случва (Галатяни 3:5). Проактивната и реактивната вяра се разбуждат и стават чудеса! Преди да познавам жена си и докато тя била невярваща, тя присъствала на събрание, където чула посланието за изцеление. Вярата дошла и тя била изцелена незабавно от проблем с гърба. По-късно в същата служба тя се новородила! Изцелението и прошката са едно и също евангелско послание.

Чудесата следват декларирането на името на Исус! В Деянията, глава 3, Петър и Йоан се натъкнаха на куц човек на стълбите на храма. Петър „видя“ нещо в Духа и постъпи в съответствие с това. Той изрече името на Исус и сграбчи ръката на сакатия човек.

...В Името на Исус Христос Назарянина (стани и) ходи! И като го хвана за дясната ръка, го вдигна; и начаса краката и глезените му добиха сила. И той, като скочи, се изправи и проходи; и влезе с тях в храма, като ходеше и скачаше, и славеше Бога (Деяния 3:6-8).

Не вярвам, че може да вдигнете някой, който няма намерение да бъде вдигнат, като просто хванете ръката на човек. Нещо в декларацията, която Петър направи, повлия на куция човек да откликне. Дори тази проста декларация за вярата на Петър създаде реактивна вяра в сакатия и се случи чудо!

В евангелията и книгата Деяния откриваме чудеса, които се случват и във всеки случай те могат да бъдат проследени до нечий отклик на Божието Слово. Изцелителните събрания са прекрасни възможности да чуете и да бъдете изцелени! (Вижте Лука 5:15.)

4. Изцеление чрез дарба на изцеление.

Дарбата за изцеление е просто изцелително чудо или очевидно възстановяване, което може да се припише на вярата в Божието Слово. Дарбите на изцеление може не винаги да са мигновени, но в света на невидимото изцелението е започнало и тялото реагира. Изцелението е заченато в сърцето чрез слушането на вярата, която освобождава силата на Бог. Или служещият е видял и чул Бога, или приемащият е видял и чул Бога.

Жената с кръвотечението знаеше, че ще бъде изцелена, ако само докосне ръба на мантията на Исус. Исус не участваше активно в този чуден дар на

изцеление. Вярата Му не беше намесена. Но Той винаги е да и амин (2 Коринтяни 1:20) и нейната вяра взе дара, който се предлага на всички.

5. Изцеление чрез вярата на семейството или тези с власт в живота на болния.

Изцелението не се ограничава до вярата на страдащия или вярата на служител. Близки хора или тези, които се грижат за болни, също могат да заченат изцеление и да освободят вяра за тяхното изцеление. Имаме поне два примера в евангелията.

А когато влезе в Капернаум, един стотник дойде при Него и Му се молеше, като казваше: Господи, слугата ми лежи у дома парализиран и много се мъчи (Матей 8:5-6),

Римски стотник, който нямаше завет с Бог и не беше включен в Божиите обещания за Израел, въпреки това имаше вяра да се обърне към Исус от името на слугата му. Неговата връзка със слугата му се споменава в Лука.

А слугата на един стотник, когото стотникът ценеше, беше болен на смъртно легло (Лука 7:2).

Може да се каже, че мотивацията на стотника беше любовта. Въпреки че слугата не беше кръвен роднина, любовта на стотника беше мотивацията за неговата вяра. Исус отговори с благодат и слугата беше изцелен.

И ето, една ханаанка излезе от онези места и извика, като казваше: Смили се за мен, Господи,

Сине Давидов! Дъщеря ми е лошо обсебена от демон (Матей 15:22).

В тази история има една езичничка, която не е от завета, апелираща към Исус заради дъщеря си. Мотивацията отново беше любовта. Без да навлизаме в цялата история, вярата, произлязла от любовта, получи отговор от Божията благодат. Дъщеря ѝ беше изцелена.

Идеята е, че вярата на любимите хора може да донесе изцеление на тези, които са твърде страдащи, за да чуят Словото или да освободят собствената си вяра. В любовта има благодат.

Но благодатта на нашия Господ беше изобилна с вяра и любов в Христос Исус (1 Тимотей 1:14).

6. Изцеление чрез молитвата на съгласие.

Преди години, докато бях пастор в една църква в Чили, един посетител дойде при мен след службата и ме помоли за молитва. Тя обясни, че е била диагностицирана с рак на костите и очевидно е обезумяла. В този момент нямах убеденост, че някой от нас има вяра за нейното изцеление. Тя беше от католически произход и беше чувала за нашата църква и изцеленията, които се случваха, но идваше при мен повече в емоционално състояние, отколкото в състояние на вяра.

Попитах я дали би желала първо да прочете книга за изцелението и след това да се върне за молитва следващата седмица. Подарих ѝ книга от Т.Л. Осбърн на испански и я изпратих у дома. Седмица по-късно тя се върна за молитва и можех да видя разлика в лицето ѝ.

Попитах дали е прочела книгата и тя я беше прочела и сега знаеше, че Бог иска тя да бъде добре. Изцелението беше заченато в нея! Съгласихме се заедно в молитва.

Може би месец по-късно тя се върна и ми каза, че последните ѝ медицински прегледи не са показали никакъв рак; и на всичкото отгоре зрението ѝ беше изцелено и се върнало на 20/20! Съгласието е силно нещо, особено когато започва със съгласие с Бог и Неговото Слово.

Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде от Моя Баща, който е на небесата. Защото, където двама или трима са събрани в Мое Име, там съм и Аз посред тях (Матей 18:19-20).

Въпреки че този пасаж се намира в контекста на църковната дисциплина, формулировката ни позволява да видим концепция, която надхвърля конкретния контекст. Съгласието по отношение на „всичко“ ни води до място на разбиране на невероятната сила на съгласието. Когато приложим тази концепция към темата за изцеление, ние сме открили огромен канал за изцеление.

Ние сме в истинско библейско съгласие само когато сърцата ни са съгласни с Божието Слово и сме съживени във вярата си. Тези, които наистина са съгласни, са видели същия отговор и са чули същото слово от Бог. Изцелението е заченато в сърцата им. Ако един човек може да накара хиляда да бягат, тогава каква е силата на двама или повече в съгласие?

Яков засяга тази тема в малко по-различен контекст.

Болен ли е някой от вас, нека повика старейшините на църквата и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното Име. И молитвата на вярата ще избави страдащия и Господ ще го повдигне, и ако е извършил грехове, ще му се простят. И така, изповядайте един на друг греховете си и се молете един за друг, за да оздравеете. Много може молитвата на праведния в действието си (Яков 5:14-16).

В този пасаж има много откровение. Първото нещо, което забелязваме е, че Яков смята болестта в църквата за неприемлива. „*Болен ли е някой от вас?*“ Въпросът предполага, че в църквата не трябва да има никой болен. За съжаление, в много от нашите съвременни църкви въпросът може да бъде: „Има ли някой тук, който да не е болен?“ Толкова много християни страдат, а църквата често няма отговор.

Следващото нещо, което забелязваме е, че старейшините на църквата трябва да могат да се молят с молитвата на вяра. Отново, в днешната съвременна църква може да има старейшини, които нямат вяра. Те са били научени, че изцелението е отминало, или че Бог използва болестта, за да ни усъвършенства, или ще изцелява само ако това е Неговата воля. Подобно двумислие прави вярата невъзможна. Молитвата на вяра може да действа само ако няма съмнение относно Божията воля и Неговото снабдяване.

Продължаваме да четем, за да открием, че молитвата на вяра ще „повдигне“ страдащия. От това можем да разберем, че не всяко изцеление е мигновено, но молитвата на вяра ще активира изцелителния процес. Откриваме също темата за греха и как личният грях може

да бъде причината за болестта. Това беше обсъдено по-рано в тази книга.

След това стигаме до стих 16 от Яков 5. „*Молете се един за друг, за да оздравеете.*“ Това би попаднало в категорията на молитвата на съгласие. Забележете в Яков 5, че греховете се изповядват един на друг, преди да бъде задействана молитвата на съгласие. Още веднъж, трябва да се справим с непростителността, горчивината и раздора, ако искаме да бъдем на място на уверено очакване и съгласие. Все още има благодат за всяка ситуация, но ако сме наясно с нещо, което може да попречи на сърцата ни да вярват, трябва да се справим с това.

Когато християните са съгласни, това е защото са видели невидимото и са чули от Бог. Такова единство в областта на изцелението ще доведе до „*ефективна, пламенна молитва*“ (Яков 5:16).

Ако сте засегнат, намерете някой, който споделя вашата вяра, някой, който е готов да прекара време с Бог, за да види отговора и да се съгласи с Божието снабдяване за вашите нужди. Не карайте да се молят онези, които само ще се съгласят, че сте болни. Намерете онези, които са съгласни, че чрез Неговите рани сте били изцелени!

7. Изцеление чрез вярата на болния.

Вече разгледахме темата за вярата и откъде идва тя. Изброявам различните канали за изцеление, които са на разположение и се надявам да съм дал добро обяснение на личната вяра в предишна глава.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Той ги изцели всички

Татко, ще бъда чувствителен към Твоя Дух и Твоето ръководство и ще очаквам изцеление да бъде заченато в сърцето ми и получено по всеки възможен канал. Амин!

Глава 19

Здравето е жътва

Едно от най-важните откровения, които трябва да имаме за успешен християнски живот, е откровението за сеитбата и жътвата. Исус заявява, че Божието царство функционира според този духовен закон.

И каза: Божието царство е както когато човек хвърли семе в земята; и спи, и става нощ и ден; а как никне и расте семето, той не знае. Защото земята сама си произвежда: първо стрък, после клас, а след това – пълно зърно в класа. А когато узрее плодът, начаса изпраща сърп, защото е настанала жетва (Марк 4:26-29).

Тази притча, когато бъде разбрана напълно, може да преобрази живота ни на всяко ниво. Всичко в живота отговаря на принципа на семе, време и жътва. Ето как Бог създаде земята. Всяко семе е създадено да се възпроизвежда според вида си и във всяко семе съществува потенциал за безкрайни реколти.

Изкуплението е функция на сеитбата и жътвата. Исус беше Семето, което трябваше да падне в земята и да умре, за да може да донесе много плод – вие и аз!

Истина, истина ви казвам: ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава само; но ако умре, дава много плод (Йоан 12:24).

Божиято желание беше да пожъне много синове и дъщери, които носят Неговия образ. Божият метод да получи това, което иска, беше да посее Неговия Син на земята. Новото творение изисква нови раждания. Исус беше първородният от мъртвите в това ново творение. Когато се новородихме, ние станахме част от това ново творение.

Защото, които предумна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Неговия Син, за да бъде Той първороден между много братя (Римляни 8:29).

Ние сме новородени чрез същия духовен закон за семето, времето и жътвата:

Тъй като се новородихте не от тленно семе, а от нетленно, чрез Божието слово, което живее и трае (до века) (1 Петрово 1:23).

Докато четем Писанията, можем да открием този принцип навсякъде. Нашият вечен живот и новороден дух са реколта. Нашият обновен ум е реколта. Плодът на Духа е жетва – и във всеки плод има семе!

Какво да кажем за физическото здраве? Несъмнено нашето здраве също е жътва. Това, което посеем в живота си във всичките три измерения – дух, душа и тяло – ще следва принципа на семето, времето и жътвата. Семената произвеждат според вида си и жътвата винаги е по-голяма от семето, от което е заченато.

Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти (3 Йоан 1:2).

В този стих Йоан свързва здравето и преуспяването със състоянието и преуспяването на душата. С други думи, преуспяването на душата ще повлияе на жътвата в областта на здравето.

Когато осъзнаем, че всичко около нас е потенциално семе и разберем, че всяко семе, което допускаме в живота си, носи потенциална жътва, тогава можем да започнем да разбираме как да коригираме живота си, за да имаме възможно най-голямата жътва от здраве.

Това, с което се храним, е горивото на живота ни. Телата ни се хранят с храна, умовете ни се хранят с информация, душите ни се хранят със събития, взаимоотношения и емоции, а духовете ни трябва да се хранят със Словото, което е Дух.

Твоите думи се намериха и аз ги изядох и Твоето слово ми беше наслада и радост на сърцето ми...
(Еремия 15:16).

Коя „храна“ е по-важна за вас? Отговорът ще разкрие много за вашето настоящо и бъдещо здраве на всяко ниво. Тези, които се фокусират върху естествената храна, ще говорят за храна, ще мислят за храна, ще жадуват за храна и ще живеят живота си около храната. Дори здравословната храна може да се превърне в разсейване, ако не живеем според всяка дума, която излиза от Божиите уста. Хората не могат да живеят само с хляб. Дори не с пълнозърнест, органичен хляб.

Тези, които се хранят с информация, ще напълнят умовете си с всички най-нови новини по всяка тема, която ги интересува. Те се борят, когато са отделени от последните новини. Това е, което ги удовлетворява.

Тези, които живеят само от душата, се борят, ако не са непрекъснато щастливи емоционално и във взаимоотношенията си.

Въпреки че всички тези области съставляват реалността на нашия живот, те не трябва да бъдат източникът на живота ни. Ние сме духовни същества, създадени да живеят и да се хранят с Божието Слово. Исус каза: „*Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста*“ (Матей 4:4). С други думи, въпреки че трябва да се храним и да се свързваме с нашия свят и хората около нас, тези области не могат да бъдат източникът на нашия живот. Само думите Му могат да задоволят и да ни дадат силата и мъдростта да живеем над покварата в света.

Ако вашият фокус и страст не са Божието Слово, никога няма да бъдете удовлетворени. Другите области, които споменах, ще започнат да доминират в живота ви и ще ви оставят неудовлетворени и стресирани. Дух, който се храни с Божиите думи, ще произвежда живот и мир.

Аз съм лозата, вие сте пръчките; който стои в Мен и Аз – в него, той дава много плод; защото, отделени от Мен, не можете да направите нищо (Йоан 15:5).

Пребъдването в Него е форма на посвяване на Неговия живот в нашия. Здравето е повече от физическо. Както беше отбелязано по-рано, всяка част от нашето същество е свързана с останалите части. Нашето психично здраве, емоционално здраве, духовно здраве и физическо здраве си влияят взаимно. Ако искаме да жънем физическо здраве, трябва да посеем във всички области на живота си правилното семе.

Посвяването на горчивина и стрес може да повлияе на нашето здраве. Посвяването на страх или позволяването на страха да бъде посят в нас може в крайна сметка да отслаби здравето ни. Посвяването на лош избор на храна може в крайна сметка да пожъне здравословни проблеми, които на свой ред ще създадат умствени и емоционални трудности.

БОЖИЕТО СЛОВО – НАШИЯТ ОСНОВЕН ИЗТОЧНИК

Здравето е жътва! Колкото повече разбираме как Бог е проектирал творението и духовните закони, които управляват всичко, толкова повече можем активно да участваме в собственото си здраве и преуспяване.

Божие Слово трябва да бъде основният ни източник на семена.

Защото, както слиза дъждът и снегът от небето и не се връща там, а напоява земята и я прави да ражда и да произраства, за да дава семена на сеяча и хляб на ядящия, така ще бъде словото Ми, което излиза от устата Ми – няма да се върне празно при Мен, а ще извърши волята Ми и ще благоуспее в онова, за което го изпращам (Исая 55:10-11).

Божие Слово ще се възпроизвежда според вида си. То ще изпълни целта си, ако намери добра почва. Нашите сърца са почвата, от която се нуждае Божие Слово. Когато сеем Божиите обещания и мъдрост в сърцата си, телата ни ще се съобразят с Истината. Духовните откровения за Божията доброта и любов ще ни освободят

от страх, безпокойство, стрес и лоши избори. Жътвата от духовно здраве ще повлияе на нашето емоционално и психическо здраве. Докато душата преуспява, нашето физическо здраве също ще се подобри (3 Йоан 2).

Ще жънем това, с което си сътрудничим. Фермерът ще прибере реколтата от семената, които е посял, напоил и отгледал. Ако той допуска плевелите в полето си и не прави нищо, той си сътрудничи с плевелите и реколтата ще го отрази. Ние или си сътрудничим с Божия замисъл и цел, или си сътрудничим с падналия свят, плътта и дявола. Нашето здраве е заложено на карта.

Много християни пропускат да осъзнаят, че това, че вярват в изцелението, не означава, че ще пожънат изцеление. Това, че вярвате в дините, не означава, че ще жънете дини. Семената на динята трябва да бъдат засадени и култивирани, ако планирате да ядете диня. Умственото ви съгласие с дините не ги отглежда. Те трябва да бъдат засяти и прибрани.

Така е и със здравето. Животът ни е жътва от посято семе от миналото. Нека побързам да добавя, че въпреки реколтата, която може би жънете в момента, в живота ви има благодат за изцеление и чудеса. Бог е направил снабдяване за вас. Това са добрите новини! Но пренебрегването на темата защо може да страдаме би било небрежно. Ако не се научим да сътрудничим на истината за Царството, можем да се разболяваме отново и отново.

Сине мой, внимавай в думите ми, приклони ухото си към моите слова. Да не се отдалечат от очите ти, пази ги вътре в сърцето си, защото те са живот за тези, които ги намират, и изцеление за цялото им тяло (Притчи 4:20-22).

Посвяването на Божието Слово в живота ни непрекъснато ще бъде здраве за нашата плът, нашите тела. Има физическо въздействие от Духа на Словото! Исус каза същото:

...Думите, които ви говоря, са дух и живот (Йоан 6:63).

Колкото повече сеем Божието Слово в живота си, толкова повече здравето ни ще се подобрява на всяко ниво. Психичното здраве, емоционалното здраве и физическото здраве ще бъдат повлияни от нетленното семе на Божието Слово. Тайната на здравословния живот не е само вида храна, която ядете, но и Словото, което чувате. Здравето е жътва!

Декларирайте следното:

*С Неговите рани аз съм изцелен! Неговото Слово е живот и здраве за моята плът. Неговият Дух съживява моето смъртно тяло. Живот и здраве има в силата на моя език. Плодът на моята правда е дърво на живота. Той изпрати Словото Си и ме изцели!
Благославям Господа с всичко, което е в мен. Благославям Господа и не забравям нито едно от благодеянията Му. Той прости всичките ми беззакония и изцели всичките ми болести. Той изкупи живота ми от унищожение и ме увенча с любяща доброта и нежна милост. Той насища устата ми с блага, така че младостта ми се поднови като на орлите!*

Глава 20

Битката за разбиране

Защо един млад родител боледува и умира от рак? Защо децата се раждат със страдания, които прекратяват живота им рано? Защо много християни изглежда страдат от същите болести като нехристияните?

Въпроси като тези се задават от вярващи по целия свят, докато се борят с трагедията на смъртта на близки много преди времето им. За съжаление, в много църкви тези вярващи са инструктирани да се доверяват на суверенитета на Бог и да приемат факта, че Той е контролирал тези събития.

Възможно ли е това да е вярно? В много от същите тези църкви доктрината за изцеление не се поучава и понякога дори се атакува като фалшива. Дори докато скъпоценни светии страдат и умират в църквите им, те не предлагат отговори и пренебрегват тези, които вярват, че Божията воля е да изцелява.

Бог не участва в преждевременната смърт на никого, нито определя кой да бъде спасен и кой да бъде изгубен. Бог ни е дал евангелието на Неговата сила (Римляни 1:17), което носи спасение, духовно и физическо, на всички, които вярват. Изборът е наш. Силата и властта над болестта са вложени в църквата. Трябва да спрем да тънем в неверие и да проповядваме Истината, за да могат множествата да бъдат спасени и изцелени.

...големи множества се събираха да слушат и да се изцеляват от болестите си (Лука 5:15).

Исус е същият вчера, днес и завинаги (Евреи 13:8). Ако множествата в Израел можеха да дойдат да Го чуят и да бъдат изцелени, същата възможност е достъпна и за нас. Исус не класифицира някои като достойни за изцеление, а други като недостойни. Той не посочи личния грях и не отказа да изцелява. Той не обясни, че болестта е била, за да учи или усъвършенства страдащия. Исус сподели Словото и всички, които чуха и повярваха, бяха изцелени.

Исус е поставил църквата срещу болестите. Вие сте съд за изцеление за другите. Изцелителят и Неговата изцелителна сила са във вас. Вие не сте болните, опитващи се да оздравеят. Вие сте изцелените, съпротивяващи се на болестта. Трябва да видите себе си като изцелени, като победители, като повече от победители и като способни да вършите всичко чрез Христос, който ви укрепва!

Тези, които получават от Бог, виждат как получават от Бог преди проявлението. Те са убедени, че Исус ги е направил достойни и се поставят в позиция да получат това, което смятат за свое право. Множествата не биха последвали Исус, ако вярваха, че Той ще ги осъди и ще откаже да ги изцели. Имаше благодат за всички дошли. Те можеха да видят края на своето страдание в присъствието на Исус.

Ние трябва да видим себе си така, както Бог ни вижда. Вярата не е умствено упражнение, а духовно откровение за Исус в нас. Неговото изцеление и власт са в нас. Можем да говорим на болестта така, както можем да говорим на нашето непокорно куче. Кучето трябва да се подчинява. Не се съмняваме. Има моменти, когато трябва да

атакуваме проблема, сякаш е змия в къщата. Какво бихте направили със змия в къщата си? Някои страхливи хора може да напуснат дома си и никога да не се върнат. Други може да се научат да живеят в къщата със страх, знаейки, че змията може да ги ухапе всеки момент. Но някои биха казали: „Няма начин да живея така“. И те ще да намерят змията и ще я убият.

Когато сте сигурни кой сте вие в Христос и кой е Христос във вас, и когато видите как врагът се е отнесъл с вас и е откраднал здравето ви, и когато разберете, че Богът на вселената живее във вас, изцелението ще бъде заченато. Ще се издигнете с вяра и власт и ще говорите на тялото си и ще му заповядате да се подчини на Божието Слово.

Понеже, колкото са Божиите обещания, всичките в Него са Да! – затова и чрез Него е Амин! за слава на Бога чрез нас (2 Коринтяни 1:20).

На учениците беше дадена власт над всички болести. Тяхната власт беше делегирана по времето когато Исус беше на земята. Нашата власт е присъща! Великият живее в нас! Няма по-голяма власт.

И като повика дванадесетте Си ученика, даде им власт над нечисти духове, да ги изгонват, и да изцеляват всякаква болест и всякаква немош (Матей 10:1).

Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очиствайте, демони изгонвайте; даром сте приели, даром давайте (Матей 10:8).

Той ги изцели всички

И ги изпрати да проповядват Божието царство и да изцеляват болните (Лука 9:2).

И изцелявайте болните в него и им казвайте: Божието царство е приближило до вас (Лука 10:9).

[Вярващите] на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват (Марк 16:18).

Неговата власт не е във вас само, за да бъдете изцелени, тя е във вас, за да донесете изцеление на другите. Вярвате ли в това?

Дори и да страдате, докато четете това, откровението за Божията изцеляваща сила във вас за другите може да донесе изцеление на вашия собствен живот. Като даваме, получаваме. Дадена ви е Неговата власт над болестите!

Какво да кажем за сляпородения човек?

И когато минаваше, видя един човек, който беше сляп по рождение. И учениците Му Го попитаха, като казаха: Равви, кой е съгрешил – този човек или родителите му, за да се роди сляп? Исус отговори: Нито този човек, нито родителите му са съгрешили, а за да се изявят в него Божиите дела. Ние трябва да вършим делата на Този, който Ме е пратил, докато е ден; иде ноц, когато никой не може да работи. Докато съм в света, Аз съм светлината на света. Като каза това, плюна на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите на слепия; и му каза: Иди, умий се в къпалнята Силоам, което значи Пратен. И така, той отиде, уми се и дойде прогледнал (Йоан 9:1-7).

Мнозина са объркани от тази история и някои вярват, че Бог е направил този човек сляп с божествена цел. Изводът е, че понякога Бог поставя болести върху хората за Своя слава. Има много проблеми с това тълкувание.

Първо, никой не отдаваше слава на Бога, докато човекът беше сляп. Никой не отдаваше слава на Бога за множеството болни хора в Израел. Ако болестта е за Божията слава, тогава Исус работеше против волята на Бог, като изцеляваше всички, които идваха при Него.

Болестта е продукт на греха на земята. Грехът е покварил дори генетиката на човечеството. Отново, нямам предвид непременно личния грях, а просто разрушителната сила на греха в човечеството. Исус посочва в тази история, че нито този човек, нито родителите му са отговорни за слепотата на човека. Човечеството страда от закона на греха и смъртта. Въпреки това всяка болест е възможност за Божиите дела! С други думи, Неговото дело е изцеление, а не болест. Бог получава слава като възстановява животи, а не като ги оставя в беда. Ако болестта е за Божия слава, тогава никога не трябва да се очаква или търси изцеление.

Исус изцели всички, които дойдоха при Него за Божията слава. Изцелението е също толкова Божието сърце днес, колкото и в дните на Исус. Изцелението прославя Бог!

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, ще заявя, че Твоята природа и сърце са да изцеляваш. Не се съмнявам. Изцелението Ти

Той ги изцели всички

*носи слава и аз ще живея за Твоята слава!
Амин!*

Глава 21

Целта на Исус

Всичко, което Бог е създал, има цел. Въпреки че грехът на земята изопачи целта на голяма част от Божието творение, идеята за целта остава непокътната. Целта на човечеството беше да се плодят и да се размножават и да господстват на земята (Битие 1:26-28). Целта на семената е да се размножават изобилно според вида си. Една от целите на Божието Слово е да бъде здраве за нашата плът.

Когато не разбираме целта на нещо, ще злоупотребяваме с него или ще загубим потенциалната му полза. Ако не разбирам предназначението на телевизора с плосък екран, може да го използвам за шейна. Невежеството за Божиите цели в творението е отприщило страдание и нещастие по света.

*Но знаем, че всичко съдейства за добро на тези, които любят Бога, които са призвани **според Неговото намерение** (Римляни 8:28).*

Когато ходим в Божията цел за живота си, Бог кара обстоятелствата да работят заедно за наше добро, дори когато правим грешки. Въпреки това, ако ходим според собствените си страсти и желания, не трябва да очакваме същите резултати.

Сатана, в своя бунт и желание да се противопостави на Божията цел, има цел да „краде, убива и унищожава“ (Йоан 10:10). Тъмнината, която грехът донесе на света, съчетана с духовната сила на нечестието, работеща в сърцата на мнозина, позволява на покварата, загубата,

страданието, болестта и смъртта да достигнат до много от нашите животи.

СИЛАТА НА ЦЕЛТА

Поради тази причина Исус дойде с цел, или можем да кажем с много цели. Исус дойде да потърси и спаси изгубеното. Исус дойде, за да имаме изобилен живот. Исус дойде, за да изпълни Закона и да даде живота Си като откуп за мнозина. Списъкът може да продължи безкрайно.

...Затова се яви Божият Син – за да унищожи делата на дявола (1 Йоан 3:8).

Първо Йоан 3:8 описва една от основните цели на Исус – да разруши делата на дявола.

Нека за момент разгледаме силата на целта. Ловното куче е отгледано с цел. Кучето пазач е отгледано и обучено с цел. Кучето-гледач е обучено с цел. Овчарското куче се отглежда с определена цел. Тези кучета са най-удовлетворени и развълнувани, когато постигат целта си. Кучетата, които никога не са пуснати в предназначението си, никога няма да изпитат радостта от тази цел или съдба.

Исус дойде с цел да разруши делата на дявола. С други думи, Исус е развълнуван и изпълнен, когато Неговото присъствие носи унищожение на света на тъмнината и страданието.

Първо Йоан 3:8 разкрива редица важни факти:

1. Има дявол.
2. Дяволът има дела.

3. Делата на дявола са достойни за унищожение.
4. Исус дойде да разруши делата на дявола.

Когато размишляваме върху този стих, трябва да стигнем до заключението, че не всичко, което се случва в света, е Божията воля. Има неща, които се случват в живота ни, които не са от Бог, а по-скоро дело на врага. Всичко, което носи загуба, страдание, унищожение, болест и смърт, не е Божията воля! Всъщност това са нещата, които Исус дойде да унищожи! Това е Неговата цел!

...Бог помаза със Святия Дух и със сила Исус от Назарет, който обикаляше, като правеше добрини и изцеляваше всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него (Деяния 10:38).

Болестта е дело на дявола. Независимо от това как се е появила болестта и дали има естествени или духовни корени, тя все още отразява покварата от греха и тъмнината на Адам, а не изобилния живот на Бог. Това е толкова невероятно важно да се разбере. В момента, в който дадем място на идеята, че болестта е от Бог, ние сме загубили битката. Не може да има вяра. Не може да има власт.

Исус изцели всички, които бяха потиснати от дявола, защото това беше Неговата цел! Бог беше с Него и в присъствието на Бог не може да има поквара или болест. Всички, които дойдоха при Исус, бяха изцелени, защото изцелението беше Неговата цел. Делото на врага, независимо от корена, донесъл болестта, беше достойно за унищожение. Това е благодат!

Когато успеем да видим болестта като дело на врага и плод на греха на Адам и видим Исус с цел да я унищожи,

нещо се надига отвътре и ние започваме да придобиваме правилната нагласа и да имаме правилните очаквания. Властта оживява и като убиването на змия в къщата, ние започваме да сътрудничим на Божията воля за нашия живот.

За съжаление мнозина имат различен възглед за Бога. Според тяхното разбиране Неговата цел е да ни изпита с болести и да позволи трудности в живота ни за Неговата мистериозна воля. Когато имаме грешен възглед за Бог, ние ще бъдем кандидати за делата на врага и никога няма да позволим на Исус да направи това, за което дойде. Той дойде да разруши делата на дявола в живота ви.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, аз ще ходя в Твоята цел да унищожа делата на врага! Ти дойде да изцелиш болните и да освободиш пленниците, и аз няма да стана жертва на врага! Амин!

Глава 22

Кой е Господ?

Говорейки в общ смисъл, нашият Господ е този, на когото ние непрекъснато и вярно се подчиняваме. Можем да казваме, че Исус е нашият Господ, но ако вярно се подчиняваме на други неща, другите неща действително са наш господар.

Не знаете ли, че на когото предавате себе си като послушни слуги, слуги сте на онзи, на когото се покорявате... (Римляни 6:16).

Нека се върнем към примера с един човек, който беше роб на обстоятелствата си. В Йоан, глава 5, имаме историята на човека, който лежеше до къпалнята Витесда в продължение на тридесет и осем години поради физическо страдание. Обсъдихме това множество по-рано. Този човек чакаше предполагаемо раздвижване на водите от ангел, в което време първият попаднал във водата щеше да бъде изцелен.

В това кратко описание можем да открием този човек, подчинен на двама различни „господари“, които доминираха живота му. Първо, той беше роб на своята скръб. Тя диктуваше начина му на живот в продължение на тридесет и осем дълги години. Неговата самоличност, рутина и съдба се въртяха около болестта. Болестта беше станала негов господар.

Второ, според мен той беше господстван от суеверие. Вярата му го държеше в плен на воден басейн. В Стария

завет не се споменава изцеление, идващо в Израел чрез ангел, който разбърква водите на басейн. И все пак множество хора се бяха подчинили на тази история.

Исус, като го видя да лежи и узна, че от дълго време вече е така, му каза: Искаш ли да оздравееш? (Йоан 5:6)

Исус представи на този човек нова възможност. Новата опция би означавала, че господствата на болестта и суеверието ще трябва да освободят хватката си и човекът ще може да влезе в истинската свобода, ако желае да освободи хватката си от тези двама господари!

Каквото и да управлява живота ни, определя съдбата ни, ограничава възможностите ни и с което трябва да се консултираме за всички житейски решения, е нашият истински господар. Може да е господството на страха, на липсата, на вината или на болестта. Когато подходим към темата за изцелението от тази гледна точка, това хвърля нова светлина върху темата.

Да се каже, че Исус е Господ и действително да се живее под Негово господство са две различни неща. Господ Исус Христос няма болест в Царството, което ни е дал. Той ни е дал всичко, което се отнася до живота и благочестието (2 Петрово 1:4). Той е в състояние да направи изключително, изобилно повече, отколкото искаме или мислим според силата, която работи в нас! (Вижте Ефесяни 3:20.)

Установяването на Исус като Господ е акт на вашата воля и решение да отхвърлите всичко, което не отразява сърцето и волята на Бог. Ако крадецът, сатана, идва да краде, убива и унищожава (Йоан 10:10), тогава това не е Царството на Господ Исус. Неговото Царство е изобилен живот, а не хронична болест.

Смяната на господарите може да отнеме известно време. Умовете ни трябва да бъдат обновени и сърцата ни напълно убедени, че Исус е Господ.

И не бъдете съобразни с този свят, а се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля – това, което е добро, благоугодно и съвършено (Римляни 12:2).

[Авраам] като беше напълно уверен, че това, което Бог е обещал, Той е силен и да го изпълни (Римляни 4:21).

Много пъти позволяваме на обстоятелствата, суеверията, страха и погрешното мислене да бъдат наши господари, без дори да го осъзнаваме. Ние твърдим, че Исус е Господ, но живеем в робство на други господари. Истинската свобода, включително изцелението, може да дойде, когато изберем да направим Исус наш истински Господ.

Искате ли да сте свободни? Искате ли да бъдете добре? Подчинете себе си – вашето сърце, ум и съдба на господството на Исус. Оставете господството на обстоятелствата. Истинската свобода може да започне с признаването на господството на робството и решението да уволните този господар и да дадете сърцето си на Този, Който ви обича и иска да ви освободи.

И така, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни (Йоан 8:36).

НЯКАКВА ПРИЧИНА ЗАЩО НЕ?

Има ли причина да не можете да се изцелите? Въпросът има за цел да изследва дълбините на сърцето ви. Ако можете да измислите някаква причина, за да обясните защо не можете да бъдете изцелени, тогава сме открили защо не сте изцелени. Тази причина представлява двумислие или колебливост.

Но да моли с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, която се тласка и блъска от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа, защото колебливият е непостоянен във всичките си пътища (Яков 1:6-8).

Съмнението трябва да бъде заменено с Истината. Трябва да вярвате, че няма причина да не можете да бъдете изцелени. Няма друг Господ освен Исус!

Достойни ли сте да бъдете изцелени? Ако въпросът ви кара да спрете и да се замислите, тогава сме открили защо не сте изцелени. Исус пое нашите болести и нашите грехове на кръста. Няма нищо общо с вашето достойнство. Той е достоен и е дал прошка и изцеление на всички.

Ако изцелението е достъпно за всеки, то е достъпно за всички — точно както опрощението на греха. Исус изцели всички, които дойдоха при Него, и никога не проведе интервю преди изцеление, за да определи дали болният е достоен или не. Чрез Неговите рани бяхме изцелени (1 Петрово 2:24).

Бог иска ли да ви изцели? Отговорът с да или не всъщност не е начинът, по който трябва да се работи с този въпрос. Фактът е, че Бог вече е осигурил изцеление

за всеки човек на земята. Това не е въпрос на Неговата воля. Това е въпрос на приемане на това, което е осигурено. Неговата воля е разкрита завинаги чрез Исус.

Исус се справи с корена на болестта на кръста. Нарича се грях. Ако се е справил с коренът, Той се е справил и с плодът, болестта. По същия начин, по който спасението е достъпно за всички хора, изцелението е достъпно за всички.

Точно както приемаме дара на спасението чрез вяра, ние можем да приемем изцеление. Не става въпрос за това кой сте или какво сте направили, а за това какво е направил Той, за да можете да приемете безплатно. Изцелението е за вас. Ако вярвате, можете да го приемете.

Истината на евангелието трябва да бъде вашият Господ, ако искате да ходите здрави.

МОЛИТВА ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Татко, обявявам Исус за Господа на моя живот! Ще разчупя робството на други господари и ще се подчиня напълно на господството на Исус. Няма да бъда обвързан с болест и управляван от физическо страдание. Синът ме освободи! Амин!

Глава 23

Какво да кажем за тръна на Павел?

Мнозина се борят с библейски истории, които внасят съмнение в сърцата им. Въпреки че се занимавах с редица истории досега, ще отделя известно време, за да разгледам други моменти в Писанието, които често се използват за кражба на вяра.

Един от най-често използваните пасажии от Новия завет, който предполага, че Бог използва болестта, се намира във 2 Коринтяни 12, относно тръна в плътта на Павел.

А за да не се превъзнасям поради твърде многото откровения, ми се даде трън в плътта... (2 Коринтяни 12:7).

Много традиционни тълкувания на този стих заключават, че Бог е разболял Павел поради изобилието от откровения, които му е дал. Въпреки очевидната непоследователност в това разсъждение, този пасаж е бил използван за кражба на вярата на множество хора. Мнозина ще кажат: „Ако болестта на Павел е от Бог, може би и моята е.“ Незабавно, откровението за кръста, изкуплението, служението на Исус, изцеляващите дарове, дадени на църквата, чудесата в книгата Деяния, и откровението за Божията природа в цялата Библия са отхвърлени, а трънът на Павел е въздигнат като

„Приложение А“ в делото срещу божественото изцеление.

Нека разбием коментарите на Павел във 2 Коринтяни 12 стих по стих, за да видим какво наистина се казва.

2 Коринтяни 12:2: *Познавам един човек в Христос, който преди четиринадесет години – в тялото ли, не зная, вън от тялото ли, не зная, Бог знае – беше грабнат и занесен до третото небе.*

2 Коринтяни 12:3: *И зная за този човек – в тялото ли, или извън тялото, не зная, Бог знае –*

2 Коринтяни 12:4: *че беше грабнат и занесен в рая, и чу неизразими думи, които на човека не е позволено да изговори.*

Павел говори за себе си и за своето преживяване да бъде грабнат в третото небе. Знаем, че Павел има предвид себе си, защото в стих 7 той заявява, че на него е даден трън в плътта заради изобилието от откровения. Павел не би получил трън в плътта за откровения, дадени на някой друг!

2 Коринтяни 12:5: *С такъв човек ще се похваля, а със себе си няма да се похваля освен с немощите си.*

„Немощите“ на Павел не се отнасят до болести, а до неговите слабости, удари и унижение като апостол, който е бил преследван през цялото си служение. Ще видим повече от това само след малко.

2 Коринтяни 12:6: *Защото, дори и да поискам да се похваля, няма да бъда безумен, понеже ще говоря истината; но се въздържам, за да не би някой да помисли за мен повече от това, което вижда в мен или чува от мен.*

Сърцето на Павел беше да не бъде превъзнасян поради преживяването си, а само да бъде приет заради истината, която споделяше, и за човека, който беше.

2 Коринтяни 12:7: *А за да не се превъзнасям поради твърде многото откровения, ми се даде трън в плътта, пратеник от сатана, да ме мъчи, за да не се превъзнасям.*

Какво е трън в плътта?

Традиционното обяснение е, че Павел е имал хронична немощ или може би очно заболяване, което Бог или му е дал, или е отказал да го излекува, за да запази Павел смирен. Това тълкуване е унищожило вярата на множество вярващи, които се нуждаят от изцелението, снабдено от Исус на кръста.

Вместо сърца, изпълнени с вяра и увереност в изкупителното право на изцеление, вярващите стават с двойствен ум и колебливи, мислейки, че тяхната болест може да е трън, който Бог е избрал да не премахва.

ТРЪН В ПЛЪТТА

Какво точно е трън в плътта? Когато оставим Писанието да тълкува Писанието, отговорът е лесен. Нека да разгледаме някои примери в Писанията, където се използва подобен език. Павел със сигурност беше наясно с тези препратки и сравняваше опита си със следните случаи.

*Но ако не изгоните отпред себе си жителите на земята, тогава онези от тях, които оставите, ще бъдат **тръни в очите ви и бодли в ребрата ви** и ще ви притесняват в земята, в която живеете (Числа 33:55).*

Израел беше увещаван от Бог да изгони жителите на обещаната земя. Ако не, тези, които останеха, щяха да им

станат проблем. Би било трудно да се вмъкне традиционното тълкуване на болестта в този сценарий. Дразнителни и тръни са хора, вражески обитатели в земята. Този език не описва национална болест, а по-скоро резултат от неизгонването на врага. Врагът ще бъде постоянен тормоз за мира на Израел.

*Знайте със сигурност, че ГОСПОД, вашият Бог, няма да продължи да изгонва тези народи отпред вас; и те ще ви бъдат клопка и примка, и бич в ребрата ви, и **тръни** в очите ви, докато изчезнете от тази добра земя, която ГОСПОД, вашият Бог, ви е дал (Исус Навин 23:13).*

Дали Бог говори за болест, която ще засегне целия Израел? Не. Това е образен език, който описва упорит враг, който не е бил изгонен от земята.

*Затова и Аз казах: Няма да ги изгоня отпред вас; и те ще бъдат като **тръни в ребрата ви** и боговете им ще ви станат примка (Съдии 2:3).*

Отново същото. Трън в плътта е израз, който се отнася до хроничен или постоянен враг, който не е бил изгонен от обещаната земя на Израел. Когато Павел използваше този език, той знаеше точно какво казва. Имаше постоянен враг, демон, който тормозеше неговото служение поради изобилието на неговото откровение. Този враг не идва от Бог. Това беше „пратеник на сатана“, изпратен да го мъчи.

2 Коринтяни 12:8-9: За това нещо три пъти се молих на Господа да се махне от мен; и Той ми каза: Достатъчна ти е Моята благодат; защото силата Ми се показва свършена в немощ. И така, с голяма

радост ще се похваля по-скоро с немощите си, за да почива на мен Христовата сила.

Подобно на всеки от нас, Павел се умори да се занимава с демонично присъствие, което предизвикваше преследване и проблеми. Защо Бог не отговори благосклонно на молбата на Павел да премахне пратеника на сатана?

Традиционното тълкуване гласи, че Бог казва: „Преодолей го, Павле, ти “можеш да се справиш. Но не това се казва. Павел молеше Бог да премахне врага от живота му, нещо, което Бог никога не е обещавал да направи. Преследването не беше приковано на кръста. Исус понесе нашите грехове и болести, но не и преследването. Божият отговор беше, че Неговата благодат – Неговото неограничено снабдяване и възможност – беше достатъчна. Павел вече беше екипиран да се справи със ситуацията. Но като много от нас, той се измори от ежедневната битка. Той неволно обвиняваше Бог за продължаващото мъчение.

По същество това, което Бог всъщност каза на Павел е, че „Моята достатъчност във всички неща е достатъчна, Павле. Ти си екипиран да се справиш с това. Дал съм ти власт. Моята достатъчност и снабдяване са повече от достатъчни в твоя момент на нужда.“

Каква е благодатта, за която говори Бог? Страхотно определение на благодатта може да се намери в същото писмо 2 Коринтяни:

А Бог е силен да преумножи върху вас всякаква благодат, така че, като имате винаги и във всичко достатъчно във всяко отношение, да изобилствате във всяко добро дело (2 Коринтяни 9:8).

„Достатъчна ти е Моята благодат.“ Павел знаеше отговора и вече беше наясно с Божията благодат. Павел беше този, който писа за Божието всеоръжие и угасването на всички огнени стрели на врага. Без съмнение Павел е бил наясно с написаното от Яков: „покорете се на Бога. Съпротивете се на дявола, и той ще побегне от вас“ (Яков 4:7). Не че Павел не беше екипиран да бъде повече от победител. Той просто беше уморен да завладява!

Съмнявам се, че на много от нас е назначен пратеник от сатана, но въпреки това се уморяваме и искаме Бог да направи проблемите ни да изчезнат. Отговорът, от който се нуждаете, е същият отговор, който Бог даде на Павел – Неговата благодат! Неговото изобилие, сила и възможности са повече от достатъчни, за да посрещнат вашите нужди. Имате Божието оръжие, щита на вярата, името на Исус, Святия Дух, по-добрия завет, Божиите обещания, дарбите на Духа, ума на Христос и ключовете на Царството на ваше разположение! Вие сте екипирани да печелите. Неговата благодат е достатъчна. Не обвинявайте Бог за тръните си. Той ви е дал ресурсите на небето, за да живеете победоносно на тази земя!

Павел не страдаше от болест. Той страдаше от въздействието на демоничен пратеник, изпратен да направи живота и служението му възможно най-трудни. Чуйте как Павел описва своето служение.

*Христови служители ли са? – В безумие говоря.
– Аз още повече. Бил съм в много повече усилия,
прекомерно в бичувания, още повече в тъмници и
много пъти и на смърт. Пет пъти юдеите са ми
удряли по четиридесет удара без един, три пъти
са ме били с тояги, веднъж са ме пребивали с
камъни, три пъти съм претърпявал*

корабокрушение, една нощ и един ден съм бил сред морските стихии. Много пъти съм бил в пътешествия, в опасност от реки, в опасност от разбойници, в опасност от съотечественици, в опасност от езичници, в опасност в града, в опасност в пустинята, в опасност в морето, в опасност между лъжебрата; в труд и мъка, много пъти в неспане, в глад и жажда, много пъти в пост, в студ и голота; и освен всичко, това, което тежи върху мен всеки ден – грижата за всичките църкви (2 Коринтяни 11:23-28).

Интересно е, че в този списък от страдания и гонения заради Евангелието, болестта изобщо не се споменава! Болестта не беше тръна в плътта. Болестта не беше една от слабостите на Павел. Трънът на Павел беше непрекъснатото удряне от страна на пратеника на сатана, който се опитваше да унижи Павел и да направи напредъка му възможно най-труден. Бог беше призовал и екипирал Павел да проповядва евангелието на народите. Това беше заплаха, която врагът искаше да потуши.

Но какво да кажем за забележките на Павел в писмото до галатяните?

Вие знаете как първия път ви проповядвах благовестието вследствие на телесна слабост; и вие не презряхте това, което беше изкушение за вас в плътта ми, и не се погнусихте от него, а ме приехте като Божи ангел, като Христос Исус. Тогава къде е онази ваша благословеност? Защото свидетелствам за вас, че ако беше

възможно, очите си бихте извадили и бихте ми ги дали (Галатяни 4:13-15).

Със сигурност звучи така, сякаш Павел е страдал по някакъв начин в този пасаж. Служението на Павел в областта на Галатия се случи по време на първото му мисионерско пътуване, което е описано в Деяния 13 и 14. В този разказ за служението и пътуването на Павел не можем да намерим доказателства, че Павел е бил болен. Има обаче едно събитие, което ни дава представа за страданията на Павел:

Между това дойдоха юдеи от Антиохия и Икония, които убедиха народа; и те биха Павел с камъни и го извлякоха вън от града, като мислеха, че е умрял. Но когато учениците се събраха около него, той стана и влезе в града; и на другия ден отиде с Варнава в Дервия (Деяния 14:19-20).

Това се случи в областта на Галатия. Павел беше замяран с камъни и оставен да умре, но Бог го възкреси! Оттам той замина за Дервия, град в Галатия. Възможно ли е писмото до галатяните да се отнася за това събитие и последвалото възстановяване на Павел от убиването с камъни? Вярвам, че е така. Може би камъните, които са ударили главата и лицето му, са причинили подуване около очите му. Тъй като няма споменаваме Павел да е бил болен по време на това пътуване, бих предположил, че убиването с камъни е страданието, от което той трябваше да се възстанови напълно.

Други, които искат да се аргументират с болестта, ще посочат друг стих в Галатяните: *„Вижте с колко едри*

букви ви писах със собствената си ръка!“ (Галатяни 6:11).

Тук аргументът е, че Павел трябва да е страдал от очно заболяване и е бил почти сляп. Това обаче не издържа на по-внимателно разглеждане. Буквалният гръцки превод на този стих гласи следното: „Вижте колко „велико и количествено“ „писание“ ви написах със собствената си ръка.“ Павел просто има предвид, че е написал това послание със собствената си ръка. Той не го продиктува на писар, както беше обичаят му.

Когато разберете историята на Павел в светлината на изкуплението, вярата може да се надигне в сърцето ви и двусмислието трябва да напусне!

Глава 24

Какво да кажем за Йов?

Толкова много християни търсят разбиране и утеха в историите за тръна на Павел и Йов. Трудно е да се проумее, че Исус и Неговата победа над греха, болестта, смъртта и дявола се пренебрегват, докато Йов и трънът на Павел са прегърнати и неразбрани. Този подход обяснява голяма част от причината за болестите в днешната църква.

Книгата на Йов не е наръчник за християнски живот. Историята на Йов не е предназначена да бъде модел за синовете и дъщерите на Бог, които са нови създания, ходещи в обещанията на Бог! Когато четем Йов, ние трябва да разберем някои от фундаменталните разлики между Йов и новозаветния вярващ християнин.

Като начало Йов нямаше завет с Бог. Йов очевидно е живял преди времето на Авраам и не се е радвал на обещанията, които Бог е дал на Авраам. Например Бог беше сключил завет с Авраам и този завет включваше защита от неговите врагове.

След тези събития ГОСПОДНОТО слово беше към Аврам във видение и каза: Не се бой, Авраме; Аз съм твой щит, наградата ти – извънредно голяма (Битие 15:1).

По подобен начин откриваме, че Божиите обещания под Закона на Мойсей също защитаваха Израел от техните врагове.

ГОСПОД ще предаде разбити пред теб враговете ти, които се надигат против теб; по един път ще излизат против теб, а по седем пътя ще бягат пред теб (Второзаконие 28:7).

Йов обаче беше изложен на враговете си и те бързо взеха или унищожиха всичко, което имаше. Няма доказателства за завет с Бог, който да установи защита. Като новородени вярващи, ние имаме по-добър завет, установен на по-добри обещания, и този завет включва изцеление и защита!

Но служението, което Христос е получил, е толкова по-превъзходно, колкото и заветът, на който Той е Посредник, е по-добър, тъй като е узаконен въз основа на по-добри обещания (Евреи 8:6).

Йов също нямаше познания за дявола. Той не знаеше, че дяволът е „богът на този свят“ (2 Коринтяни 4:4 KJV), „князът на въздушната власт“ (Ефесяни 2:2), „крадецът“ (Йоан 10:10).), и че целият свят беше под негово управление (1 Йоан 5:19, Лука 4:5-6). Йов имаше много ограничени познания и предположи, че проблемите му идват от Бог. Той дори обвини Бог, че го е наскърбявал по различни поводи.

Защото стрелите на Всемогъщия са вътре в мен и духът ми от отровата им пие; Божиите ужаси се опълчват против мен (Йов 6:4).

Това не звучи като човек, който е познавал своя Бог и е ходил в завет с Него! Дори Бог смъмри Йов, когато най-накрая му се яви.

Тogaвa ГOСПOД отговори на Йов от бурята и каза: Кой е този, който помрачава съвета Ми с думи без знание? (Йов 38:1-2)

Сега ние знаем много повече под Новия завет. Ние знаем, че нашата битка не е с Бог, а с „началствата“ и „властите“ и че ни е дадена вяра, за да угасим всички „огнени стрели на нечестивия“ (Ефесяни 6:12-16).

Йов имаше много ограничено познание за Бог. Самият той призна невежеството си в края на книгата:

Слушал бях за Теб със слушането на ухото, но сега окото ми Те вижда. Затова се гнуся от себе си и се кая в пръст и пепел (Йов 42:5-6).

Няколко стиха по-рано Йов бе заявил собственото си невежество:

...И така, аз говорих това, което не разбирах – неща твърде чудни за мен, които не познавах (Йов 42:3).

Йов беше човек с ограничени познания. Той имаше ограничено познание за Бог и никакво за сатана. Под Новия завет ние имаме максималното откровение на Бог, по-голямо от откровението на Авраам, по-голямо от Мойсей и Закона. Имаме Исус, Бог в плът. И ние виждаме Божията воля разкрита напълно в Исус, когато Той обикаляше, правейки добро и изцелявайки всички,

които бяха угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него (Деяния 10:38).

ОГРАНИЧЕНИЯТА НА ЙОВ

Една от най-важните разлики между Йов и новозаветния вярващ е, че вярващият е ново създание, новородено от Божия Дух! Йов не е бил новороден, нито някой в Библията преди възкресението на Исус. По този начин те бяха ограничени до своята греховна природа и сетивно познание. Бог не можеше да се отнася към старозаветните светии така, както може да се отнася към нас. Ние сме Негово творение, създадени в Христос Исус (Ефесяни 2:10). Йов беше естествен човек без завет и ограничено познание.

Йов също така нямаше оръжия, с които да се бие с врага. Тъй като нямаше завет, той беше беззащитен. Въпреки това на нас ни е дадено името на Исус, силата на кръвта, изпълването със Святия Дух, скъпоценните Божии обещания, Божието въоръжение, даровете на Духа, ключовете на Царството, Словото на Бог, силата на вярата, която може да премести планини, Духът на силата, любовта и здравия ум, и ние сме благословени с всички благословения! Ние сме добре екипирани да преодолеем врага и всяка болест или разрушително дело, което той може да се опита да ни наложи.

Йов живееше в страх. Страхът е естественото състояние на падналото човечество. Вярата се превърна в страх, когато Адам и Ева съгрешиха. Йов се покланяше от страх, тъй като действително не знаеше на кого се покланяше.

Защото онова, от което се боях, ме връхлетя и онова, от което се ужасявах, ми се случи. Нямам мир, нито почивка, нито покой, и дойде беда (Йов 3:25-26).

Това не е увереността на човек, който познава Бог и стои с вяра в завет!

И накрая, Йов нямаше ходатай. Дяволът имаше достъп до Бог чрез греха на Адам. Той можеше да обвинява мъжете и жените денем и нощем и така направи с Йов. Обаче, Исус победи греха, дявола и смъртта и седна от дясната страна на Бог и винаги живее, за да ходатайства за нас.

Затова и може напълно да спасява онези, които идват при Бога чрез Него, понеже винаги живее, за да ходатайства за тях (Евреи 7:25).

Йов беше благословен от Бог, защото беше почтен човек въпреки ограничените си познания, но не беше защитен със завет. Обвинителят имаше пълен достъп до Йов. Може да изглежда, че Бог е дал разрешение на дявола да атакува Йов заради неговите обвинения, но виждаме в книгата на Яков, че Бог не може да бъде изкушен със зло, нито Той изкушава никого.

Никой, който се изкушава, да не казва: Бог ме изкушава, защото Бог не се изкушава от зло и Той никого не изкушава (Яков 1:13).

Каквото и да виждаме да се случва в книгата на Йов между Бог и дявола, ние знаем въз основа на откровението в Яков, че дяволът не е провокирал успешно Бог да изпита Йов или да го изкуши със зло.

Сатана беше богът на този свят от момента, в който Адам съгреша, и той имаше пълен достъп до Йов. Бог благославяше Йов, но тъй като в живота на Йов нямаше завет и имаше ограничена вяра, врагът можеше да причини хаос. Божието благословение върху живота на Йов вероятно е накарало дявола да спре, но Бог не е позволил нищо в живота на Йов, което вече да не е било отприщено чрез греха на Адам.

Правдата на искрените ще ги избави... (Притчи 11:6).

Въпреки че Йов беше човек, който се страхуваше и обвиняваше Бог за проблемите си, в ограничените си познания той държеше на своята почтеност. Нямаше Закон, който да го осъжда за грях, така че в този смисъл той беше праведен. Имаше само враг, който искаше да го унищожи.

ЙОВ НЕ Е НАШИЯ ПРИМЕР

Йов не е пример за нашия християнски опит, нито пример за завета, който имаме чрез кръвта на Исус. Нашият завет включва изцеление. Йов каза: „*ГОСПОД даде и ГОСПОД взе*“ (Йов 1:21). Но Бог не е казал това. Исус каза: „*Крадецът влиза само, за да открадне, да убие и да погуби. Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно!*“ (Йоан 10:10). За съжаление мнозина избират невежите думи на Йов, вместо думите на откровение на Исус.

Историята на Йов не е показателна за отношенията на Бог с нас под Новия завет. Те не са сравними по никакъв начин. Йов живееше с най-ограничено разбиране за Бог.

Цялото истинско разбиране трябва да започне с Исус, а не с Йов. Страданията на Йов разкриват силата на невежеството и страха, позволяващи страдание и загуба. Много християни допускат страдание и страх в живота си, защото не познават истинската природа на Бог и силата на Неговия завет.

Сатана е победен враг и ни е дадена власт над него. Трябва да му се противопоставим и той ще избяга.

И така, покорете се на Бога. Противете се на дявола и той ще избяга от вас (Яков 4:7 KJV).

Сатана вече няма достъп до Бог, за да ни обвинява. Исус е нашият Адвокат и Ходатай. Вместо да се идентифицирате с Йов и да се утешавате от него в страданието си, защо не погледнете към Исус, който умря, за да ви даде победата? Трябва да гледаме към Исус за освобождение, власт, вяра и изцеление!

Нищо от човешкото страдание, освен преследване за нашата вяра, не беше оставено настрана от кръста. Исус пое целия грях, болест и страдание върху Себе Си и след това даде на църквата власт над всичко това. Проблемите в света не са от Бог. Проблемът е, че църквата е научена, че ние сме обикновени пионки и че Бог дирижира страданието ни по някаква мистериозна причина. Това е най-голямата лъжа, изговаряна някога от врага, и това е още една причина защо има толкова много болест в тялото на Христос.

Глава 25

Има благодат за вас

Завършвам тази книга там, където започнах — като говоря за Божията благодат. Въпреки че информацията, която представих, има за цел да просвети, да донесе свобода и да вдъхне вяра в Божията доброта, не искам това да е програма от пет стъпки за изцеление. Не искам вярващите да се чувстват виновни, че състоянието им може да е резултат от начина им на живот. Очевидно знанието е по-добро от невежеството и всичко, което можем да знаем и правим, за да ходим в добро здраве, е добро нещо. Независимо от непосредствения източник на болестта, първоначалният източник е грехът на Адам и Исус понесе това проклятие върху Себе Си. Ние получаваме изцеление заради това, което Той направи, а не заради това, което ние правим. След като можем да разберем и да си сътрудничим със „завършеното дело на кръста“, изцелението ще дойде.

Най-голямата нужда е да вярвате, че Бог се грижи за вас и че Бог е осигурил здраве и изцеление. Докато вярваме, че трябва да спечелим изцеление или че Бог може да използва болестта в живота ни по някаква мистериозна причина, ние ще останем ограничени в областта на вярата. Вярата може да отговори само до степенята, в която има сигурност в Божията доброта.

Някои страдат и не знаят защо. Те чувстват, че са направили всичко, което знаят, и остават болни. Някои са загубили надежда или са заключили, че всичко, което е споделено в тази книга, не може да е вярно.

Моля, позволете ми да споделя с вас още няколко истини, които може би ще донесат надежда и вяра в сърцето ви.

Защото се яви Божията благодат, която носи спасение за всичките хора (Тит 2:11).

Спасението е голяма тема и включва всеки аспект от страданието и нуждите на човечеството. Грехът отрича силата на смъртта, болестта и загубата. Божията благодат е, която носи спасението и е достъпна за всички хора.

Думата „спасение“ в Тит 2:11 е думата *сотерион* и означава спасение, здраве и освобождение. Нека прочетем отново стиха с тези думи: Защото се яви Божията благодат, която предлага спасение, здраве и избавление на всички хора.

Хубаво е да знаем, че благодатта е проправила път! Благодатта е достъпна за всички! Всъщност можем да определим благодатта като Божието изключително изобилно снабдяване за всяка наша нужда. Никаква нужда, която имате, не е останала настрани от кръста. Всичко беше покрито и има благодат за всяка нужда в живота ви. Има благодат за вашето изцеление и здраве. Няма липса.

Исус възложи на учениците да отнесат Неговата благодат към хората, като каза: „*Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очиствайте, демони изгонвайте; даром сте приели, даром давайте*“ (Матей 10:8). Думата „даром“ се отнася до Божията благодат: „...*Но там, където се умножи грехът, много повече се умножи благодатта*“ (Римляни 5:20).

Когато разберете, че грехът на Адам е коренът, а болестта е плод, можете лесно да замените думата „болест“ с „грех“ и да придобиете по-дълбоко разбиране:

Той ги изцели всички

Но където изобилстваше болестта, благодатта изобилстваше много повече!

Идеята е, че няма човешка нужда, която да е извън Божията благодат. Той се е погрижил за всяка болест и страдание. Ако можехме просто да повярваме в Неговата доброта и да разберем Неговата цел, би било лесно да приемем от Него. Ако жената с кръвотечение можеше да получи изцеление, защото вярваше, че Той е толкова добър, вие също можете!

След като получите откровение за Неговата доброта и снабдяване, вашата вяра ще оживее.

Като чу какво се говореше за Исус, дойде между народа изотзад и се допря до дрехата Му. Защото си казваше: Ако само се допра до дрехата Му, ще оздравея (Марк 5:27-28).

ВЯРАТА ПРИЕМА ИЗЦЕЛЕНИЕ

Вярата не създава изцеление. Вярата приема изцелението, което вече съществува по благодат.

Време е да разгледаме всички откровения за Божията любов, които говорят за изцеление. Силата на Неговото име, Неговата кръв, Неговият Дух, Неговите обещания, Неговият завет, Неговите дарове, Неговата вяра и ключовете на Неговото Царство са Неговата благодат за вас!

Той, който не пощади Своя Собствен Син, а Го даде заради всички нас, как няма да ни подари заедно с Него и всичко? (Римляни 8:32)

Вярвате ли, че Божията доброта е достатъчна, за да ви изцели? Множествата, които търсеха Исус, не бяха великани на вярата или завършили библейски колеж. Те просто вярваха в Неговата доброта. Те вярваха, че има благодат за техните нужди.

Каква е вашата нужда от благодат в сравнение с жертвата на Исус за човечеството? Нашите нужди бледнеят в сравнение с нея. Ако Бог не пощади Своя Син, как можем дори за миг да повярваме, че изцелението е в различен клас? Исус е Изцелителят! Ако Исус беше предаден за всички нас, изцелението е включено в сделката!

Можете ли даром да приемете това, което е било дадено даром? Има ли някаква причина да не можете да приемете това, което благодатта вече е осигурила?

*Чрез когото ние посредством вяра сме придобили достъп до **тази благодат, в която стоим...** (Римляни 5:2).*

Благодатта, от която се нуждаете, е достъпна чрез вяра. С други думи, безплатният дар се получава, като се вярва, че Даващият иска да го имате. Бог е Дарител.

Всяко дадено добро и всеки свършен дар е от горе и слиза от Татко на светлините, в когото няма изменение, нито сянка от промяна (Яков 1:17).

Защо множества биха следвали Исус в пустинята за изцеление, ако смятаха, че Той ще посочи греха им, ще ги засрами и ще обясни защо болестта е за тяхна полза? Никой не би търсил Исус, ако Той направи това. Любовта на Бог просто струеше от Него. Той винаги е „да“ и „амин“

Той ги изцели всички

(2 Коринтяни 1:20). Хората следваха Исус, защото беше добър. Той ги изцели всичките.

Надявайте се! Никога не е късно. Никога не е твърде трудно. Изцелението винаги е Божия воля. Има благодат за вас днес!

Не бой се, малко стадо, защото вашият Баща благоволи да ви даде царството (Лука 12:32).

Татко, моля се тези, които се нуждаят от изцеление, да видят Твоята доброта и да приемат твоята благодат за изцеление. Ти изпрати Словото Си, за да ни изцели и ние приемаме това Слово сега в мощното име на Исус! Амин!

Той ги изцели всички

За авторът

Възпитаник на Института Христос за нациите в Далас, Тексас, Бари Бенет служи на Господ от 1972 г. Той и съпругата му Бети Кей са служили на камбоджански бежанци в Далас в продължение на почти три години и са служили като мисионери в Мексико, Гватемала и Чили повече от дванадесет години.

През 2001 г. те се завръщат в Тексас, където Бари служи като директор и учител в библейски институт на испански език. През 2007 г. Бари се присъединява към Служенията на Андрю Уомак.

Днес Бари служи като декан на инструкторите и е инструктор в Библейския колеж Харис в Уудланд Парк, Колорадо, където страстно преподава практическите истини на Божието Слово. Бари и Бети Кей имат три деца и шест внука.

Посетете Бари на

www.barrybennett.org

и във Фейсбук на

www.facebook.com/officialbarrybennett/